

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ 1991

Τιμή Φύλλου 50

ΕΤΟΣ ΜΑ' - Αριθ. Φύλλου 840

Γραφεία Κάνιγγος 32 - Ἀθήνα 106 82

ΤΗΛ. 36.28.280

ΑΓΙΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ

Κάθε χρόνον τήν Κυριακὴν τῆς Πεντηκοστῆς ὁ χριστιανὸς ποῦ προσεύχεται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ παρακολουθῶν τὴν Θεῖα Λειτουργία «εὐρίσκεται» τῇ ἀληθείᾳ πρὸ ἐντόνων συγκινησιακῶν καταστάσεων, διότι τόσοι κατὰ τὸν Ὁρθρον, ὅσον καὶ κατὰ τὸν ἑπακολουθοῦντα Ἑσπερινὸν τῆς Ἀγ. Τριάδος «καταλαμβάνεται» εἰς κατάστασιν πνευματικῆς «μέθης».

Ὁ Εὐρισκόμενος, λοιπόν, εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου, τόσοι εἰς τὸ Ἀναλόγιον ὅσον καὶ ἐν τῷ κηρύγματι εὐρίσκεται τῷ ὄντι πρὸ ἐκτάκτου πνευματικῆς εὐφορίας. Αὐτὴν τὴν ψυχολογικὴν κατάστασιν σήμερον θὰ φροντίσω νὰ τὴν μεταδώσω διότι αὐτὴ ἐπιτεινομένη κατὰ τὴν γονυκλισίαν εἶναι πλέον ἐμφανής, καὶ πλησίον μας ὡς πνευματικὴ δωρεὰ τοῦ Οὐρανοῦ.

Θὰ ἤθελα ἐάν αὐτὸ ἦτο εὐκόλον νὰ παραθέσω πολλὰ κείμενα τῆς ἀγ. Ὑμολογίας ἢ ὁποῖα τόσοι

εἰς τὸν ἀρχαῖον ἑλληνικὸν λόγον ὅσον καὶ τὸν Ἰαμβικὸν μᾶς τοποθετεῖ εἰς αὐτὴν τὴν θεῖαν μέθην, ἀλλὰ θὰ παραθέσω δύο τροπάρια αὐτοῦσια ὡς ἔχουν μέ σχετικὴν ἐξήγησιν διὰ νὰ εἰσαγάγωμεν τὸν ἀναγνώστην εἰς θέσιν ἐμπλουτισμοῦ καὶ θείας πνευματικῆς ἀρτιότητος.

Εἰρμός

Ἐρρηξε γαστρός ἡτεκνωμένης πέδας, ὕβριν τε δυσκάθεκτον εὐτεκνουμένης, Μόνῃ προσευχῇ τῆς Προφήτιδος πάλαι Ἀννης, φερούσης πνεῦμα συντετριμμένον, Πρὸς τὸν δυνάστην, καὶ Θεὸν τῶν γνώσεων».

Παράφρασις

Ἡ προσευχὴ τῆς Προφήτιδος Ἀννης συζύγου τοῦ Ἐλκανᾶ ἔφερεν τὸ ἀποτέλεσμα νὰ τεκνοποιήσῃ καὶ νὰ γεννήσῃ τὸν Προφῆτην Σαμουὴλ καὶ

άλλα τέκνα, εις ἀπάντησιν τῆς ὕβρεως τῆς ἄλλης γυναικός τοῦ Ἑλκανᾶ Φενάννας, ἡ ὁποῖα τὴν ἐλοι-
δῶρει ὡς ἄτεκνον, καὶ τοῦτο διότι ἡ Προφήτις
Ἄννα εἶχε πνεῦμα ταπεινόν τὸ ὁποῖον γίνεται
δεκτόν μόνον ἀπὸ τὸν Δημιουργόν καὶ Σοφόν
Κύριον τοῦ Σύμπαντος.

Τροπάριον

Ἄληπος ἐστὶν ἡ Θεαρχικωτάτη· Ρήτρας γὰρ ἐξέ-
φηνε τοὺς ἀγραμμάτους, Ἄλις σοφιστὰς συντομίζο-
ντας λόγῳ, καὶ τῆς βαθείας νυκτός ἐξαιρουμένους,
Λαοὺς ἀπείρους, ἀστραπὴ τοῦ Πνεύματος.

Παράφρασις

Τὸ ἅγιον Πνεῦμα τὸ ὁποῖον εἶναι ἀκατάληπτος
Θεὸς τοὺς ἀγραμμάτους μαθητάς τοὺς ἔκανε
Ρήτορας, αὐτοὺς ποὺ ἀντιμετώπισαν σοφοὺς καὶ
αὐτοκράτορας καὶ ἐποίει (τὸ ἅγιον Πνεῦμα) ὅλους
τοὺς ἐκχριστιανισθέντας λαοὺς χωρὶς καμμίαν
πεῖραν θεϊκοῦ θελήματος. Αὕτη καὶ μόνον ἡ
ἀστραπὴ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, Συνανάρχου μὲ
Υἱόν καὶ Πατέρα.

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, οὐσία, τὴν σήμερον
ἡμέραν καθιδρύεται ἐνδόξως ἐν τῇ Γῇ καὶ εἶναι
πλήρης χάριτος καὶ εὐλογίας, καὶ ὅσα γράφονται,

εἶναι πνευματικὰ βιόματα ἐνός ἐκάστου ἡμῶν, διότι
τὸ ἅγιον Πνεῦμα τὸ φωτίζει καὶ ἀγιάζει πάντα
ἄνθρωπον ἐν τῷ κόσμῳ συντηρεῖ ὁλόκληρον τὴν
Ἐκκλησίαν καὶ ἐνισχύει τὸ πλήρωμα αὐτῆς διὰ νὰ
κατανοεῖ τὰ τεκταινόμενα ἐν τῇ λατρείᾳ τὰ ὁποῖα
γίνονται ἀντιληπτὰ τόσον εἰς τὸν ἅπλῳ ἄνθρωπον
ὅσον καὶ τὸν ἐπιστήμονα, δεχομένων ἀμφοτέρων,
τὰ αὐτὰ πνευματικὰ θεῖα ἐρεθίσματα, αὐτὲς τίς
πνευματικὲς δωρεές!

Κατὰ τὸν Ἑσπερινόν τῆς ἐπομένης ποῦ γίνεται
τὴν πρωΐαν τῆς Πεντηκοστῆς θά ἴδωμεν ἐκεῖ ἐν
γονυκλισίᾳ, καὶ μὲ κατάνυξιν μερικά σημεῖα τῶν
ἁγίων εὐχῶν ἐπωνύμων ἢ ἄνωνύμων συγγραφῶν
μὲ τὸ ἅγιον πνεῦμα φωτισμένοι, καὶ χαρακτηρίζο-
μεν αὐτάς τὰς ἁγίας εὐχὰς Α καὶ Β πρὸς εὐκολίαν
τοῦ ἀναγνώστου.

Α.

«Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν σὴν
εἰρήνην δεδωκώς τοῖς ἀνθρώποις καὶ τὴν τοῦ
παναγίου Πνεύματος δωρεάν ἔτι τῷ βίῳ καὶ ἡμῖν
συμπαρὼν εἰς κληρονομίαν ἀναφαίρετον τοῖς

πιστοῖς αἰεὶ παρέχων, ἐμφανέστερον δὲ ταύτην τὴν χάριν τοῖς σοῖς μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις σήμερον καταπέμψας καὶ τὰ τούτων χεῖλη πυρίναις στομώσας γλώσσαις, δι' ὧν πᾶν γένος ἀνθρώπων τὴν θεογνωσίαν ἰδίᾳ διαλέκτῳ εἰς ἀκοὴν ὧτίου δεξάμενοι, φωτὶ τοῦ Πνεύματος ἐφωτίσθημεν καὶ τῆς πλάνης ὡς ἐκ σκότους ἀπηλλάγημεν καὶ τῇ τῶν αἰσθητῶν καὶ πυρίνων γλωσσῶν διανομῇ καὶ ὑπερφυεῖ ἐνεργείᾳ τὴν εἰς σέ πίστιν ἐμαθητεύθημεν καὶ σέ θεολογεῖν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, ἐν μιᾷ Θεότητι καὶ δυνάμει καὶ ἐξουσίᾳ κατηυγάσθημεν. Σὺ οὖν τὸ ἀπαύγασμα τοῦ Πατρὸς, ὁ τῆς οὐσίας καὶ τῆς φύσεως αὐτοῦ ἀπαράλλακτος καὶ ἀμετακίνητος χαρακτήρ, ἡ πηγὴ τῆς σωτηρίας καὶ τῆς χάριτος, διάνοιζον κάμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ τὰ χεῖλη καὶ δίδαξόν με πῶς δεῖ καὶ ὑπὲρ ὧν χρὴ προσεύχεσθαι. Σὺ γάρ εἰ ὁ γινώσκων τὸ πολὺ τῶν ἁμαρτιῶν μου πλῆθος, ἀλλ' ἡ σὴ εὐσπλαγχνία νικήσει τούτων τὸ ἄμετρον· ἰδοὺ γάρ φόβῳ παρίσταμαι σοὶ εἰς τὸ πέλαγος τοῦ ἐλέους σου τὴν ἀπόγνωσιν ἀπορρίψας τῆς ψυχῆς μου. Κυβέρνησόν μου τὴν ζωὴν, ὁ πᾶσαν ρήματι τὴν κτίσιν ἄρρητῳ σοφίας δυνάμει κυβερνῶν, ὁ εὐδὸς τῶν χειμαζομένων λιμὴν, καὶ γνωρίσόν μοι ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι. Πνεῦμα σοφίας σου τοῖς ἑμοῖς παράσχου διαλογισμοῖς, Πνεῦμα συνέσεως τῇ ἀφροσύνῃ μου δωρούμενος Πνεῦμα φόβου σου τοῖς ἑμοῖς ἐπισκίασον ἔργοις· καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου· καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῶς τὸ τῆς διανοίας μου στηρίζον ὀλισθηρόν· ἵνα καθ' ἑκάστην ἡμέραν τῷ Πνεύματί σου τῷ ἀγαθῷ πρὸς τὸ συμφέρον ὁδηγούμενος καταρξιοθῶ ποιεῖν τὰς ἐντολάς σου καὶ τῆς σῆς αἰεὶ μνημονεύειν ἐνδόξου, καὶ ἐρευνητικῆς τῶν πεπραγμένων ἡμῖν παρουσίας· καὶ μὴ παρίδης μέ τοῖς φθειρομένοις τοῦ κόσμου ἐναπατᾶσθαι τερπνοῖς, ἀλλὰ τῶν μελλόντων ὀρέγεσθαι τῆς ἀπολαύσεως ἐνίσχυσον θησαυρῶν.

Β.

Ἡ ἀενάως βρύουσα ζωτικὴ καὶ φωτιστικὴ πηγὴ ἡ συναίδιος τοῦ Πατρὸς δημιουργικὴ δύναμις, ὁ πᾶσαν τὴν οἰκονομίαν διὰ τὴν τῶν βροτῶν σωτηρίαν ὑπερκάλως πληρώσας, Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὁ θανάτου δεσμούς ἀλύτους καὶ κλεῖθρα Ἰδοὺ διαρρήξας, πονηρῶν δὲ πνευμάτων πλήθη καταπατήσας· ὁ προσαγαγὼν σεαυτὸν ἁμωμον ὑπὲρ ἡμῶν ἱερεῖον, τὸ σῶμα δούς τὸ ἄχραντον εἰς θυσίαν, τὸ πάσης ἁμαρτίας ἁψαυστὸν τε καὶ ἄβα-

τον καὶ διὰ τῆς φρικτῆς ταύτης καὶ ἀνεκδιηγῆτου ἱεουργίας ζωὴν ἡμῖν αἰώνιον χαρισάμενος· ὁ εἰς Ἰδοὺ καταβάς καὶ μοχλοὺς αἰωνίους συντρίψας καὶ τοῖς κάτω καθημένοις ἀνοδὸν ὑποδείξας· τὸν δὲ ἀρχέκακον καὶ βύθιον δράκοντα θεοσόφῳ δελεάσματι ἀγκιστρεύσας καὶ σειραῖς ζόφου δεσμεύσας ἐν ταρτάρῳ καὶ πυρὶ ἀσβέστῳ καὶ σκότῳ ἐξωτέρῳ διὰ τῆς ἀπειροδυνάμου σου κατασφαιλισάμενος ἰσχύος· ἡ μεγαλὸνυμος σοφία τοῦ Πατρὸς· ὁ τοῖς ἐπηρεαζομένοις μέγας ἐπίκουρος φανείς καὶ φωτίσας τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένους· Σὺ, δόξης ἀενάου Κύριε καὶ Πατὴρ ὑψίστου Υἱὲ ἀγαπητέ· αἰδίων φῶς, ἐξ αἰδίου φωτός· Ἦλιε δικαιοσύνης, ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων σου καὶ ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, τῶν προκεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ τῶν λοιπῶν συγγενῶν κατὰ σάρκα καὶ πάντων τῶν οἰκείων τῆς πίστεως, περὶ ὧν καὶ τὴν μνήμην ποιούμεθα νῦν· ὅτι ἐν σοὶ πάντων τὸ κράτος καὶ ἐν τῇ χειρὶ σου κατέχεις πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς».

Θα προσπαθήσωμεν, ἐρμηνεύοντες μερικά ἐξ αὐτῶν διὰ τὰ σταματήσωμεν εἰς τὴν Β' εὐχὴν ἀνω-
νύμου ἁγίου ὅστις παρακαλεῖ τὴν Τριαδικὴ Θεότητα ὅπως θέσει τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων μας ἐν χώρα ζώντων ἀπαλάσσοντας αὐτάς ἀπὸ τυχόν ἀνομήματα ποῦ εἶχαν διαπράξει ἐν τῇ ζωῇ των. Αὐτό, τὸ πιστεύομεν ἀπολύτως διότι ἡ ἐνδακρυς παράκλησις τοῦ πιστοῦ καταφθάνει εἰς τὰ ὅτα Κυρίου Σαββαῶθ καὶ τὸν παρακαλεῖ νὰ φανῇ ἰλεως διὰ τοὺς γονεῖς μας, τὰ ἀδελφία μας, φίλους, γνωστούς καὶ ἀγνώστους ὅπως τοὺς τοποθετήσῃ ἐν χώρα «εὐλογίας καὶ λυτρώσεως».

Πρὶν κλείσωμεν τὴν μικρὰν αὐτὴν πραγματείαν ἅς κάμνωμεν ἔστω καὶ «πρωθυστερώς» μικρὰν ἀναφορὰν δι' αὐτά, τὰ ὅποια εἶναι γνωστά εἰς πλείστοις ἐκ τοῦ πληρώματος, διότι ὡς εἶπομεν εἶναι ἐκλεκτὰ βιώματα τῶν χριστιανῶν.

Μετά τίς 11 Ἀναστασίμους ἐμφανίσεις τοῦ Κυρίου ὁ Ἀναστάς Κύριος παρήγγειλε ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ βρίσκωνται μακρὰν ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ διότι ἐκεῖ θ' ἀνέμενον τὴν ἐπιφοίτησιν τοῦ Παρακλήτου, ὁ ὁποῖος θὰ τοὺς καθίστα ἱκανοὺς, σοφοὺς, ἐπιστήμονας καὶ ἥρωας διὰ τὴν μαθητείαν τοῦ κόσμου καὶ τὴν σωτηρίαν του. Οὕτω καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν συμπλήρωσιν 50 ἡμερῶν ἀπὸ τὴν Ἀνάστασιν οἱ Μαθηταί, ἡ Κυρία Θεοτόκος καὶ ἴσως πλείστοι ἐκ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Κυρίου εὐρίσκοντο κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς εἰς τὸ Ὑπερώων

τῆς Ἱερουσαλήμ. Ἐκεῖ κατήλθεν τό Πνεῦμα τό Ἅγιον καί ἐκάθισεν ἐνί ἐκάστῳ τῶν Μαθητῶν, λαμβάνοντες πλήρη χαρίσματα καί δὴ τό χάρισμα τῆς πολυγλωσσίας ποῦ θά τοὺς ἐνίσχυε νά διασχίσουν ὁλόκληρον τόν τότε γνωστόν κόσμον, ἰδρύοντες τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ.

Περαιίνων τ' ἀνωτέρω ὡς παρακαλέσω τόν Ἅγιον

Τριαδικόν Θεόν μας νά ἐπευλογῇ τό ἔργον τό ὁποῖον γίνεται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, εἴτε ἐκ μέρους τοῦ κληρικοῦ στοιχείου ἢ λαϊκοῦ τοιοῦτου διὰ νά εἶναι γόνιμον καί καρποφόρον ἐφ' ὅσον ὁ Κύριός μας εἶναι πλήρης εὐσπλαχνίας καί ἐλέους, διὰ τοὺς ἐπικαλουμένους Αὐτόν.

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ Μ. ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ

Η ΘΕΙΑ ΑΝΑΛΗΨΙΣ

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί. Μετά τήν Θείαν Ἀκολουθίαν ἦν ἐξετέλεσα ὡς ἀρχιερεὺς ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τοῦ Ἁγ. Σπυρίδονος Λαμίας κατελήφθην ἀπό τήν ἐπιθυμίαν ν' ἀναγράψω ὁρισμένα τινα γύρω ἀπὸ τήν θείαν οἰκονομίαν τοῦ Δεσπότη Κυρίου, ὁ ὁποῖος ἀνελήφθη ἐν δόξῃ, τεσσαράκοντα ἡμέρας μετὰ τήν Ἀνάστασίν Του ἐν μέσῳ μαθητῶν, Κυρίας Θεοτόκου καί ἀκολουθίας φθάνουσα τοὺς πεντακοσίους κατὰ τὸν Θ. Παῦλον. Ὁ Κύριος πληρώσας πᾶσαν οἰκονομίαν ὅπως ἀναγράφη καί τό Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀναλήψεως καί μετὰ τὰς οὐσιώδεις ἐμφανίσεις Του ἀνελήφθη ἐν δόξῃ μετὰ Ἀρχαγγελικῶν δυνάμεων.

Διὰ τοὺς ἀκούοντας πιστοὺς ὅτι ὁ δυνατός Κύριος ἐπλήρωσε πᾶσαν οἰκονομίαν, ἐξηγῶ ὅτι ἀφοῦ ἐξετέλεσε τὸν ἐπὶ γῆς θεῖον προορισμόν Του, συμφώνως τῇ ἐπιθυμίᾳ τοῦ Οὐρανίου Πατρός Του μᾶς κατέδειξε τρία τινά:

1) Ὅτι ὁ Ἀναληφθεὶς Κύριος Υἱός τοῦ Ἀνάρχου Πατρός κατήλθε ἐπὶ τῆς Γῆς διὰ νά σώσῃ τό ἀνθρώπινον Γένος καί νά τό ἀναγάγῃ εἰς τὴν πρώτην δόξαν ποῦ εἶχον οἱ πρωτόπλαστοι, ἐν τῇ Ἐπουρανίῳ Βασιλείᾳ Του. Ὁ Ἀναληφθεὶς Κύριος ἐξῆσε ἐν μέσῳ τοῦ κόσμου ἐπὶ τρία συναπτά ἔτη καὶ διὰ τῆς διδασκαλίας Του, τῶν θαυμάτων Του καί τοῦ παραδείγματός Του μᾶς ἔδειξε τὸν τρόπον ζωῆς, ἡμῶν τῶν πιστῶν.

2) Ἡμεῖς οἱ πιστεύσαντες καί βαπτισθέντες φέροντες τὸν ὑπέρλαμπρον τίτλον τοῦ χριστιανοῦ ἐπληροφορήθημεν ἐκ τοῦ στόματός Του ὅτι Αὐτός εἶναι ἡ Ἀνάστασις καί ἡ ζωὴ καί ὅτι «οὐκ ἔχομεν μένουσαν πόλιν ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν» κατὰ τὸν Θ. Παῦλον.

3) Ὁ Ἀναληφθεὶς Κύριος μᾶς εἶπε ὅτι ἡ ἐν τῷ κόσμῳ ζωὴ μας πρέπει νὰ πλησιάζει τὰ μέτρα τῆς ἀγιότητός Του, διότι δὲν νοεῖται χριστιανός νά μὴν ἀκολουθεῖ τό ἅγιον παράδειγμά Του ὅπως ὁ Θ. Παῦλος λέγει ὅτι ἐγίνε μιμητὴς Χριστοῦ (Μιμηταί μου γίνεσθε, καθὼς καγὼ Χριστοῦ Α' Κορ. ΙΑ' 1-16).

Καί ἡμεῖς οἱ ἐν τῷ κόσμῳ, «πληροῦντες τὴν βιοτὴν μας» ἔχομεν πρώτιστον καθῆκον νά πιστεύσουμε ὅτι ὁ Παντοδύναμος Κύριος εἶναι Αὐτός ποῦ

διέπει τὰ Σύμπαντα καί ὅτι σ' Αὐτόν ἐδόθη πᾶσα ἐξουσία ἐν Οὐρανῷ καί ἐπὶ Γῆς, καί ὅτι μ' αὐτὴν τὴν σκέψι, νά διακατεχόμεθα ἀπὸ τὸν φόβον Θεοῦ «ἀγγνεύοντες» ψυχὴν τε καὶ σῶματι. Naί, ἐν φόβῳ καὶ τρόμῳ νά διαβιοῦμεν τὴν ζωὴν μας, ἀναμένοντες τὸν ἀγωνοθέτην Κύριον νά μᾶς χαρίσῃ τὴν Ἐπουράνιον Βασιλείαν Του.

Γράφοντας τ' ἀνωτέρω πρέπει νά κάνω μῖα ἐρώτησιν εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἐάν ἔχουν συλλάβει τό εὖρος καί τό πλάτος τῆς ἀνακοινώσεως τοῦ Θ. Παύλου «ὅτι θέλει πάντας σωθῆναι καί εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν Α' Τιμ. Κεφ. Β' 1-10 καί ἂν αὐτὴ ἡ ἔννοια καθὼς ἐπίσης τό ὅτι εἴμεθα «συγκάθεδροι» καί «συμπάρεδροι» μέ τὸν Θεόν, τοὺς ἀπαρχολεῖ ὅπως πρέπει νυχθημερόν. Στὴν ἐρώτησιν αὐτῇ, θ' ἀναμένω ἀπάντησιν, μέσῳ τῆς ἐφημερίδος διὰ νὰ τὴν καταδείξω ὅτι ὄχι μόνον εἰς τό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας μου, ἀλλὰ καί εἰς ὅλους οἱ ὁποῖοι, ἀπὸ φύλλον εἰς φύλλον τῆς Φωνῆς Ὁρθοδοξίας, μέ παρακολουθοῦν, ὠφελοῦνται ἀπὸ τὰς ἀρχιερατικὰς μου ὑποδείξεις.

Ὡς πιθανόν γνωρίζετε εὐρίσκομαι ἐν Λαμιά ἀλλ' ἐν ταυτῷ μέ ἐψήφισεν, ἡ ἐκλεκτὴ σας προτίμησις διὰ τῆς ψήφου σας καί εὐρίσκομαι ἀπὸ 10ετίας καί πλέον ὡς Ἀντιπρόεδρος τοῦ Γεν. Ταμ. Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος προσφέρων τὰς ταπεινάς μου ὑπηρεσίας. Ὡς θέλετε παρατηρήσει ἄλλη στήλη τῆς ἐφημερίδος ἀναγράφει τὰ τῶν Ἀρχαιρεσιῶν τοῦ Γενικοῦ μας Ταμείου καί εἶμαι εὐτυχὴς διότι τό Σωματεῖον εἶναι ἐκεῖνο ποῦ ἀναλαμβάνει ὅλον τὸν φόρτον Νομικῶν τε καί κοινωνικῆς ἐμφανίσεως θεμάτων. Τό ἀναγράφω αὐτό διότι τὸν τελευταῖον καιρόν ὁρισμένον φύλλον τό ὁποῖον ὀμιλεῖ διὰ γνησιότητα, ἐμφανίζει τό Ταμεῖον μας ὅτι εὐρίσκεται εἰς χειρας «παρανόμους» καί δὲν ἐμφανίζει ὀρθὴν οἰκονομικὴν τάξιν. Ἀλοῖμονόν μας!

Κλείνων τ' ὀλίγα γεγραμμένα παρακαλῶ τὸν κόσμον ὅπως ἡ θεία Ἀνάληψις καταυγάσῃ τὴν ζωὴν τῶν κατηγόρων μας καί παύσουν οἱ ἐπώνυμοι ἢ ἀνώνυμοι νά λέγουν πράγματα ἐκτός χριστιανικῆς διαγωγῆς καί συμπεριφορᾶς.

Ο ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΚΟΥ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

ΜΑΘΗΤΕΥΣΑΤΕ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΘΝΗ

*Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη.
βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύ-
ματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα
ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ'
ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντε-
λείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.
Ματθ. ΚΗ' 19.20*

Ὁ πιστὸς λαὸς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἤκουεν πολλαπλῶς κατὰ τὸν χρόνον τῶν 50 ἡμερῶν τὸν Ἀναστάντα Κύριον νὰ παραγγέλλει εἰς τοὺς μαθητάς Του ὅτι πρέπει νὰ μαθητεύσουν ὅλα τὰ Ἔθνη βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τὸ ὅτι οἱ βαπτισμένοι πρέπει νὰ τηροῦν πάντα τὰ παραγγελθέντα παρὰ τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ.

Διὰ νὰ εἶμαι συγκεκριμένος τὴν παραγγελία αὐτὴν τὴν δίδει εἰς ὅλα τὰ Εὐαγγέλια ἀλλὰ ἰδιαίτερως εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον ὡς μνημονεύεται ἀνωτέρω.

Ἐπειδὴ ἀκριβῶς ὁ Ἀναστάς Κύριος εἶναι κατηγορηματικὸς ὅτι οἱ Μαθηταὶ Του πρέπει νὰ μαθητεύσουν ὅλα τὰ Ἔθνη βαπτίζοντες αὐτὰ εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος ἀλλὰ μὲ ἰδιαίτεραν ἔμφασιν ὅτι οἱ «κατηχούμενοι» πρέπει νὰ πράττουν πάντα αὐτὰ τὰ ὅποια ὁ ἴδιος ὁ Κύριος εἶπε, δηλ. νὰ ἐφαρμόζουν τὸν Νόμον Του. Ἡ ἐντολὴ αὐτὴ ἐδόθη ἀπὸ τὸν Ἀναστάντα Κύριον διότι ὡς προαιώνιος Υἱὸς παρὰ τῷ ἀνάρχῳ Πατρί εἶχε δώσει εἰς τὸν Προφήτην Ἡσαΐαν τὴν ἐντολὴ ὁποῖος καὶ εἰς τὸ Κεφ. ΝΒ 7 ἀνέγραφε: «ὡς ὦρα ἐπὶ τῶν ὁρέων, ὡς πόδες εὐαγγελιζομένου ἀκοὴν εἰρήνης ὡς εὐαγγελιζόμενος ἀγαθὰ».

Ἐάν προ 800 π.Χ. περίπου χρόνια ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος διὰ τοῦ Προφήτου ἐχαρακτήριζε τοὺς πόδας τῶν Εὐαγγελιζομένων τὸν Νόμον Του ὡς ὠραίους (ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὠραίος σημαίνει ὠριμος) πολλῶ μᾶλλον τώρα κατὰ τὸν Νόμον τῆς Χάριτος τοῦ Εὐαγγελίου, οἱ πόδες αὐτοὶ ἐξυμνοῦνται ἀπὸ τὸν ἴδιον Κύριον ὅτι πρέπει οἱ Κήρυκες πρῶτον μὲ τὴν ζωὴν των καὶ δεύτερον μὲ τὸ κήρυγμά των νὰ ἐμπεδώνουν τὸ κήρυγμα τῆς σωτηρίας εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Ὡς κληρικὸς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῶν Γ.Ο.Χ. πάντοτε ὑπερτονίζω εἰς τὰς ἐνεργείας μου καὶ κατὰ Θεὸν κηρύγματά μου ὅτι ὁ κηρύσσων πρέπει νὰ εἶναι ἄσφογος «ψυχὴ τε καὶ σῶματι» διὰ νὰ ἀποτολμᾷ νὰ κατεργάζεται τὴν κατὰ Θεὸν πίστιν. Ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ εἶμαι πάντοτε «κατηγορηματικὸς» ὅτι ἀνεξαίρετως ὅλοι οἱ κήρυκες πρέπει, πάση θυσίᾳ, νὰ ἐφαρμόζουν αὐτὸ ποὺ λέγει ὁ ἴδιος ὁ Κύριος τὸ «ποιεῖτε καὶ διδάσκετε». Ὡς βλέπομεν

διὰ νὰ εἶναι τὸ κήρυγμα κληρικοῦ τε καὶ λαϊκοῦ ἐπαγώγιμον εἰς τοὺς ἀκούοντας πρέπει ὁ ἴδιος ὁ κηρύσσων νὰ ἐμφανίσῃ τίς δύο προϋποθέσεις αὐτῆς, ὁρθὴν ζωὴν καὶ ὁρθὴν πίστιν.

Ἐντὸς τῶν ἡμερῶν θὰ ἐορτάσουμε τὴν ἁγίαν Πεντηκοστήν καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον θὰ πλουτίσῃ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ μὲ τὴν παρουσίαν του, δίδοντας χαρίσματα ἐνὶ ἐκάστῳ, εὐχομαι δὲ τοῦτο τὸ θεῖον Πνεῦμα νὰ σκορπίσῃ τὰ θεῖα του χαρίσματα ἐπ' ἀγαθῷ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ Ποιμένων καὶ Ποιμενομένων. Γένοιτο.

ΑΧΑΡΝΩΝ ΚΑΙ ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

«Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»
ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ:

ΓΕΝΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 — ΑΘΗΝΑΙ — ΤΗΛ. 36.28.280
Ὁ Πρόεδρος Πειραιῶς & Σαλαμίνος ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ ΚΑΙ ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΟΣ
Πρωτονοτάριος, Χρ. Μ. Χαλβατζής.
Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς

Κάνηγος 32 — Ἀθῆναι 106 82

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἑσωτερικοῦ: Ἐτήσια δραχμὰς 700
Ἑξωτερικοῦ: Ἐτήσια δολλάρια 40

Τιμὴ Φύλλου δρχ. 50

ΦΩΤΟΣΥΝΘΕΣΗ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ

Δ. ΜΟΥΡΟΥΣΙΑΣ

ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 144 - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΤΗΛ.: 41.82.591 - 45.32.911

Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία

Κατά τό Μ. Σάββατον, τόν Ἑσπερινόν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου καί ἐν τῇ λειτουργίᾳ τοῦ Μεγ. Βασιλείου ὁ δεξιός ἱεροψάλτης ψάλλει ἀντί τοῦ Χειροβικοῦ τό «Σιγησάτω πᾶσα Σὰρξ βροτεία» καί τό Ἐκκλησίασμα ἐπὶ τῷ ἀκούσματι εὐρίσκεται ἐν βαθεῖα κατανύξει διότι ὁ Βασιλεὺς τῶν Βασιλευόντων καί Κύριος τῶν Κυριευόντων, προσέρχεται νά σφαγιασθῇ καί δοθῇ εἰς βρῶσιν εἰς τοὺς πιστοὺς.

Ἐπειδὴ ἀκριβῶς ἐγράψαμεν καί εἰς ἄλλα ἄρθρα, παρωχημένων ἐκδόσεων τῆς Φωνῆς τῆς Ὁρθοδόξιας, νομίζομεν ὅτι εἶναι φρόνιμον νά τό καταχωρίσουμε διὰ νά λάβουν γνῶσιν ἐκεῖνοι ποὺ τυχόν δέν εὐρίσκονται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀναστάσεως. Κάποια ἐκλεκτὴ κυρία ἰδιαιτέρως μέ παρεκάλεσε δι' αὐτό καί εὐχαρίστως σπεύδω νά συμμορφωθῶ μέ τὴν παράκλησιν αὐτῆς τῆς χριστιανῆς.

Ἀντί δέ τοῦ συνήθους Χερουβικοῦ ὕμνου ψάλλομεν τό παρὸν εἰς ἤχον πλάγ. Α'.

Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία, καί στήτω μετὰ φόβου καί τρόμου, καί μηδέν γήινον ἐν ἑαυτῇ λογιζέσθω ὁ γὰρ Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων, καί Κύριος τῶν κυριευόντων, προσέρχεται σφαγιασθῆναι, καί δοθῆναι εἰς βρῶσιν τοῖς πιστοῖς. Προηγούνται δέ τούτου, οἱ χοροὶ τῶν ἀγγέλων, μετὰ πάσης ἀρχῆς καί ἐξουσίας, τὰ πολυόμματα Χερουβίμ καί τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφίμ, τὰς ὧψεις καλύπτοντα καί βοῶντα τόν ὕμνον: Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Ἀλλά, νομίζομεν παρ' ὅλον τό γεγονός ποὺ εἶναι καθαρὸν τό κείμενον εὐανάγνωστον καί εὐκατάληπτον, ἀναφέρομεν ὅτι κάθε Σάρκα ἀνθρωπίνη πρέπει νά σιγήσῃ καί νά σταθῇ μετὰ φόβου καί τρόμου, μηδέν λογιζομένη «γῆινων» διότι ὁ Βασιλεὺς τῶν Βασιλευόντων καί Κύριος τῶν κυριευόντων προσέρχεται διὰ νά γίνῃ σφάγιον καί νά δοθῇ εἰς βρῶσιν τῶν πιστῶν. Προηγούνται τῆς Ἐξόδου Του, οἱ χοροὶ τῶν Ἀγγέλων πᾶσα Ἀρχή καί ἐξουσία καθὼς καί τὰ πολυόμματα Χερουβίμ καί τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφίμ τὰ ὁποῖα καλύπτουν τὰς ὧψεις τῶν καί κραυγάζουν τόν ὕμνον Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

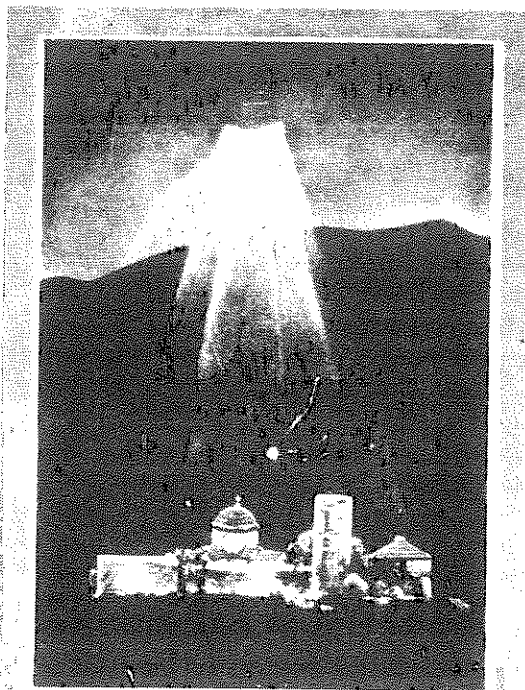
Τὴν ὑψίστην αὐτὴν στιγμήν τῆς συγκινήσεως τὴν ἀναγράφομεν διότι τὰ πλήθη τῶν πιστῶν διὰ τῆς νηστείας καί προσευχῆς ἐτοιμάζονται νά προσέλθουν εἰς τὰ Ἀχραντα Μυστήρια. Νομίζομεν σκόπιμον ὅπως ἀναφέρομεν εἰς τόν ἀναγνώστην τό σημεῖον ἐκεῖνο τοῦ Εὐαγγελίου (Ἰωάν. 6.53).

«...εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐάν μὴ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου καί πίητε αὐτοῦ τὸ αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς· ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καί πίνων μου τὸ αἷμα ἔχει ζωὴν

αἰώνιον καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτόν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ». εἰς τό ὁποῖον ἀναφέρει ὁ Διδάσκαλος ὅτι ἐάν δέν φάγουν τό σῶμα του καί πίνουν τό αἷμα του δέν θά ἔχουν κοινωνίαν μετ' Αὐτοῦ. Ὡς βλέπετε εἰ μαθηταὶ ἐξανέστησαν ἀκούοντες τὰ σκληρὰ αὐτὰ λόγια τοῦ Κυρίου ἀλλὰ ὁ Κύριος σαφῶς τοὺς εἶπε ὅτι τότε μόνον θά εἶναι μαθηταὶ Του ἐφ' ὅσον θά τρώγουν τό σῶμα Του καί θά πίνουν τό Αἷμα Του. Ἀπὸ αὐτό τό σημεῖον ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἔχει ὀδηγηθεῖ καί προσφέρει ἀενάως σῶμα καί αἷμα Χριστοῦ διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν πιστῶν. Εἶναι τρανστάτη ἀλήθεια μὴ ἐπιδεχομένη ἔστω καί τὴν ἐλαφρὰν ἀμφισβήτησιν, ὅτι οἱ μετέχοντες τοῦ ποτηρίου ζωῆς, ἐν τῇ οὐσίᾳ «θεοῦνται». Καί ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ὅταν πρό ὀλίγων ἐτῶν ὁμιλοῦσα μέ ἐπιστήμονα διὰ τό γεγονός αὐτό ἔμεινε «κατάπληκτος» πρό τῆς ὁμολογίας ὅτι ὅταν δέν σπεύσῃ νά φάγῃ τό Σῶμα Χριστοῦ καί νά πῇ τό αἷμα δέν εἶναι δυνατόν νά θεωρεῖται χριστιανός, οὔτε νά τολμᾷ νά λέγῃ πῶς εἶναι ὁπαδός τοῦ Κυρίου. Αὐτὰ πρὸς γνῶσιν καί συμμόρφωσιν, συνεπῶς οἱ προσερχόμενοι εἰς τὰ Ἀχραντα Μυστήρια πρέπει νά καθαρίσουν ἑαυτοὺς σαρκί τε καί πνεύματι διὰ νά τύχουν ἀξίως συμμετοχῆς τῆς Ἐπιουρανίου τροφῆς.

Ο ΕΥΡΙΠΟΥ ΚΑΙ ΕΥΒΟΙΑΣ ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ

ΘΕΟΘΕΝ ΒΕΒΑΙΩΣΙΣ

ΕΠΙ ΤΗ ΠΕΝΙΕΡΩ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ

Ὁ Ἅγιος Γεώργιος, ὁ τροπαιοφόρος, μεγαλομάρτυς καὶ θαυματουργός!

ὑπό Νικήτα Κ. Ἀναγνωστοπούλου
Ἐπιτίμου Δικηγόρου
παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ καὶ Συμβουλίῳ Ἐπικρατείας

I.

Οἱ πανένδοξοι ἥρωες καὶ μάρτυρες τοῦ Χριστοῦ δέν ἀποθνήσκουν ποτέ. Ζοῦν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ζοῦν μακάριοι εἰς τὸν Οὐρανόν, πλησίον τοῦ ὑπὲρ οὐ ἔπαθεν Χριστοῦ. Ἀλλά ζοῦν καὶ εἰς τὰς καρδίας καὶ τὰς διανοίας τῶν χριστιανῶν. Ζοῦν καὶ φωτίζουν ὡς πάμφωτοι ἀστέρες τὸ πνευματικόν στερέωμα τῆς Ἁγίας τοῦ Ναζωραίου θρησκείας καὶ χειραγωγοῦν τὴν χριστιανικὴν ἀνθρωπότητα εἰς ἀναβάσεις Οὐρανίους καὶ νόμας ὁσπηρίους.

Εἰς τὴν σεπτὴν καὶ φωταυγὴ χορείαν τούτων ἐπιζήλον θέσιν κατέχει ὁ Ἅγιος Γεώργιος, ὁ τροπαιοφόρος, μεγαλομάρτυς καὶ θαυματουργός, ἐνώπιον τῆς θείας μνήμης τοῦ ὁποῖου, ἅπας ὁ χριστιανικὸς κόσμος κλίνει εὐλαβές τὸ γόνυ. Διότι ὁ βραχὺς βίος του πρόκειται ὑπέροχον παράδειγμα χριστιανικῆς ἀρετῆς καὶ πίστεως μέχρι θανάτου.

Καὶ διὰ τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ἐγεννήθη εἰς τὴν Καππαδοκίαν ἀπὸ πλουσίου καὶ εὐσεβεῖς γονεῖς, ἀλλὰ ἔμεινεν ὀρφανός εἰς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν. Πλουσιόπαιδον ὀρφανόν. Οἱ πειρασμοὶ πολλοὶ καὶ τὸ δίκτυ τῆς ἁμαρτίας εἰς τοὺς πόδας του. Θά ἡδύνατο, ἀφοῦ ἦτο ἀπροστάτευτος νὰ ἐμπλακῇ εἰς αὐτό. Νὰ παραστρατήσῃ καὶ ἀσωτεύσῃ, ἀφοῦ εἶχεν ἄφθονον χρήμα εἰς τὴν διάθεσίν του, ὅπως θὰ ἔπραττον πολλοὶ νέοι τῆς ἐποχῆς του.

Οὗτος ὁμως κατατάσσεται εἰς ἡλικίαν 18 ἐτῶν εἰς τὸν Ρωμαϊκὸν στρατὸν καὶ δέν ἀργεῖ νὰ διακριθῇ διὰ τὴν σωφροσύνην του καὶ τὴν γενναιότητά του. Ἀσφυκτιᾷ καὶ ὑποφέρει εἰς τὸ στρατιωτικὸν περιβάλλον του, διότι εἶναι εἰδωλολατρικόν. Βλέπει τοὺς συναδέλφους του νὰ θυσιάζουν εἰς τὰ βωβά καὶ ἀναίσθητα εἰδῶλα καὶ νὰ γίνονται δούλοι τῆς σαρκὸς καὶ τῆς ἁμαρτίας. Δέν παρὰσύρεται ὁμως. Τούς ἀποφεύγει.

Νικᾷ τοὺς πειρασμούς καὶ τὰ σατανικά ὑπαγορεύματα διὰ τῆς προσευχῆς καὶ τῆς μελέτης τῶν Ἁγίων Γραφῶν. Διὰ τῆς ἀξίας του προάγεται συνεχῶς καὶ συντόμως γίνεται, παρὰ τὴν ἡλικίαν του, στρατηγός. Πειρασμός καὶ αὐτός διὰ ν' ἀλλάξῃ χαρακτῆρα, νὰ γίνῃ ἀλαζών. Δέν τὸν συγκινεῖ ὁμως ἡ κοσμικὴ δόξα. Ἐπιποθεῖ τὴν Οὐρανίαν. Καὶ παραμένει, καίτοι νεώτατος στρατηγός, ταπεινός,

ἀπλός καὶ καταδεκτικός. Παράδειγμα πρὸς μίμῃσιν παρ' ὅλων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι μόλις καταλάβουν μίαν μικρὰν θέσιν εἰς τὴν κρατικὴν ἱεραρχίαν γίνονται ἐγώισταί καὶ ἀπληροίσατοι.

II

Καὶ ἐπέστη τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, διὰ νὰ λάβῃ τὸν Οὐράνιον στέφανον. Εἶναι ἡ ἐποχὴ τοῦ σκληροῦ διωγμοῦ τῶν χριστιανῶν ὑπὸ τοῦ αἰμοσταγοῦς

Αὐτοκράτορος Διοκλητιανοῦ. Πλήρης ἀγανακτῆσεως παρουσιάζεται αὐτοκλήτως εἰς τοὺς τυράννους καὶ ἀποκαλύπτει ὅτι εἶναι χριστιανός. Ὁμολογεῖ μετὰ θαυμαστῆς παρρησίας τὸν Κύριόν του καὶ Θεόν του. «Εἶμαι καὶ ἐγὼ χριστιανός», λέγει εἰς τὸν ἴδιον τὸν Αὐτοκράτορα.

Κατάπληκτος οὗτος τὸν ἐρωτᾷ: «Σὺ ὁ περιφανής

στρατηγός μου είσαι χριστιανός;». Καί επιχειρεί μέ
κολακείας καί υποσχέσεις νά τόν μεταπείσῃ καί ἀρ-
νηθῇ τόν Χριστόν. Τοῦ υπόσχεται ἀκόμη ὅτι θά τόν
προαγάγῃ εἰς στρατηλάτην, ἀρκεῖ νά θυσιάσῃ εἰς
τά εἶδωλα. Ἀλλά ὁ Ἅγιος Γεώργιος παραμένει ἀμε-
τάπιστος καί ἀνυποχώρητος.

Κατόπιν τόν ἀπειλεῖ ὅτι θά τόν βασανίσῃ καί θά
τόν θανατώσῃ. «Δέν λυπάσαι - τοῦ - λέγει τήν ζωήν
σου πού εἶσαι τόσον νέος στρατηγός, δέν φοβάσαι
τόν θάνατον;» Καί ὁ Ἅγιος Γεώργιος, ἀπτόητος καί
ἀγέρωχος, τοῦ ἀπαντᾷ: «Δεν μοῦ χρειάζεται τέτοια
ζωή. Θέλω ν' ἀποθάνω χριστιανός». Θαυμάσατε
πίστιν καί ὁμολογίαν Χριστοῦ. Θαυμάσατε στε-
ρεότητα χριστιανικοῦ φρονήματος.

Καί τώρα θά θαυμάσωμεν καί καρτερίαν καί
ἀντοχήν καί ὑπομονήν γαληνίαν εἰς τās πολλές
καί φρικτάς βασάνους, εἰς τās ὁποίας τόν ὑπέβα-
λον. Τόν ἔδεσαν γυμνόν ἐπὶ πασάλου καί τόν ἐκτυ-
ποῦσαν εἰς τήν κοιλίαν. Ἔθεσαν ὀγκώδεις λίθους
εἰς τό στήθος του. Τόν ἔθεσαν εἰς τόν τροχόν μέ τὰ
κοπτερά μαχαίρια, τὰ ὁποῖα τοῦ ἐξέσχισαν τās σάρ-
κας καί τό αἷμα ἔρρεε ποταμηδόν.

Ἀλλά ὁ ἀθλητής τοῦ Κυρίου παραμένει ἀκατάβλη-
τος! Τόν ἔρριψαν ἐντός λάκκου πλήρους καιούσης
ἀσβέστου. Ἐδῶ θριαμβεῦει ἡ πίστις του. Γίνεται
θαῦμα. Ὁ Ἅγιος Γεώργιος ἐξέρχεται σῶος καί
ἀβλαβής. Ἐκθαμβοί τόν βλέπουν οἱ δήμιοί του καί
οἱ παρακολουθοῦντες τό μαρτύριόν του στρατη-
γοὶ Πρωτολέων καί Ἀνατόλιος, καταλαμβανόμενοι
ἀπό ἱερόν ἐνθουσιασμόν, πιστεύουν εἰς τόν Χρι-
στόν καί ἀναφωνοῦν: «Καί ἡμεῖς χριστιανοί».

Μένεα πνέων ὁ παριστάμενος αὐτοκράτωρ, διὰ
ν' ἀπαλλαγῇ ἀπό αὐτόν, διατάσσει τόν ἀποκεφαλι-
σμόν τοῦτου, καθὼς καί τῶν στρατηγῶν Πρωτολέ-
ωντος καί Ἀνατολίου. Καί ὁ μεγαλομάρτυς Γεώρ-
γιος, θαρραλέος καί ἀτάραχος, μέχρι τέλους,
ἐκκλίνει τήν ἁγίαν κεφαλὴν του καί ἐδέχθη καί τόν
μαρτυρικόν θάνατον. Παρέμεινε «ἀχρι θανάτου»
πιστός τοῦ Κυρίου δοῦλος «...γίνου πιστός ἀχρι
θανάτου καί δώσω σοι τόν στέφανον τῆς ζωῆς» (Ἀ-
ποκ. Β 10).

III

Ὁ Μέγας Δικαιοκρίτης καί Μισθαποδότης Θεός,
ἀμείβων πλουσίως τήν τοσαύτην ἀγάπην καί πίστιν
του, πρὸς τόν Μονογενῆ Υἱόν Του, τοῦ ἔδωκε
ἐκτός τῆς αἰωνίου ζωῆς, καί τήν κορυφαίαν θεῖαν
Χάριν. Τόν «τροπαιοφόρον, μεγαλομάρτυρα, πρω-
ταθλητάρχη, πρωτοστρατηγόν, μέγαν ταξιάρχην
καί πρωταθλητήν τῆς Πίστεως», κατὰ τόν Ρωμανόν
τόν Μελωδόν, ἀνέδειξε καί θαυματουργόν.

Πολλά καί καταπληκτικά τὰ θαύματά του. Καί αἰχ-
μαλώτους ἀπηλευθέρωσε καί ἀδικημένους ὑπερή-

σπισε καί ἀσθενεῖς ἐθεράπευσε. Τό καταπληκτικό-
τερον, ὅμως, τό ὁποῖον ἀναφέρει ἡ Ἱερὰ Παράδο-
σις καί παριστάνεται εἰς τήν Ἁγίαν Εἰκόνα του εἶναι
τό θαῦμα κατὰ τό ὁποῖον ἐφιππος ἐφόνευσε μέ τό
δόρυ του, μετά δεινὴν πάλην, τόν μέγαν δράκοντα,
καθ' ἣν ὥραν ἐπρόκειτο νά καταφάγῃ τήν ὡραίαν
κόρην τοπικοῦ ἀρχόντος εἰδωλολάτρου, καί ἐξ αι-
τίας τῆς διασώσεως ταύτης, οὗτος καί ὅλοι οἱ
κάτοικοι τῆς πόλεως, ἐγίνον χριστιανοί.

Διερωτῶμαι: τί θά ἐκερδίζεν ὁ Ἅγιος Γεώργιος,
ἂν ἐγίνετο καί στρατηλάτης, ὅπως τοῦ ὑπεσχέθη ὁ
Διοκλητιανός, ἀρνούμενος τόν Χριστόν; Μιὰν
ἡμέραν θ' ἀπέθνησκεν, ὅπως πᾶς ἄνθρωπος καί θά
παρέμεινεν ἀφανής καί ἄγνωστος, διότι ἡ κοσμικὴ
δόξα εἶναι προσωρινή, σβύνει μέ τόν θάνατον, τοῦ
ἀποκτήσαντος ταύτην, ἐνῶ ἡ Οὐρανία εἶναι ἀκατά-
λυτος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἐπρωτίμῃσε, λοιπόν, οὗτος
ἀντὶ νά γίνῃ στρατηλάτης ἐγκοσμίου βασιλείως, νά
γίνῃ ἀπλοῦς ὀπλίτης τοῦ Παμβασιλέως Χριστοῦ.

Ναὶ ἐκέρδισε ἐπαξίως τήν Οὐράνιον δόξαν. Ἡ Ἀ-
γία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία τόν ἀνεκήρυξε Ἅγιον
Μεγαλομάρτυρα, τροπαιοφόρον καί θαυμα-
τουργόν. Γενεαὶ γενεῶν τόν ψάλλουν καί ἀνυ-
μνοῦν καί Βασιλεῖς καί ἱεράρχαι καί ἱεροὶ ναοὶ καί
πόλεις καί χωρία φέρουν τό πανένδοξον καί πάντι-
μον ὄνομά του καί Ἔθνη τόν ἔχουν ἀνακηρύξει
πολιοῦχον τῶν Ἁγίων, ὅπως τό Ἀγγλικόν καί
κατανυκτικαὶ πανήγυρες τελοῦνται ἐπὶ τῇ πανιέρω
ἐορτῇ του.

Καί ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες τόν ἐτιμήσαμεν ἰδιαίτερως.
Τόν ἔχομεν ἀνακηρύξει πολιοῦχον καί προστά-
την Ἁγίων τοῦ ἐνδόξου Στρατοῦ μας καί εἰδικῶς
τοῦ ἡρωϊκοῦ Πεζικοῦ καί εἰς τās πολεμικὰς Σημαίας
παριστάνεται ἡ Ἁγία Εἰκὼν του. Ἰδοὺ ἡ δόξα του, ἡ
ἀκήρατος καί αἰωνία.

IV

Εἶναι διδακτικώτατος ὁ βραχύς του βίος. Ἄς
παραδειγματισθοῦν ἐξ αὐτοῦ ἰδίως οἱ νέοι. Καί
λέγω οἱ νέοι, ἐπειδὴ καί Ἐκεῖνος ἦτο νέος. Νά
νικήσουν καί αὐτοὶ ὅπως Ἐκεῖνος, τοὺς σατανι-
κοὺς πειρασμοὺς καί τὰ ἀπατηλὰ ψυχοκτόνα θέλ-
γητρα τῆς παρούσης ματαιίας ζωῆς, νά κλείουν τās
ἀκοὰς των εἰς τās σειρήνας τῆς ἁμαρτίας, νά ὀρθο-
δοξοῦν καί νά τηροῦν τās ἀλαθήτους καί αἰωνίου
κύρους Ἐντολὰς τοῦ Κυρίου τās ἀποθησαυρι-
σμένας ἐν τῷ Ἱερῷ Εὐαγγελίῳ Του καί τās Ἱερὰς
Παραδόσεις. Δι' αὐτῶν μόνον ἐπιτυγχάνεται ἡ
ἀληθὴς πρόοδος καί εὐημερία καί ἡ ψυχικὴ
σωτηρία.

Νά γίνουν Γεώργιοι εἰς τὴν πίστιν καὶ τὴν ὁμολογίαν τῆς πίστεως. Γεώργιοι εἰς τὴν ἐγκράτειαν καὶ τὴν σωφροσύνην. Γεώργιοι εἰς τὰ πνευματικά ἀγωνίσματα καὶ τοὺς Οὐρανίους Θριάμβους. Καὶ τότε νά εἶναι βέβαιοι ὅτι θ'

ἀξιωθοῦν καὶ οὗτοι, ὅπως ἡξιώθη καὶ ὁ Ἅγιος Γεώργιος, τῆς Θείας Χάριτος καὶ δόξης!

(Βιβλιογραφία: Μ. Συναξ. Ὁρθ. Ἐκκλησίας, τ. Δ., σελ. 372-425. Α. Φραγκοπούλου, Ἑορτοδρόμιον τ.2, σελ. 107-137). Νεώτ. Ἐγκυκλ. Λεξικόν Ἡλίου, τ. 5, σελ. 238 - 239. Χ. Βασιλοπούλου, ὁ Ἅγ. Γεώργιος ὁ Μεγαλομάρτυς 31, σελ. 5-83).

ΕΙΡΜΟΙ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Θά συνεχίσωμεν παραφράζοντες τὴν Ζ' Ὁδὴν τοῦ Κανόνος τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς παραθέτοντας τρία τροπάρια ἵνα συμπληρώσωμεν ὁλόκληρον τὴν Ὁδὴν. Τοῦτο ποιοῦμε διότι οἱ πλείστοι ἀναγνώσται μετὰ εὐχαριστήσεως βλέπομεν ὅτι «ἐγκύπτουν» εἰς τὰ παραφραζόμενα.

Τροπάρια

Φωνὴν προφητόφθεγκτον ἡγνοηκότες, Ἐφασκον οἰνότευκτον ἄφρονες μέθην. Ρήσεις ξενηκούσθησαν ὡς Ἀποστόλων. Οἱ εὐσεβεῖς δέ, σοὶ βοῶμεν ἐνθέως· Νεουργέ τοῦ σύμπαντος, εὐλογητός εἶ.

Θέσπιν κατεβρόντησεν ὁ βλέπων ὄπα, ἐνθους Ἰωὴλ τοῦ θεαρχικωτάτου, Οἷς ἐκχεῶ, φήσαντος οἶα περ Λόγου, Τοῦ Πνεύματός μου συμβοήσουσι· Φύσις, Ἡ τρισσοφειγγόφωτος, εὐλογητός εἶ.

Τριττὴ μὲν εὐμοίρησεν ὥρων τὴν χάριν. Ὅπως ὑπεμψήνειε τρεῖς ὑποστάσεις, Σέβειν ἐν ἀπλότητι τῆς ἐξουσίας· Ἀλλ' ἐν μιᾷ νῦν ἡμέρων τῇ Κυρίᾳ, Υἱός Πατῆρ, καὶ Πνεῦμα, εὐλογητός εἶ.

Ἐπ' εὐκαιρία εὐχαριστῶ τοὺς φίλους ἀναγνώστας οἱ ὅποιοι μέ ἐτίμησαν ἐρχόμενοι εἰς Σαλαμίνα καὶ συνεωρτάσαμεν κατὰ τὴν πανήγυριν τοῦ ἁγ. Χριστοφόρου, μετ' ἐκλεκτοῦ ἱερατείου καὶ ἱεράρχου. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θ. Λειτουργίας παρετέθη τράπεζα ἀγάπης εἰς ὅλους τοὺς παρευρεθέντας. Εὐχαριστῶ ἐπίσης καὶ ἐκείνους τοὺς ἀναγνώστας καὶ φίλους οἱ ὅποιοι μέ τὰ τηλεφωνήματά των μέ ηὐχέθησαν.

Παράφρασις

Αὐτοὶ οἱ ἄφρονες Ἰουδαῖοι οἱ ὅποιοι ἐγνώρισαν τὰς φωνὰς τῶν Προφητῶν ἔλεγαν τὰ λεχθέντα ἀπὸ τοὺς ἁγίους Ἀποστόλους ὅτι ἦταν μέθη προερχομένη ἀπὸ κατάλυσιν οἴνου διότι τὰ λεχθέντα ὑπ' αὐτῶν ἦσαν πρωτάκουστα. Ἡμεῖς δέ οἱ εὐσεβεῖς ἐνθέων κραυγάζομεν πρὸς τὸν Κύριον καὶ τὸν ἀποκαλοῦμεν Δημιουργόν τοῦ Σύμπαντος ὁ ὅποιος εἶναι εὐλογητός εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

1. Τῇ θεῇ φωνῇ τοῦ θεαρχικωτάτου (Χριστοῦ) Λόγου βροντοφώνησε γεμάτος θεῖο ἐνθουσιασμό ὁ προφήτης Ἰωὴλ ὅταν εἶπε, θά γεμίσω μέ τὸ Πνεῦμα μου ἐκείνους πού μέ μιὰ φωνὴ θά βοηθῶν, Εἶσαι εὐλογημένη ἡ Τρισυπόστατη Θεότητα.

2. Τὴν τρίτη ὥρα (τῆς ἡμέρας) μοίρασε τὴ χάρη γιὰ νά υποδηλώσει ὅτι πρέπει νά σεβόμαστε τρεῖς ὑποστάσεις πού ἔχουν (μίαν) ἀπλὴ ἐξουσία. Ἀλλά (τὴ μοίρασε) τὴ μιὰ ἡμέρα, τὴν Κυριακὴ (τῆς Πεντηκοστῆς) γιὰ νά υποδηλώσει μιὰ φύση ὅτι (ὁ Υἱὸς ὁ Πατέρας καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα εἶναι εὐλογημένοι.

ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΛΕΩΓΕΩΣ 32 - ΤΗΛ. 30 20 200
106 02 ΑΘΗΝΑΙ

Ι Σ Ο Λ Ο Γ Ι Σ Μ Ο Σ
του θρησκευτικού Σηματείου
"Γενικόν Ταμείον της Εκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ελλάδος
31 Δεκεμβρίου 1990

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

ΑΔΙΑΘΕΣΙΜΟΝ

α. Ταμείον	2.969.878
β. Τρόπεζαι	866.138

Β. ΠΑΓΙΟΝ

α. Ακίνητα	19.206.565
β. Έπιπλα - Έκκληρο. Εξόχ	1.095.423
γ. Μηχαναί γραφείου	372.140
δ. Βιβλιοπωλείον - Έντυπα καί βιβλιοθήκη	47.675

Γ. ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ

α. Προσωρινά Δάνεια Ίερών Ναών	1.100.000
β. Προμηθευταί	478.500
γ. Κηροπλάσται	427.542
δ. Αγία Παρασκευή (Έρανος)	835.700
στ. Δικηγορικά	150.000
ζ. Δάνεια (Φώτης σμασιόδης)	30.000
η. Ανακαίνις Ι. Ναού Αγ. Ανδρέα	156.309
θ. Αγία Φιλοθέη	2.305.405
ι. Άνώνυμοι Πραεδοικαί Συνδρομαί	285.000

Δ. ΑΠΟΘΕΜΑΤΑ

α. Κηρός	1.022.500
β. Απάκηρον	43.300
γ. Ήμερολόγια	1.625.000
	<u>33.017.075</u>

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

31.173.255

ΠΙΣΤΩΤΙΚΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

α. Έρανος Αγίας Παρασκευής	214.630
β. Έρανος Αγίας Φιλοθέης	50.000
γ. Έγγυήσεις	154.800
δ. Κληροδότημα Παναγίας Πορταΐτισης	170.250

ΠΑΕΟΝΑΣΜΑ

1.254.140

33.017.075

ΑΝΑΛΥΣΙΣ

ΠΕΡΙΛΟΓΗ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΧΡΗΣΕΩΣ

31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1990

ΧΡΕΩΣΙΣ

α. Δαπάναι Λειτουργίας Ίερών Ναών	Δρχ. 1.953.710
β. Διοικητικά Δαπάναι	" 1.600.186
γ. Μισθός Υπαλλήλου	" 1.121.160
δ. Πάγια Βοηθήματα	" 738.000
ε. Δικηγορικά	" 150.000
στ. Φόροι Δημοσίου	" 352.769
ζ. Περιοδικόν	" 696.947
η. Κοινόχρηστα	" 137.366
θ. Θεοφάνεια - Κυριακή Όρθοδοξίας κ.δ.	" 487.810
ι. Παρόντα	" 1.254.140
	<u>8.492.088</u>

ΠΙΣΤΩΣΙΣ

Μικτά Έσοδα παρούσης χρήσεως	
Κηροπλάσεων	Δρχ. 5.590.588
Διοσκοφορίας	" 182.000
Ένοίκια	" 2.719.500
	<u>8.492.088</u>

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΤΗΣΙΑΝ ΓΕΝ. ΤΑΚΤΙΚΗΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ ΓΕΝ. ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ λογοδοσία τοῦ Διοικ. Συμβουλίου - Ὁ Ἀπολογισμός - Ἡ Ἐκθεσις τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς - Ἀνακήρυξις Μεγάλων Ἐδεργετῶν - Διενέργεια ἀρχαιρεσιῶν διὰ τὴν ἀνάδειξιν νέου Διοικ. Συμβουλίου καὶ νέας Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Τὴν 27ην Μαρτίου ἐ.ἐ. ἐπραγματοποιήθη εἰς τὰ ἐν Γραφεῖα τοῦ Γεν. Ταμείου τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, ἡ ἐτήσια γεν. τακτικὴ Συνέλευσις τῶν μελῶν τοῦ. Κατ' ἀρχὴν, ἐγένετο ἡ λογοδοσία τοῦ Διοικ. Συμβουλίου διὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γεροντίου, ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τῆς χρήσεως 1990.

Ἐν πρώτοις, ὁ ἅγιος Πρόεδρος ἀνήγγειλε μετὰ θλίψεως τὸν ἐπελθόντα θάνατον τῶν μελῶν αἰδес. π. Νικολάου Καλοσκάμη, πανοσ. ἀρχ./του π. Νικολάου Λιάπιδη, Νικολάου Ἀδαμάκη, Ἐλπίδος Κουρμουλάκη μοναχῆς, πανοσ. ἀρχ./του π. Ἰακώβου Παπαδέλη καὶ Παναγιώτου Χρονᾶ. Οἱ δύο τελευταῖοι μάλιστα εἶχον διατελέσει εὐδοκίμως ἐπὶ μακρόν καὶ μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου.

Κατὰ τὴν λογοδοσίαν τοῦ ὁ ἁγ. Πρόεδρος ἀνεφέρθη εἰς τὸ ζωηρόν ἐνδιαφέρον καὶ τὰς φροντίδας τῶν μελῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου διὰ τὴν χρηστὴν διοίκησιν καὶ οἰκοκυρευμένην διαχείρισιν, πρὸς προστασίαν τῶν συμφερόντων τοῦ Σωματείου, περὶ τῶν ὁποίων ὁμιλοῦν εὐγλώττως ὁ Ἀπολογισμός καὶ ἡ Ἐκθεσις τῆς Ἐξελεγκτ. Ἐπιτροπῆς. Καὶ ἐτόνισε ὅτι τὰ ἔξοδα ἔχουν περιορισθεῖ εἰς τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα, διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Σωματείου, μισθοδοτουμένου μόνον ἑνός, ὑπαλλήλου, ἐκτελοῦντος χρέη διαχ/στοῦ ἀποθηκαρίου καὶ γραμματέως αὐτοῦ, μηδενός ἄλλου μισθοδοτουμένου, μηδὲ ὁδοιπορικῶν λαμβανόντων τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. τῶν ἐκ τῆς ἐπαρχίας ἐρχομένων εἰς τὰς συνεδριάσεις, οὐδὲ τῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Εἶτα, ὁ ἁγ. Πρόεδρος ἀνεφέρθη, εἰδικώτερα εἰς τὴν ὀργάνωσιν τοῦ Κτηματολογίου τῶν ἀκινήτων τοῦ Σωματείου (Ἱερῶν Ναῶν καὶ μισθίων), εἰς τὴν σημαντικὴν αὐξήσιν (κατὰ 450%) τοῦ μισθώματος τοῦ ἐν Τσακῷ Γηροκομείου, εἰς τὴν μελετωμένην ἔξωσιν ἐκ τοῦ μισθίου διαμερίσματος τῆς ἐν Ἀθήναις ἐπὶ τῶν ὁδῶν Ἐβρου καὶ Καισαρείας Πολυκατοικίας, εἰς τὴν αἰσίαν ἔκβασιν τῆς δίκης τοῦ Ἱ. Ναοῦ τοῦ Ἀγ. Ἀντωνίου, ἡ δωρεὰ τοῦ ὁποίου ἀνεκλήθη παρανόμως,

εἰς τὴν παραλαβὴν καὶ λειτουργίαν τοῦ δωρηθέντος Ἱ. Ναοῦ τῆς «Παναγίας Πορταϊτίσσης», μετὰ τὸν θάνατον τῆς δωρητρίας, καὶ εἰς τὴν ἀπαλλαγὴν ἐκ τοῦ φόρου εἰσοδήματος (τῶν ἐνοικίων) ἐκ δρχ. 450.000.

Τελικῶς, ἐνδιέτριψε διὰ τὸν Ἱ. Ναόν τῆς «Ἀγ. Φιλοθέης». Ἀνέφερεν ὅτι τὸ θέμα ἀπασχόλησε πολὺ τὸ Δ.Σ., τὸ ὁποῖον ἐπεσκέφθη τὸ κτίριον (σκελετόν) ἐπανειλημμένως, ἀλλὰ παρουσιάζει τεχνικὰς δυσχερείας, λόγῳ τῆς κατασκευῆς ὑπὸ τῆς προκατόχου διοικήσεως, ὁλοκλήρου τριτοῦ οἰκοδομῆς (προβλεπόμενης καὶ κατοικίας τοῦ Ἐφημερίου), τῆς ὁποίας ἡ ἀποπεράτωσις ἀπαιτεῖ τεραστίαν δαπάνην.

Εἶτα, ἠρώτησε ἂν τίς ἐκ τῆς Συνελεύσεως ἤθελε νὰ ἐρωτήσῃ ἢ ζητήσῃ διευκρίνισιν τίνα ἐπὶ τῶν πεπραγμένων. Τὸν λόγον ἔλαβον ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ Ἱ. Ναοῦ τῆς «Ἀγ. Φιλοθέης» οἱ ἀντ/ρος Σεβ. κ. Κυλλίνικος, Γεν. Γραμματεὺς Σεβ. κ. Εὐθύμιος, Σεβ. Εὐρίπου κ. Ἰουστίνος, πανοσ. ἀρχ/της π. Ἀνθίμος Καραμήτρος, ὁ σύμβουλος Κ. Χρονᾶς, Εὐάγ. Μποτόζης, καὶ ὁ Ἀντώνιος Κατσαγώνης. Κατὰ τὴν ἐπικρατήσασαν ἀποψιν, θὰ γίνῃ προοδευτικῶς ἡ ἀποπεράτωσις, ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ ὀρόφου, τοῦ προοριζομένου ὡς Ἱ. Ναοῦ, ἐξευρισκομένων ἐκάστοτε τῶν ἀπαιτηθησομένων χρημάτων, μέχρι πέρατος τῆς ὅλης κατασκευῆς, τοῦθ ὅπερ εἶναι ἔργον τοῦ νέου Δ. Συμβουλίου.

Ἀκολουθῶς, ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ οἰκον. συμβούλου καὶ ἐλεγκτοῦ Χρ. Χαλβατζῆ ὁ Ἀπολογισμός (Ἰσολογισμός) τῆς χρήσεως 1990, εἰς ὃν ἀναλύονται τὰ Ἑσοδα καὶ τὰ Ἑξοδα, μέ πιστωτικόν ὑπόλοιπον (πλεόνασμα) ἐκ. δρχ. 1.254.140 (δημοσιεύεται ὁλόκληρος). Ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ Γεν. Γραμματέως καὶ ἡ ἐμπεριστατωμένη Ἐκθεσις τῆς Ἐξελεγκτ. Ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ πανοσ. ἀρχ/του π. Μεθοδίου Δεσποτίδη καὶ τῶν Μιχ. Αὐγουλέα καὶ Ἀντ. Λουδάρου. Αὕτη ἀποφαίνεται, ἐν κατακλείδι, δι' ἐπαινετικῶν παρατηρήσεων ὑπὲρ τοῦ Δ.Σ. καὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Σωματείου. (δημοσιεύεται ὁλόκληρος).

Μετὰ ταῦτα, ὁ ἁγ. Πρόεδρος ἠρώτησε τὴν Συνέλευσιν, ἂν ἐγκρίνῃ τὰ πεπραγμένα τοῦ Δ.Σ. καὶ τὸν Ἀπολογισμὸν καὶ αὕτη ἀπήντησε δι' ἀνατάσεως τῶν χειρῶν τῶν μελῶν καταφατικῶς, μηδενός ἀντιλέξαντος. Ἀνεγνώσθη καὶ ὁ Προϋπολογισμός καὶ ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Γεν. Συνελεύσεως.

Ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως περί ἀνακηρύξεως Μεγάλων Εὐεργετῶν, τῇ προτάσει τοῦ Δ.Σ., ἡ Γεν. Συνέλευσις ἀνεκήρυξε δι' ἀνατάσεως τῶν χειρῶν τῶν μελῶν, μηδενός ἀντιλέξαντος, Μεγάλους Εὐεργέτας τοῦ Σωματείου, μετὰ θάνατον.

1) Τὴν Φωτεινὴν ἢ Φῶτῳ Τσίγκου μοναχὴν, 2) τὴν Ἑλπίδα Κουρμουλάκη, μοναχὴν καὶ 3) τὸν πανοσ. ἀρχ/τὴν π. Ἰάκωβον Παπαδέλην, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἡ πρώτη ἐδώρησεν εἰς τὸ Σωματεῖον τὸν ἐν Παλ. Φαλήρῳ Ἱ. Ναὸν τῆς «Παναγίας Μυρτιδιωτίσεως», ἡ δὲ δευτέρα ἐδώρησε τὸν ἐν Μοσχάτῳ Ἱ. Ναὸν τῆς «Παναγίας Πορταϊτίσεως» καὶ ὁ τρίτος μετ' ἐνθέου ζήλου καὶ κόπου πολλοῦ ἐμερίμνησε καὶ συνέδραμεν οικονομικῶς διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἐν Θεσ/νίκῃ τοῦ περικαλλοῦς ἰδιοκτητοῦ τοῦ Σωματείου Ἱ. Ναοῦ τῆς «Ὁσίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου», εἰς ὃν καὶ διηκόνησε εὐδοκίμως ἐπὶ 20ετίαν ὡς ἐφημέριος, μέχρι τῆς εἰς Κύριον ἐκδημίας του, διετέλεσε δὲ ἀξίως ἐπὶ μακρόν καὶ μέλος τοῦ Δ.Σ., τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα θ' ἀναγραφοῦν ἐν ἰδιαίτερῳ Πίνακι, ἀναρτηθησομένῳ ἐν τοῖς Γραφείοις, συμφώνως τῶν ἀρθρῶ 19 τοῦ Κ/κοῦ.

Ἐν τέλει, διεξήχθησαν ἐνώπιον 3μελοῦς Ἐφορ. Ἐπιτροπῆς αἱ ἀρχαιρεσίαι διὰ τὴν ἀνάδειξιν νέου Διοικ. Συμβουλίου καὶ νέας Ἐξελεγκτ. Ἐπιτροπῆς. Καὶ ἐξελέγησαν, κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας, διὰ τὸ Δ.Σ. (12μελές), ἀπὸ τούς ἀρχιερεῖς οἱ: 1) Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Γερόντιος, 2) Μητροπολίτης Θεσ/νίκης κ. Ευθύμιος, 3) Σεβ. Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Καλλίνικος καὶ 4) Σεβ. Μητροπολίτης Χίου κ. Στέφανος ὡς τακτικοί καὶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Εὐρίπου κ. Ἰουστίνος ὡς ἀναπληρωματικός.

Ἀπὸ τούς ἱερεῖς ἐξελέγησαν, κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας, οἱ: 1) πρωθ. π. Γεώργιος Σμυράκης, 2) ἀρχ/τῆς π. Μακάριος Καβακίδης, 3) πρωθ. π. Κων/νος Βελέντζας, καὶ 4) ἀρχ/τῆς π. Μεθόδιος Δεσποτίδης ὡς τακτικοί καὶ οἱ ἀρχ/ται π. Χρυσόστομος Βάρκας, π. Χριστόφορος Ἀγγελόπουλος καὶ π. Ἀζαρίας Ὁρολογᾶς ὡς ἀναπληρωματικοί.

Καὶ ἀπὸ τούς λαϊκοὺς οἱ: 1) Δημήτριος Χατζῆς, 2) Κων/νος Χρονᾶς, 3) Κων/νος Μπινιάρης καὶ 4) Νικόλαος Κοβάτσος ὡς τακτικοί καὶ οἱ Ἀντώνιος Νικολόπουλος, Ζήσης Παπαδόπουλος καὶ Χαράλαμπος Κασσιμάτης ὡς ἀναπληρωματικοί.

Σημειοῦται ὅτι τὸ Δ.Σ. ἀνανεώθη ἐν μέρει διὰ τῆς ἐκλογῆς εἰς τούς ἀρχιερεῖς τοῦ Σεβ. κ. Στεφάνου, εἰς τούς ἱερεῖς τῶν ἀρχ/τῶν π. Μακαρίου Καβακίδη καὶ π. Μεθοδίου Δεσποτίδη καὶ εἰς τούς λαϊκοὺς τῶν Κων/νου Μπινιάρη καὶ Νικολάου Κοβάτσου.

Διὰ τὴν Ἐξελ. Ἐπιτροπὴν ἐξελέγησαν, κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας, οἱ: 1) πρωθ. π. Ἀναστάσιος Γρυ-

παῖος, 2) Μιχαὴλ Αὐγουλέας καὶ 3) Ἀντώνιος Λουδάρος, ὡς τακτικοί καὶ οἱ ἱερομ. Τιμόθεος Συμεωνίδης, Ἰωάννης Σπυριδωνάκος καὶ Σπυρίδων Καλλιανιώτης ὡς ἀναπληρωματικοί.

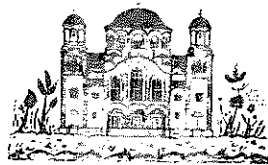
Τὸ νεοκλεγέν Δ. Συμβούλιον, θά συνέλθῃ, μετὰ τὸ Πάσχα, τῇ προσκλήσει τοῦ πλειοψηφήσαντος Σεβ. κ. Γερόντιου ὅπως συγκροτηθῇ εἰς σῶμα.

Συγχαίροντες θερμῶς τούς ἐπιτυχόντας, εὐχόμεθα ὅλη τῇ ψυχῇ, τὴν ἀπὸ Θεοῦ φώτισιν καὶ ἐνίσχυσιν, διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον ἐκπλήρῳσιν τῶν καθηκόντων τῶν. Ἐν ἀγαστῇ συνεργασίᾳ τῶν παλιῶν μετὰ τῶν νέων, διαθετόντων τῶν μὲν τὴν πείραν, τῶν δὲ τὴν διάθεσιν καὶ ἀπάντων τὸ ζωηρόν ἐνδιαφέρον, θά προστατευθοῦν καὶ προαχθοῦν ἀσφαλῶς, ὡς καὶ εἰς τὸ παρελθόν, τὰ συμφέροντα τοῦ Εὐαγοῦς Σωματείου καὶ θά εὐοδωθοῦν οἱ θεάρεστοι σκοποὶ αὐτοῦ, πρὸς δόξαν Κυρίου καὶ ὠφέλειαν τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος.

ΕΥΧΑΙ

Εἰς τὸν ἀγαπητὸν φίλον καὶ τακτικὸν συνεργάτην τῆς Φωνῆς τῆς Ὁρθοδοξίας π. Χριστόφορον Ἀγγελόπουλον εὐχόμεθα ὑγείαν κατ' ἄμφω καὶ εὐάρεστον παράστασιν ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ τοῦ Ὑψίστου.

Εἰς τὸν ἐορτάσαντα π. Γεώργιον Σμυράκην πρωτοπρεσβύτερον τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγίας Μαρίνης Κορυδαλλοῦ εὐχόμεθα ὅπως ὁ Κύριος κατευθύνῃ τὰ διαβήματά του ἐν παντί ἔργῳ ἀγαθῷ. Ὡς γνωστὸν ὁ π. Γεώργιος Σμυράκης τυγχάνει ὀργανικὸν μέλος τοῦ Συμβουλίου τοῦ Γεν. Ταμ. Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος καὶ εἶναι ἀπὸ τὰ δρῶντα μέλη τοῦ Σωματείου.

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Πρός τήν

Γενικήν Συνέλευσιν τῶν μελῶν τοῦ Σωματείου "ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΩΝ Γ.Ο.Χ ΕΛΛΑΔΟΣ" - ΟΙ ΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙ:

1. Δεσποτίδης Μεθόδιος Ἀρχιμανδρίτης
2. Λουδάρος Ἀντώνιος Λαϊκός
3. Αὐγουλέας Μιχαήλ Λαϊκός

Ἀποτελοῦντες τῆς ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς 26ης Μαρτίου 1990 (ν.ήμ.) ἐκλεγείσης τριμελοῦς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς, προέβημεν, κατὰ τήν 18ην Φεβρουαρίου ἡμέραν Δευτέραν καί ὥραν 12.00 μ.μ. τοῦ ἔτους 1991, εἰς τόν ἔλεγχον τῶν πεπραγμένων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Διαχειριστικῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1990, συνάγοντες τὰ κάτωθι:

Διὰ τόν ἔλεγχον ἐτέθησαν εἰς τήν διάθεσίν μας, ἅπαντα τὰ Γραμμάτια Εἰσπράξεως καί τὰ Ἐντάλματα Πληρωμῶν, μετὰ τῶν δικαιολογητικῶν στοιχείων τούτων, ἐξωταμειακά στοιχεῖα, ὡς τιμολόγια ἐπὶ πιστώσει, λογιστικά σημειώματα κ.λ.π, τῆς ἐλεγχομένης διαχειριστικῆς περιόδου τοῦ ἔτους 1990, ὡς ἐπίσης καί τὰ κάτωθι Λογιστικά Βιβλία:

- 1) Ἡμερολόγιον Ταμείου, ἐπὶ πιστώσει πράξεων, Συγκεντρωτικόν Γενικόν Καθολικόν, Ἀναλυτικά Καθολικά, ὡς ἐπίσης καί ἀποθήκης τοιαῦτα,
- 2) Ὁ Προϋπολογισμός τοῦ ἔτους 1991,
- 3) Ὁ Ταμειακός Ἀπολογισμός τοῦ ἔτους 1990,
- 4) Βιβλίον Πρακτικῶν Συνεδριάσεων Διοικητικοῦ Συμβουλίου,
- 5) Βιβλίον Πρακτικῶν Γενικῶν Συνελεύσεων.

Κατόπιν τοῦ ἐλέγχου ἀπάντων τῶν ἀνωτέρω, διαπιστώσαμεν, ὅτι, ἅσαι αἱ εἰσπράξεις τοῦ ἔτους 1990, ἐνεργηθεῖσαι βάσει τῶν Δελτίων Γενικῶν Εἰσπράξεων (786 - 1060) ἀνῆλθον μετὰ τοῦ ὑπολοίπου τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1989 εἰς Δρχ. αἱ δέ ἐνεργηθεῖσαι πληρωμαί βάσει τῶν Ἐνταλμάτων Πληρωμῆς (1075 - 1432) κατὰ τήν αὐτὴν περίοδον ἀνῆλθον εἰς Δρχ.

Αἱ γενόμεναι ὡς ἄνω πληρωμαί ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καί εὐρίσκονται ἐντός τοῦ ἐγκριθέντος προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1990. Ἀναλυόμεναι κατὰ Κεφάλαια ἔχουν ὡς κάτωθι:

Α' ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ

1. Ἀπὸ Κηροπωλήσεις	Δρχ.
2. -"- Δισκοφορία	"
3. -"- Ἡμερολόγια	"
4. -"- Προσ/νούς Λ/σμούς	"
5. -"- Ενοίκια	"

6. Από Περιοδικόν	Δρχ.	
7. -"- Υπέρ Τυφλῶν - Ἀναξ/ντων	"	
8. -"- Εἰσφ. Ἱ.Ναῶν - Παραρτημάτων	"	15.989.186
9. -"- Δωρεάς	"	
10. -"- Χρεώστας	"	
Σύνολον Εἰσπράξεων		<u>15.989.186</u>

Β' ΠΛΗΡΩΜΑΙ

1. Εἰς Ἀγοράν καί Ἀνάπλασιν Κηροῦ	Δρχ.	
2. -"- Δαπάναι Λειτουργίας Ἱ.Ναῶν	"	
3. -"- Τράπεζαν Κατάθεσις	"	
4. -"- Ἀκίνητα	"	
5. -"- Ἐπιπλα καί Σκεύη	"	
6. -"- Προμηθευτάς	"	
7. -"- Γενικά Ἔξοδα	"	
8. -"- Μισθοδοσίαν	"	
9. -"- Ἡμερολόγια	"	
10. -"- Προσ/νούς Λ/σμούς	"	13.019.308
11. -"- Πάγια Βοηθήματα ἀναξ/ντων	"	
12. -"- Ἡλεκτροφωτισμός - Δ.Ε.Η	"	
13. -"- Πάγια Ὀδοιπορικά Διοικήσεως	"	
14. -"- -"- -"- καί παραστάσεως κ.λ.π	"	
15. -"- Τηλεφωνικά - Ο.Τ.Ε	"	
16. -"- Φόρος Εἰσοδήματος	"	
17. -"- Κυριακή Ὁρθοδοξίας - Θεοφάνεια	"	
18. -"- Συμ/κά - Δικαστικά	"	
19. -"- Περιοδικόν	"	
20. -"- Ἀσφάλειαι Ἱερῶν Ναῶν	"	
Σύνολον Πληρωμῶν		<u>13.019.308</u>

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ

Υπόλοιπον 1-1-1990	Δρχ.	1.253.033
Σύνολον Ἐσόδων	"	14.736.153
Γενικόν Συναλον	"	15.989.186
Σύνολον Ἐξόδων 1990	"	13.019.308
Υπόλοιπον 31-12-1990	"	2.969.878

Α Ν Α Λ Υ Σ Ι Σ
ΜΕΡΙΔΟΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΧΡΗΣΕΩΣ ΕΤΟΥΣ 1990

ΧΡΕΩΣΙΣ		ΠΙΣΤΩΣΙΣ	
Δαπάναι Λειτουργ., Ί.Ναών	1.953.710	Μικτά έσοδα παρούσης χρήσεως	
Μισθοί Προσωπικοῦ	1.121.160	Κηροπωλήσεων	5.590.588
Δαπάναι Διαχ/σεως κ.λ.π	1.600.186	Δισκοφορίας	182.000
Πάγια Βοηθήματα	738.000	Ενοικίων	2.719.500
Περιοδικόν	696.947		
Εκδηλώσεις - Γεν.Έξοδα κ.ἄ.	487.810		
Φόροι Δημοσίου	352.769		
Δικαστικά	150.000		
Πλεόνασμα	1.254.140		
Κοινόχρηστα	137.366		
	<u>8.492.088</u>		<u>8.492.088</u>

Έκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει διὰ τό έτος 1990

ΚΑΘΑΡΟΝ ΚΕΡΔΟΣ	Δρχ.	1.254.140
Διάφορα Έσοδα	"	8.492.088
-"- Έξοδα	"	7.237.948
ΚΑΘΑΡΟΝ ΚΕΡΔΟΣ		1.254.140

Αὔξησις τῆς περιουσίας τό 1990 Δρχ. 1.254.140

Άξία ἀκινήτων ὡς ἀναγράφεται εἰς τά συμβόλαια Δρχ.19.206.565

Τό τηρούμενον Λογιστικόν σύστημα "Διπλογραφικόν" ἀποτελεῖ ἀσφαλιστικήν δικλείδα ἐναντίον παντός ὅστις ἤθελε διανοηθεῖ νά ζημιώσῃ τό Γενικόν Ταμεῖον. Ἡ νοικοκυροσύνη, ἡ τάξις, ἡ ἐνημερότης τῶν βιβλίων μᾶς ἐπροξένησεν καλήν ἐντύπωσιν.

Ἡ ἀξία τῶν ἀκινήτων Δρχ.19.206.565, εἶναι ἡ ἀναγραφομένη εἰς τά συμβόλαια μή ἀναπροσαρμοσθεῖσα εἰς τά σημερινά δεδομένα, διότι δέν ὑποχρεούμεθα εἰς τοῦτο ὡς Σωματεῖο μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρος.

Κατά τό ἐπισκοπούμενον έτος συνεκεντρώθησαν 1.508 κιλά Ἀπόκηρον. Τό Ἀπόκηρον ὡς γνωστόν ἀποτελεῖ τόν μοναδικόν ἱσως πόρον τοῦ Σωματείου μας. Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ἡ Ἐξελεγκτική Ἐπιτροπή θεωρεῖ καθήκον της νά προτείνῃ:

Τήν ἀπαλλαγὴν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καί τῶν διαχειρισθέντων τά Οἰκονομικά τοῦ Σωματείου μας κατά τό έτος 1990 ἀπό πάσης εὐθύνης.

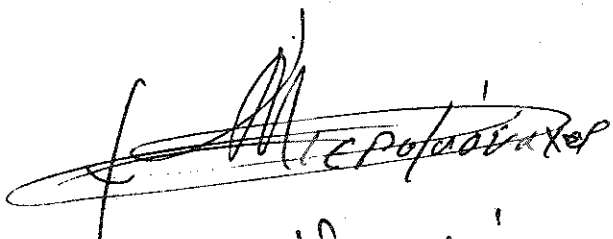
Θά ἀποτελοῦσε μεγίστη παράληψις καί ἱσως στεροῦσε τοὺς διαχειρισθέντας τοὺς Λογαριασμούς Έσόδων - Έξόδων ἐξ ἑνός δικαίου τιμήματος, ἐάν μᾶς διέφευγεν νά ἐκτιμήσωμεν τό ἔργον τούτων.

Διότι εἶναι γεγονός ὅτι ἡ οἰκονομική αὐτή διακίνησις ἐξεταζομένη λεπτομερῶς εὐρέθῃ καθ' ὅλην τήν ἔκτασιν της ἀνταποκρινομένη πρός τά Λογιστικά πρότυπα Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν καί Νομικῶν προσώπων Δημοσίου Δικαίου, ὁ δέ ἀριστοτεχνικός συνδιασμός τῶν οἰκονομικῶν σκελῶν Έσόδων - Έξόδων καί ἡ ὀρθολογική διάθεσις τῶν ἐξόδων μας, πείθει διὰ τήν σύνεσιν καί τήν τιμιότητα τῶν ὑπευθύνων.

Οὐδεμία σπατάλη χρήματος παρατηρήθη τὰ δὲ πραγματοποιηθέντα ἔξοδα ἦσαν ἀναγκαῖα καὶ ἀπαραίτητα. Ἡ μετ' ἐξαιρέτου ζήλου, ἀφοσιώσεως καὶ εὐσυνειδησίας ἐκτέλεσις τῶν καθηκόντων τῶν, τοῦ ἐκλεκτοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὡς καὶ τῶν ἀσχολουμένων εἰς τὰ Γραφεῖα, ἢ ἄρτια ὀργάνωσις τῶν ὑπηρεσιῶν του καὶ τὸ ἀκέραιον ἦθος αὐτῶν ἐπιβάλλει τὴν ἀπονομὴν δικαίου ἐπαίνου, διὰ τὸν ὁποῖον παρακαλεῖ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν ὅπως ἐκφράσῃ μεθ' ἡμῶν.

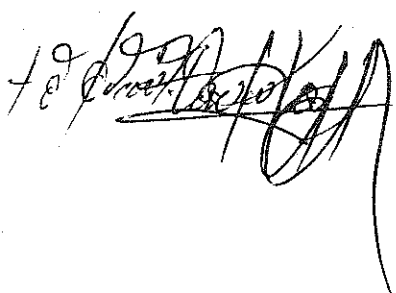
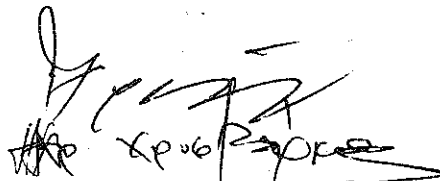
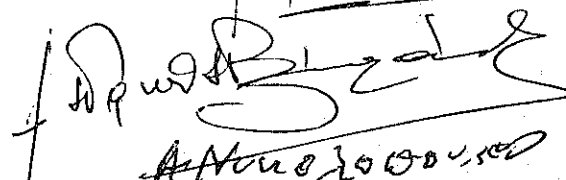
Ἐν Ἀθήναις τῇ 18ῃ Φεβρουαρίου 1991

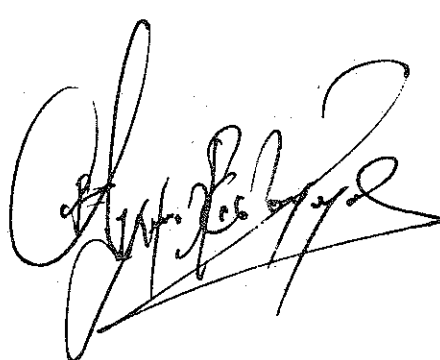
Ἡ Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ

Πρόεδρος
Α. Παύλος

Ὁ Προϋπολογισμὸς τοῦ ἔτους 1991 εὐρίσκεται εἰς τὰ αὐτὰ ἀριθμητικὰ πλαίσια, πιθανῶς αὐξημένος κατὰ 10% λόγω πληθωρισμοῦ.

Οἱ ἀντιπρόεδμοι

Α. Νικολαΐδης

Ο ΙΕΡΟΜΝΗΜΩΝ ΓΡΑΦΕΙ:

Α. Ὁ μεγαλομάρτυς καὶ τροπαιοφόρος Ἅγιος Γεώργιος μόλις 18 ἐτῶν ὠρμόμενος ἐκ Καππαδοκίας ὑπῆρξε μεγάλη μορφή εἰς τὴν χριστιανικὴν ἱστορίαν καὶ ἱερὰν παράδοσιν. Ἐτιμήθη παρὰ τοῦ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξεντίου μὲ ἰδιαιτέρας τιμὰς λόγῳ τοῦ ἡρωϊσμοῦ του ἀλλὰ ἐν ταυτῷ καὶ λόγῳ τῆς ἐξόχου πολλαπλῆς ὁμολογίας του ἐνώπιον αὐτοκρατόρων καὶ ἐπιτρόπων. Ἄλλη στήλη θὰ γράψῃ ἐκτενῶς περὶ τῆς ζωῆς του καὶ τὸ μαρτύριόν του ἀλλὰ ὁ σημειῶν ἐδῶ ταῦτα χαρακτηρίζει τὴν ὁμολογίαν του ἐνώπιον τοῦ Διοκλητιανοῦ ὡς μνημειώδη διότι ἀπολογούμενος ἐν τῇ αὐτῇ κατηκρήμνιζε τὸν ναόν τοῦ Ἀπόλλωνος καθὼς ἐπίσης καὶ Ἀνίστα ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ αὐτοκράτορος νεκρὸν εἰδωλολάτριν κοιμηθέντα πολλές δεκαετίες πρὸ τῆς ἐνανθρωπίσεως τοῦ Κυρίου. Τό ἄλλον χαρακτηριστικόν τὸ ὁποῖον ἐμφανίζει ἡ μικρά αὕτη στήλη ὅτι ὁ Ἅγ. Γεώργιος εἶναι αὐτός ὁ ὁποῖος φέρει τὴν ἀνοιξιν ἐφ' ὅσον ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ὑμνολογία προλογίζει τὰ τῆς ἐλευσέως τοῦ ἔαρος ὡς ἀναγράφεται ἐν τῷ Δοξαστικῷ «σήμερον ἔαρ μυρίζει» καὶ μὲ Ἀναστάντα Κύριον ἐνώπιόν μας.

ΑΓΙΟΣ ΜΑΡΚΟΣ

Β. Ὁ ἐν λόγῳ ἅγιος ἐορτάζει τὴν 25ην Ἀπριλίου καὶ εἶναι ὁ Εὐαγγελιστὴς ὁ ὁποῖος ἔγραψε τὸ κατὰ Μάρκον Εὐαγγέλιον καὶ ὡς λέγεται «καθ' ὑπαγόρευσιν τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου». Ὡς προδιαγράφεται οὗτος εἶναι υἱὸς τῆς πλουσίας χήρας Μαρίας ἡ ὁποία διέθεται καὶ τὸ Ὑπερῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἀδελφῆς τοῦ ἁγίου Βαρνάβα ἐκ Κύπρου. Ἐκτός τῶν ἄνω κατορθωμάτων ὁ ἅγιος Μάρκος ὑπῆρξε τέλειος ἐργάτης τοῦ Κυρίου καὶ δὲν ἄφηνε εὐκαιρία χωρὶς νὰ ὁμολογῇ Θεὸν ζῶντα. Ἐκοιμήθη κατὰ τὸ τέλος τοῦ Α' αἰῶνος μ.Χ. γεγονώς Ἐπίσκοπος τῆς Ἀλεξανδρείας, οἱ εἰδωλολάτραι λόγῳ τῆς ἐξόχου ἱεραποστολῆς του τὸν ἐλιθοβόλησαν καὶ ἀπῆλθεν εἰς Κύριον καὶ ὡς Μεγαλομάρτυς. Τοιαῦται μορφαὶ σάν τὸν ἅγιον Μάρκον στολίζουν τὸ χριστιανικὸν μαρτυρολόγιον παρ' ὅλον τὸ γεγονός ποῦ ὁ ἴδιος εὐρισκόμενος μεταξὺ τοῦ ἁγ. Παύλου καὶ τοῦ ἁγ. Βαρνάβα ἐγένεν ἀφορμὴ παροξυσμοῦ, μεταξὺ τῶν Ἀποστόλων ποῦ ἀναγράφονται εἰς τὰς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων, Συγγραφῆς τοῦ ἁγ. Λουκᾶ, καὶ ὁποῖος παροξυσμός ἐγένετο ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Κηρύγματος.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ Γ.Ο.Χ.
ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΚΑΙ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ
ΕΔΡΑ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ
ΑΘΗΝΑΣ καὶ ΚΡΗΤΗΣ 1
4956-719
18120

Αρ. Πρ. 146

Ἐν Κορυδαλλῷ τῇ 29 Ἀπριλίου 1991
ΕΠΕΙΓΟΝ

Πρὸς
τὴν Ἁγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον
τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. τῆς Ἑλλάδος

Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλλω Ὑμῖν τὸ Πόρισμα τῆς ἐνεργηθείσης, τῇ ἐντολῇ μου, ἐνόρκου ἀνακρίσεως ὑπὸ τοῦ Ἀρχ/του Γεροντίου Λουδάρου, μετὰ τῶν οἰκείων δικογραφίων, ἐπὶ τῶν δημοσιευμάτων τῆς Ἐφημ. «Στόχος», κατὰ τῶν κληρικῶν τῆς Μητροπόλεως μου Βασιλείου Γεωργαντωνάκη καὶ Ἀθανασίου Ρηγάλου, διὰ τὴν ἄμεσον εἰσαγωγὴν εἰς δίκην τοῦ πρώτου ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου διὰ τοὺς ἱερεῖς Συνοδικοῦ Δικαστηρίου, διότι ἐξακολουθεῖ νὰ ἱεουργῇ εἰς τὸν ἰδιωτικόν Ἱ. Ναόν «Υψωσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ», παρ' ὅτι τῷ ἀπηγόρευσα πᾶσαν ἱεροπραξίαν, μέχρις οὐ κριθεῖ ἀρμοδίως ἡ ὑπόθεσις, καὶ τὴν διαγραφὴν τοῦ δευτέρου ἐκ τε τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καὶ Μοναχισμοῦ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας, συμφώνως τῇ ὀρθῇ εἰσηγήσει τοῦ Ἀνακριτοῦ.

Ὡς πρὸς τὸν ἀρχ/την Εὐσέβιον Γαρέζον, εὐθύς ὡς ὀλοκληρωθῇ ἡ διαταχθεῖσα καὶ κατ' αὐτοῦ ἀνάκρισις καὶ μοί ὑποβληθῇ τὸ Πόρισμα, θα διαπέμψω Ὑμῖν τοῦτο, μετὰ τῆς σχετικῆς δικογραφίας.

Ἐν Χριστῷ ἀδελφός καὶ συλλειτουργός.

Ὁ ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ

Μητροπολίτης Γ.Ο.Χ. Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΟΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ΟΤΙ Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΚΦΡΑΖΕΤΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΩΣ, ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΣ ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ ΑΠΟ ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ «ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»

ΤΟ ΠΟΡΙΣΜΑ ΤΩΝ ΑΝΑΚΡΙΣΕΩΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜ. «ΣΤΟΧΟΣ» ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΚΛΗΡΙΚΩΝ Γ.Ο.Χ.

Υπεβλήθη εἰς τόν Σεβασμιώτατον Γ.Ο.Χ. Πειραιῶς
κ. Γερόντιον, ὁ ὁποῖος τό διέπεμψεν
εἰς τήν Ἱεράν Σύνοδον Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος. Ἐχουν ὡς ἐξῆς:

Πόρισμα Ἐνόρκου Ἀνακρίσεως
τοῦ Ἀρχ/του (Γ.Ο.Χ.) Γερωντίου Λουδάρου
Πρός
Αὐτοῦ Σεβασμιότητα Μητροπολίτην Γ.Ο.Χ. Πειραιῶς
καί Σαλαμίνος Κύριον Γερόντιον

Λαμβάνω τήν τιμή ν' ἀναφέρω Ὑμῖν εὐσεβάστως ὅτι ἐκ
τῆς ἐνεργηθείσης κατόπιν τῆς 110/16-29/12/1990 ὑμετέ-
ρας ἐντολῆς, ἐνόρκου ἀνακρίσεως, ἐπὶ τῶν δημοσιευμά-
των τῆς Ἐφημερίδος «Στόχος» εἰς βάρος τῶν ὑπηρετου-
ντων εἰς τήν Ἱ. Μητρόπολιν Πειραιῶς καί Σαλαμίνος ἀρχ/
του Βασιλείου Γεωργαντωνάκη καί τῶν ἱερομονάχων Ἀ-
θανασίου Ρηγάλου καί Εὐσεβίου Γαρέζου, (ἴδετε ταῦτα ἐν
σελ. 8), προέκυψαν τ' ἀκόλουθα περιστατικά:

Ὡς πρὸς τόν ἀρχ/την Βασίλειον Γεωργαντω-
νάκη ν (κατὰ κόσμον Γεώργιον, τοῦ Θωμᾶ). Οὗτος ἐτύγ-
χανεν ἐφημέριος τοῦ ἰδιοκτητοῦ Ἱ. Ναοῦ «Ἡ Ὑψώσις τοῦ
Τιμίου Σταυροῦ» (ἰδιοκτησίας τῆς Σοφ. Τσαλατσάνη), εἰς
Νίκαιαν. Ὡς καταθέτει ὁ μάρτυς συνταξιούχος ἀστυνομι-
κός Θεόδωρος Σιδέρης: «Ἡ στάση του ὡς λειτουργοῦ
τοῦ Ὑψίστου, ἡ συμπεριφορά του, ἐν γένει ἡ πολιτεία του,
ἡ κοινωνική του δραστηριότητα δέν μαρτυροῦσαν ἄτομο
καί ἱερέα μέ ἀντικοινωνικό χαρακτήρα καί ἄνθρωπο πού
νά τόν ἀντικατόπριζε τό διαλαμβανόμενον στο δημο-
σίευμα Ποινικό Μητρώο. Εἶναι κοινή ὁμολογία ὅτι παρέ-
λαβε ἕνα ἐρημοκλῆσι καί μέ τήν ἱερατική του ἱκανότητα
ἐδημιούργησε ἐκκλησίασμα, ἀπό τό ὁποῖο χαίρει σεβα-
σμοῦ καί ἐκτιμήσεως. Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων,
τόσον ὁ ὑπογράφων, ὅσον καί ὁ κ. Καραμήτσας, παρακα-
λέσαμε σθεναρῶς τόν Γέροντά μας (Σεβ. Μητρ. Γ.Ο.Χ.
Πειραιῶς καί Σαλαμίνος κ. Γερόντιον) νά τόν δεχθεῖ ὑπό
τάς εὐλογίας του, μέ μοναδικόν σκοπόν τήν ἐδραίωση τῆς
Γνησίας Ὁρθοδοξίας στήν περιφέρεια τῆς κατοικίας μας.
Παρά τό γεγονός ὅτι ὁ ὡς ἄνω ἀρχ/της ἐφημέρευε ἐπὶ 3
τρία τουλάχιστον χρόνια στόν Ἱ. Ναόν τῆς «Ὑψώσεως
τοῦ Τιμίου Σταυροῦ» μέ τήν διαγραφόμενην δραστηριό-
τητά του καί ἀκόμη παρά τό γεγονός ὅτι ὁ Γέροντας τόν
κρατοῦσε ὑπό δοκιμή ἐπὶ ἕνα 1 ὁλόκληρον χρόνο, οὐδεὶς
βρέθηκε νά κοινωνιολογήσῃ ὁ, τιδῆποτε ψεγάδι σέ βάρος
τοῦ ἀρχ/του. Ἐνταῦθα, βεβαιῶ κατηγορηματικά ὅτι τόσον
ἐγὼ προσωπικά καί ὁ κ. Καραμήτσας, ὅσον καί ὁ Γέροντας,
οὐδεὶς ἐγνώριζε ὁ, τιδῆποτε περί τοῦ Ποινικοῦ Μητρώου
τοῦ ὡς ἄνω ἀρχ/του. Ὁ Γέροντας τόν δέχτηκε καλῇ τῇ
πίστει πιεζόμενος ἀπό τόν κ. Καραμήτσα, ὡς προαναφέ-
ρω. Εἶμαι βεβαιότατα πεπεισμένος, πῶς ἐάν εἶχε ὑποπέ-

σει, ἔστω καί τό παραμικρόν, στήν ἀντίληψή του δέν θά
τόν δεχόταν ὑπό τάς εὐλογίας του. Δέν εἶναι δυνατόν
ἕνας ἱεράρχης τοῦ ἡθικοῦ ἀναστήματος τοῦ Γέροντα νά
συνηγοροῦσε στή δημοσίευση τέτοιων δημοσιευμάτων.
Οἱ ὑποστηρίζοντες τό ἀντίθετον εἶναι κακόβουλοι καί
κακοπροαίρετοι, κινεῖνται δέ ἀπό ταπεινά ἐλαττήρια.
Τέλος, ἐκφράζω τήν εὐχήν ὅπως μή διασαλευθεῖ περαι-
τέρω τό γνήσιο ὀρθόδοξο οἰκοδόμημα μέ τέτοιου εἶδους
δημοσιεύσεις» (ἴδετε μαρτυρ. κατάθεσιν τούτου).

Ὁ μάρτυς ἱεροψάλτης Βασίλειος Καραμήτσας καταθέ-
τει: «Τόν π. Βασίλειον Γεωργαντωνάκη τόν γνωρίζω 4
τέσσερα χρόνια, δηλαδή ἀπό τότε πού εἶχε ἔλθει καί λει-
τουργοῦσε εἰς γειτονικό μου Ἱ. Ναόν τῆς «Ὑψώσεως τοῦ
Τιμίου Σταυροῦ». Κατά τό ἀνωτέρω χρονικό διάστημα τῆς
ἐφημερίας του, ἦτο ἀπό πάσης πλευρᾶς καί ἀπόψεως
τίμιος, ἡθικός, ἀξιοπρεπής, ἐξαιρετος λειτουργός καί
ἐχαιρε παρά πάντων σεβασμοῦ, ἀγάπης καί ἐκτιμήσεως.
Μετά ἀπό τήν προαναφερομένη δραστηριότητά του,
παρακάλεσα κατὰ τρόπον πειστικόν ὅπως δεχθῇ ὑπό τήν
ποιμαντορίαν του τόν ἀνωτέρω κληρικό ὁ Μητρ. Γ.Ο.Χ.
Πειραιῶς καί Σαλαμίνος κ. Γερόντιος. Ὁ Σεβασμιώτατος
ἀφοῦ μέ ἄκουσε μέ προσοχή καί σκέψη πολλή, τόν ἐδέχθη
ὑπό τάς εὐλογίας του, ἀφοῦ προηγουμένως τόν εἶχε ἐπὶ
ἕναν ὁλόκληρον χρόνον ὑπό δοκιμήν. Διευκρινίζω ὅτι
τόσο κατὰ τήν τριετή παραμονήν του, ὅσο καί κατὰ τήν
ἐτησίαν ὑπό δοκιμήν τοιαύτην, οὐδεὶς βρέθηκε νά ἀποκα-
λύψῃ ὅτιδῆποτε ψεγάδι εἰς βάρος τοῦ ἀνωτέρω κληρικοῦ.
Τόσον ἐγὼ, ὅσον καί ὁ Σεβασμιώτατος, δέν γνωρίζαμε
περί τῶν ἀναγραφόμενων δημοσιευμάτων τῆς Ἐφημερί-
δος «Στόχος». Εἶμαι ἀπόλυτα βέβαιος ὅτι ὁ Σεβασμιώτα-
τος ἐόν ἐγνώριζε, ἔστω καί τό παραμικρό, δέν θά δεχόταν
ὑπό τήν ποιμαντορίαν του τόν περί οὗ πρόκειται κληρι-
κόν, ἀλλά κι' ἐγὼ δέν θά συνιστοῦσα κάτι τέτοιο» (ἴδετε
μαρτυρ. κατάθεσιν).

Τό μόνον ἐπιλήσιμον, ὅπερ προέκυψεν ἐκ τῆς ἐξετά-
σεως τούτου, ὑπό τοῦ Σεβασμιώτατου καί δῆ τῆς ἐπιδεί-
ξεως τοῦ χειροτονητηρίου του, ἦτο ὅτι οὗτος εἶχε χειρο-
τονηθεῖ ὑπό καθηρημένου ἀρχ/του τῆς Ν/κῆς Ἐκκλησίας,
χειροτονηθέντος ἀντικανονικῶς καί ἀκύρως εἰς ἐπίσκο-
πον. Διό, ὁ Σεβασμιώτατος, θεωρήσας ὡς μή γενομένην
τήν ἀντικανονικήν καί ἄκυρον ταύτην χειροτονίαν, προέ-
βη, ἐξ ὑπαρχῆς, εἰς χειροτονίαν εἰς διάκονον καί ἐν συνε-
χείᾳ εἰς πρεσβύτερον τούτου, μετά ἐνιαυσίαν δοκιμα-
σίαν, καθ' ἣν οὐδέν δυσμενές σχόλιον ποτέ ἠκούσθη κατ'
αὐτοῦ, ὡς καταθέτουν ρητῶς καί κατηγορηματικῶς οἱ
ἐξετασθέντες μάρτυρες.

Προσθέτως, οὗτος ἐξωμολογήθη εἰς τόν πρωτοπρε-

σβύτερον π. Γεώργιον Σμυράκην, ὁ ὁποῖος ἔδωσε συμ-
μαρτυρίαν περὶ τοῦ ἀκωλύτου τῆς ἱερωσύνης τούτου. (Ἰ-
δετε σχετικόν πιστοποιητικόν).

Ὅθεν, ὁ Σεβ. κ. Γερρόντιος, πεισθεὶς περὶ τούτου, κανο-
νικῶς προσεδέχθη τούτον εἰς τὴν Ἱ. Μητρόπολιν του.
Μετά τὰς ἀποκαλύψεις τῆς Ἐφημ. «Στόχος», ὡς πρὸς τὸ
παρελθόν αὐτοῦ, καὶ τῶν ἄλλων δύο κληρικῶν τῆς Μητρο-
πόλεως του, διατελῶν ἐν παντελεὶ ἀγνοίᾳ περὶ τούτου,
διέταξεν ἀμέσως τὴν ἐνέργειαν τῆς παρούσης ἐνόρκου
ἀνακρίσεως κατ' αὐτοῦ καὶ κατὰ τῶν λοιπῶν κληρικῶν, ὡς
καὶ τὴν ἀποχὴν τούτου ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας καὶ τῆς
μνημονεύσεως τοῦ ὀνόματός του, μέχρις οὗ κριθεὶ ἀρμο-
δίως ἢ ὑπόθεσις. (Ἰδετε ἔγγραφον).

Εἰς ἐκτέλεσιν τῆς δοθείσης ἐντολῆς, ἐζητήθησαν ἀμέ-
σως παρὰ τῆς Ἐφημ. «Στόχος» τὰ σχετικά στοιχεῖα, τὰ
ὁποῖα καὶ παρεσχέθησαν, εἶναι δὲ ταῦτα: α) τὸ ὑπ' ἀριθ.
794/17 Φεβρ. 1986 ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύ-
νης - Κλειστής Φυλακῆς Ἀλικ/σοῦ (Ἐξ. ἐπείγον), πρὸς τὴν
Δ/νση Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, διὰ τοῦ ὁποίου γνω-
ρίζεται ὅτι ὁ ἐν λόγω κληρικός ἀπεφυλακίσθη τὴν
17.2.1986, ἀφοῦ «ἐξέτισε ποινὴν φυλάκισης 4 ἐτῶν καὶ 3
μηνῶν πού τοῦ ἐπεβλήθη διὰ τῆς 188/30.6.1982 ἀπόφασης
7/μελοῦς Ἐφετερίου Ἀθηνῶν γιὰ ἀπάτη, πλαστογραφία
καὶ ἀπλή κλοπὴ πού πραγματοποιήσῃ ἀπὸ τὸν Ὀκτώβριον
1979 μέχρι 2.5.1980 στήν Ἀθήνα».

β) τὸ ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 17569/Φ.83488/Β/30.1.1989 ἔγγρα-
φον τῆς Ἑλλην. Ἀστυνομίας - Γεν. Ἀστυν. Δ/νση Ἀττικῆς
- Διεύθυνση Ἀσφαλείας - Τμήμα Ἀναζητήσεων, ἐξ' οὗ
προκύπτει ὅτι οὗτος καταζητεῖται ὡς φυγόποινος φυλα-
κίσεως δύο μηνῶν, διὰ παράβασιν τοῦ ἀρθροῦ 182 τοῦ
Ποιν. Κώδικος καὶ τοῦ ν. 1196/1983 (Ἰδετε τὰ ἔγγραφα).

γ) Ἐνεργεῖαις μου, ἐλήφθη παρὰ τῆς Γραμματείας τοῦ
Ἐφετερίου Ἀθηνῶν ἀντίγραφον τῆς καταδικασάσης τοῦ-
τον ὑπ' ἀριθ. 188/30 Ἰουνίου 1982 ἀπόφάσεως, (μετὰ τῶν
Πρακτικῶν τῆς δίκης) τοῦ ὡς ἄνω Ἐφετερίου, ἐξ ἧς προκύ-
πτει ὅτι τῷ ἐπεβλήθη ποινὴ φυλακίσεως ἐπὶ ἀπάτῃ 3 ἐτῶν,
ἐπὶ πλαστογραφία 3 ἐτῶν καὶ ἐπὶ ἀπλή κλοπῇ 6 μηνῶν,
κατὰ συγχώνευσιν δὲ συνολικὴ ποινὴ 4 ἐτῶν καὶ 3 μηνῶν.
(Ἰδετε ταύτην).

Κληθεὶς οὗτος πρὸς ἐξέτασιν, ἀπέφυγε ταύτην, εἰπὼν
μοι: «νὰ δῆς τὸν δικηγόρον μου».

Ἐπειδὴ, συνεπῶς, εἶναι βέβαιον καὶ ἀναμφίβολον ὅτι
οὗτος κατεδικάσθη καὶ ἐπὶ κλοπῇ, τὸ δὲ ἀδίκημα τοῦτο
τυγχάνει καθαιρετικόν τῆς ἱερωσύνης κατὰ τὴν
ρητὴν ἐπιταγὴν τοῦ ΚΕ ἱεροῦ Κανόνος τῶν Ἀγ. Ἀποστό-
λων: «Ἐπίσκοπος ἢ πρεσβύτερος ἢ διάκονος ἐπὶ...
κ λ ο π ῇ ἢ ἀλόους κα θ αι ρ ἔ σ θ ... (Π.ρ.β.λ. καν. ΞΑ Ἀ-
ποστόλων, Θ τῆς Α Οἴκουμ. Συνόδου, ΛΕ Καρθαγένης.
Καὶ Α Κορ. στ., 10: «...οὔτε κλέπται Βασιλείαν Θεοῦ οὐ
κληρονομήσουσι».

Εὐνόητον ὅτι τ' ἀδικήματα τῆς ἀπάτης καὶ πλαστογρα-
φίας, διὰ τὰ ὁποῖα προσθέτως κατεδικάσθη, ἀποτελοῦν
ἰδιαζόντως ἐπιβαρυντικὰς περιπτώσεις.

Ἐπειδὴ, ὡς δεῖκνυται ἐκ τῆς προαναφερθείσης δικαστι-
κῆς ἀποφάσεως, ἡ καταδίκη αὐτοῦ τυγχάνει τελεσιδίκου,
καθόσον ἐξεδόθη ἐπὶ ἐφέσεώς του κατὰ πρωτοδίκου ἀπο-
φάσεως.

Ἐπειδὴ ἀρμόδιον πρὸς ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως τυγ-

χνάνει τὸ Συνοδικόν διὰ τούς πρεσβυτέρους Δικαστήριον,
λόγῳ τῆς ἀπειλουμένης ὑπὸ τοῦ προμνησθέντος ΚΕ Ἀπο-
στολικοῦ Κανόνος ποινῆς τῆς καθαιρέσεως ἐκ τῆς ἱερω-
σύνης.

II

Ὡς πρὸς τὸν ἱερομόναχον Ἀθανάσιον Ρηγάλον
(κατὰ κόσμον Ἀνδρέαν, τοῦ Φωτίου). Οὗτος ἐχειροτο-
νήθη διάκονος καὶ πρεσβύτερος ὑπὸ τοῦ «Μητροπολί-
του» τῆς Ν/κῆς Ἐκκλησίας (Φθιώτιδος) Δαμασκηνοῦ τὸ
1987 καὶ μετὰ τὴν προσωρινὴν ἐφημερίαν του εἰς τὴν ἐνο-
ρίαν Ἀνάβρας Λοκρίδος, μετετέθη εἰς τὴν Ἀρχιεπισκο-
πὴν Ἀθηνῶν καὶ ἐτοποθετήθη προσωρινῶς ὡς ἐφημέριος
τοῦ ἐν Πετραλῶνις Ἱ. Ναοῦ «Τριῶν Ἱεραρχῶν». Ἐκεῖθεν,
παραιτηθεὶς, προσεχώρησεν εἰς τὴν ἡμετέραν Ἐκκλη-
σίαν.

Κατὰ τὴν ἐξέτασίν του ὑπὸ τοῦ Σεβ. κ. Γερρόντιου π ρ ο -
σ ε κ ὀ μ ι σ ε , μετὰ τῆς αἰτήσεώς του, τὰ κάτωθι ἐπίσημα
στοιχεῖα: α) τὸ ὑπ' ἀριθ. 302/10-6-1987 χειροτονητήριον
Γράμμα, β) τὸ πιστοποιητικόν συμμαρτυρίας τοῦ ἐφημε-
ρίου τῆς Ριζαρείου Σχολῆς ἱερέως Ἡλ. Καραμπίνα, γ) τὸ
ὑπ' ἀριθ. 186/31.6.1988 διοριστήριον ἔγγραφον ὡς προσω-
ρινοῦ ἐφημερίου εἰς τὴν ἐνορίαν Ἀνάβρας Λοκρίδος καὶ
δ) τὸ ὑπ' ἀριθ. 2961/14.12.1989 ἔγγραφον τῆς Ἀρχιεπισκο-
πῆς Ἀθηνῶν περὶ ἐγκρίσεως τῆς παραίτησέως του ἐκ τῆς
ἐφημ. θέσεώς του ἐκ τοῦ Ἱ. Ναοῦ τῶν «Τριῶν Ἱεραρχῶν»
Πετραλῶνων. (Ἰδετε ταῦτα καὶ μαρτυρικὴν του κατάθε-
σιν).

Οὗτω, ὁ Σεβασμώτατος πεισθεὶς περὶ τοῦ ἀ κ ω λ ὺ -
τ ο υ τῆς ἱερωσύνης του καὶ μηδεμιᾶς περὶ τοῦ ἀντιθέτου
ὑπαρχούσης πληροφορίας, κανονικῶς προσεδέχθη τού-
τον, εἰς τὴν Ἱ. Μητρόπολιν του καὶ τὸν ἐτοποθέτησε προ-
σωρινῶς ὡς ἐφημέριον εἰς τὸν ἐν Μοσχάτῳ Ἱ. Ναόν τῆς
«Παναγίας Πορταϊτίσσης».

Μετά τὰς ἀποκαλύψεις τῆς Ἐφημ. «Στόχος», περὶ ὧν,
οὐδὲν ἀπολύτως γνωρίζων, διέταξε, ὡς προανεφέρθη,
ἀμέσως τὴν διενέργειαν τῆς παρούσης ἀνακρίσεως καὶ
κατ' αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀποχὴν τούτου ἀπὸ πάσης ἱεροπρα-
ξίας καὶ τῆς μνημονεύσεως τοῦ ὀνόματός του, ὡς καὶ τὸ
κλείσιμον τοῦ Ναοῦ, (ἀνήκοντος εἰς τὸ Γεν. Ταμεῖον
Ἐκκλ. Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, τοῦ ὁποίου τυγχάνει Πρόεδρος).

Ἐζητήθησαν παρὰ τῆς Ἐφημ. «Στόχος» τὰ ἐπικαλού-
μενα ὑπ' αὐτῆς σχετικά στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα παρεσχέθησαν.
Εἶναι δὲ ταῦτα τὰ ἑξῆς: 1) τὸ ὑπ' ἀριθ. 3005/4/12/
13.12.1989 ἔγγραφον τῆς Γεν. Ἀστυν. Δ/νσης Ἀττικῆς (Δ/
νση Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν - ΙΑ Ἀστυν. Τμήμα Ἀθηνῶν),
πρὸς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν, διὰ τοῦ ὁποίου γνωρί-
ζεται ὅτι «τὴν 8.12.1989 καὶ ὥρα 04.00 παραδόθηκε στήν
Ὑπηρεσίαν μας ἀπὸ τὸν Κατσαμάκη Κων/νο τοῦ Δημη-
τρίου, ἔμπορο Χριστουγεννιάτικων εἰδῶν τῆς περιοχῆς
μας, δερμάτινη τσάντα, τὴν ὁποία εἶχε ξεχάσει ἄγνωστο
ἄτομο στο κατάστημά του. Ἀπὸ σχετικὸ ἔλεγχον του
περιεχομένου τῆς τσάντας διαπιστώθηκε ὅτι α) ἡ τσάντα
ἀνήκει στὸν ἱερομόναχο Ἀθανάσιο Ρηγάλο, γεγονός που
προέκυψε ἀπὸ σχετικὸ ἔγγραφο διορισμοῦ του τῆς Ἀρ-
χιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ ἄλλα ἔγγραφα ἀποδεικτικά στοι-

χεία, β) Στή μία θήκη της τοάντας υπήρχε ένα πετραχείλι, ένας σταυρός και μερικά εκκλησιαστικά βιβλία και στήν άλλη θήκη αντίτυπα του περιοδικού «ΓΑΥ» όμοφυλοφυλικών τάσεων, δύο φύλλα προερχόμενα από άγνωστο πορνογραφικό περιοδικό, μέ έγχρωμες φωτογραφίες άνδρών σέ άσεμνες στάσεις και πράξεις μεταξύ των και διάφορα άλλα άντικείμενα». (Ίδετε τούτο).

2) Ή ύπ' αριθ. 14η/1990 απόφασις του Πρωτοβαθμίου Συνοδικού διά πρεσβυτέρους, Διακόνους και Μοναχούς Έκκλησιαστικού Δικαστηρίου (της Ν/κής Έκκλησίας), διά της όποίας τώ έπεβλήθη, κατά πλειοψηφίαν, ή ποινή της καθαιρέσεως έκ της ιερωσύνης και κατατάξεως εις την τάξιν των λαϊκών, επί α) κατοχή και χρήσει ιδιαιζόντως ει δεχθών και άσελγών έντύπων και εικόνων, β) κιναιδισμώ και γ) βαρυτάτω σκανδαλισμώ της συνειδήσεως των πιστών. (Ίδετε ταύτην) και 3) τό από 1.12.1990 Άνακοινωθέν του Προέδρου του Πρωτοβαθμίου Συνοδικού Δικαστηρίου, διά του όποίου άνακοινούται ότι ή έπιβληθείσα εις τούτον ποινή της καθαιρέσεως είναι τελεσιδικος, όριστική και άμετάκλητος (Ίδετε τούτο).

Έξ' άλλου, ως προκύπτει έκ της αποφάσεως και ό ίδιος ώμολόγησε, την 14.12.1989 ένώπιον του Πρωτοσυγκέλου της Αρχιεπισκοπής Αθηνών, του Γεν. Αρχ/κού Επιτρόπου και άλλων κληρικών, έντός των γραφείων της Αρχ/πής, ότι έκ νεαρής ήλικίας τυγχάνει κίναϊδος. Σημειούται ότι, ως έδήλωσεν ούτος έν τη καταθέσει του άπεσιώπησε, κατά την ένώπιον του Σεβ/του εξέτασίν του, τάς διεξαχθείσας εις βάρος του άνακρίσεις υπό της Αρχ/πής Αθηνών, μετά την άνεύρεσιν της τοάντας.

Έπειδή λόγω της καταδικής τούτου υπό του Συνοδικού Δικαστηρίου εις καθαιρέσιν έκ της ιερωσύνης και εις κατάταξιν του εις την τάξιν των λαϊκών, συντρέχει δε δικασμένον και συνεπώς παρέλκει ή άσκησης κατ' αυτού νέας ποινικής διώξεως επί τοις αύτοίς κανονικοίς άδικήμασι.

Πλήν όμως ούτος δέν δύναται πλέον νά είναι δεκτός έν τώ Ιερώ κλήρω, ούδ' έν τώ Μοναχισμώ, της ήμετέρας Έκκλησίας, καθόσον έβεβαιώθη δικαστικώς και ώμολογήθη ύπ' αυτού ή διάπραξις της φρικτής άμαρτίας του κυναιδισμού, της άποτελούσης ύβριν κατά της Δημιουργίας, την όποιαν, ό Θεηγόρος Αποστόλος Παύλος συγκαταλέγει μεταξύ των άμαρτιών, των άποκλειουσών την Βασιλείαν του Θεού. (Α' Κοριν. στ. 9, και Ρωμ. α. 27). Ό δέ Ιερός Χρυσόστομος λέγει: «Βέλτιον άποθανείν ή ζην ύβριζόμενον, όπερ άν είποις άμάρτημα, ούδέν ίσον έρείς της παρανομίας ταύτης». Ό Νύσης Γρηγόριος: «Φρίξωμεν ούν άδελφοί και τρώω περισχεθώμεν ού γάρ μικρός ό κίνδυνος, ότι ή άμαρτία αύτη λέγει ό Θεός, μεγάλη σφόδρα». Και πράγματι ό Θεός προστάζει εις τό Λευϊτικόν, (Κ 13-14) «Και ός άν κοιμηθή μετά άρσενος κοίτην γυναικός, βδέλυγμα έποίησαν άμφότεροι, θανάτω θανατούσθωσαν, ένοχοι είσίν».

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ, εύλαβώς είσηγοΰμαι:

Διά τόν αρχ/την Βασίλειον Γεωργαντιωνάκη ν. Νά παραπεμφθί ένώπιον του άρμοδίου διά τούς πρεσβυτέρους Συνοδικού Δικαστηρίου, ίνα δικασθί επί τη διαπραξει των άδικημάτων της άπάτης, πλαστογραφίας και κλοπής, ήτοι επί παραβάσει των Ιερών και Θείων Κανόνων και δή των Κανόνων ΚΕ και ΞΑ των Άγ. Αποστό-

λων, Θ και Α Οίκουμ. Συνόδου και ΛΕ της έν Καρθαγένη Συνόδου (Π.ρ.β.λ. και Α Κορ. στ. 10).

Διά τόν Άνδρέαν Ρηγάλον. Νά διαγραφί έκ των κληρικών και μοναχών της Έκκλησίας των Γ.Ο.Χ. της Ελλάδος, ως καθηρημένος και μεταταγμένος εις την τάξιν των λαϊκών, διά ήθικόν παράπτωμα.

Ός πρός τόν αρχ/την Εύσέβιον Γαρέζον. Ή άνάκρισις εύρίσκεται έν τώ περατούσθαι. Έπειδή, κατά τό δημοσίευμα της έφημ. «Στόχος» της 13.12.1990 (φ. 338) και ούτος καθηρέθη διά ήθικά παραπτώματα από την «Μητρόπολιν» Νεαπόλεως Κρήτης, έζητήθη έγγράφως άντίγραφον της καθαιρετικής αποφάσεως του άρμοδίου διά τούς Ιερείς Συνοδικού Δικαστηρίου Κρήτης, άναγκαίον διά την ολοκλήρωσιν της άνακρίσεως, ή άποστολή του όποίου όμως καθυστερεί, παρά τάς επανειλημμένας τηλ/κάς όχλήσεις μου, πρός τούς άρμοδίους, έξ ής αίτίας καθυστερεί και ή έκδοσις του Πορίσματος. Εϋθύς ως περιέλθη εις χείρας μας ή άπόφασις, κατά την δοθείσαν ύπόσχεσιν, θά έκδοθί και δι' αυτόν Πορίσμα.

Μετά του προσήκοντος σεβασμού.

Έν Πειραιεί τη 26-4-1991 (ΠΗ)

Ο Άνακριτής

† ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΛΟΥΔΑΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ

Παρά του Ιερομονάχου π. Άθανασίου Κατσουνωτοΰ, Έσφιγμομενίτου, μάς προσεκομίσθη ή ακόλουθος εύχή διά την «Φανουρόπιττα» και άξίζει τόν κόπον νά την δημοσιεύσωμεν διά κάθε προσωπικήν προαιρετικήν χρήσιν έν τοις Όρθοδόξοις ήμών Ιεροίς Ναοίς.

ΕΥΧΗ ΔΙΑ ΤΗΝ «ΦΑΝΟΥΡΟΠΙΤΤΑ»

Κύριε, Ίησου Χριστέ, ό Θεός ήμών, ό εύλογήσας τούς πέντε άρτους έν τη έρήμω και έξ αύτών πεντακισχιλίους άνδρας χορτάσας, Αύτός, Δέσποτα Φιλάνθρωπε, και τόν άρτον τούτον εύλόγησον και τούς έξ αυτού μεταλαμβάνοντας άγίασον· ότι εις δόξαν σήν και εις τιμήν του Άγίου ένδόξου Μεγαλομάρτυρος ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ του Νεοφάνους, παρετέθη παρά των σών δούλων (...) και εις είδικών αίτημάτων έπίτευξιν.

Παράσχου, τοίνυν, Άγαθέ και Φιλάνθρωπε, τοίς τε κατασκευάσας και προσέφεραν τούτον, τοίς τε μεταλαμβάνουσιν έξ αυτού πάντα τά πρός σωτηρίαν αίτήματα και των αιώνιων Σου άγαθών την άπόλυσιν.

Πρεσβείαις της Παναχράντου Δεσποίνης ήμών Θεοτόκου και άειπαρθένου Μαρίας, του Άγίου ένδόξου Μεγαλομάρτυρος Φανουρίου του Νεοφάνους και πάντων Σου των Άγίων. Ότι Σύ εί ό εύλογών και άγιάζων τά σύμπαντα και πληρών τά αίτήματα, Χριστέ ό Θεός ήμών, και Σοί την δόξαν άναπέμπομεν σύν τώ άνάρχω Σου Πατρί και τώ παναγίω και άγαθώ και ζωοποιώ Σου Πνεύματι, νύν και άεί και εις τούς αιώνας των αιώνων. Άμήν.

Ὁ ἀγαπητός Ἐπίτροπος τῆς Εὐαγγελιστρίας Καραβᾶ κ. Μιχαήλ Φαμέλης μᾶς ἐνεχείρισε τό λογίδριον τό ὁποῖον ἐξεφώνησε ὁ καθηγούμενος τῆς Ἱ. Μονῆς Ἑσφιγμομενίτου κ. Εὐθύμιος, τό ὁποῖον εὐχαρίστως δημοσιεύομεν ἐν τῇ φωνῇ τῆς Ὁρθοδοξίας:

ΛΟΓΙΔΡΙΟΝ

ΕΚΦΩΝΗΘΕΝ ΥΠΟ ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΕΣΦΙΓΜΕΝΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ κ.κ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΝ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1991

Πανοσιώτατοι, Ὁσιώτατοι Πατέρες.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί.

Σήμερον ὁ Πάνσεπτος καί περικαλλὴς Καθολικός Ναός τῆς Ἱερᾶς καί Σεβασμίας ἡμῶν Μονῆς τοῦ Ἑσφιγμένου πανηγυρίζει τὴν λαμπρὰν Πανευφρόσυνον καί Δεσποτικὴν Ἑορτὴν τῆς Θείας τοῦ Χριστοῦ Ἀναλήψεως.

Τεσσαράκοντα ἡμέραι παρῆλθον ἀπὸ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἐνδοξον Τριήμερον Ἀνάστασιν Του κατὰ τὰς ὁποίας συνανεστρέφετο μέ τοὺς ἁγίους Μαθητὰς Του καί κατ' ἀκρίβειαν ἑνδεκα (11) φορές ἐφανερώθη ἐνώπιον αὐτῶν.

Ἰδοὺ ὡσάν σήμερον τὴν τεσσαρακοστήν ἡμέραν παραλαμβάνει τὴν Παναγίαν Αὐτοῦ Μητέρα καί τοὺς Ἁγίους Αὐτοῦ Μαθητὰς καί ἐξέρχονται ἔξω ἕως εἰς τὴν Βηθανίαν καί δὴ εἰς τό ὄρος τῶν Ἑλαιῶν καί ἐπάρας τὰς χεῖρας Αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτοὺς καί ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτοὺς καί ἐν συνεχείᾳ διέστη ἀπ' αὐτῶν καί ἀνεφέρετο εἰς τὸν Οὐρανόν.

Τό γεγονός αὐτό ὁμως τῆς Θείας Ἀναλήψεως Του τό προεῖπεν ὁ Λυτρωτής καί Ἀναληφθεὶς Κύριος: «Συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω, ἐάν γάρ ἐγὼ μὴ ἀπέλθω, ὁ Παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς (Ἰωάννου ιστ' 7). «Ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμί πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν» (Ματθ. κη' 20). Ἐνῷ δὲ εὐλογεῖ αὐτοὺς τοὺς ἀποχωρίζεται «Νεφέλη ὑπέλαβεν Αὐτόν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν» (Πραξ. α' 9). Καί ἐνῷ ἐκπληκτοὶ τὸν παρατηροῦν ἀνερχόμενον εἰς τὰ ὕψη, ἰδοὺ δύο Ἄγγελοι μέ κατάλευκα ἐνδύματα ἐμφανίζονται ἔμπροσθέν των καί τοὺς ἐρωτοῦν: «Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐστήκατε ἐμβλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; ὅν τρόπον ἐθεάσασθε πορευόμενον Αὐτόν εἰς τὸν οὐρανόν θά ἔλθῃ πάλιν κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον μέ τό σῶμα ἐν δόξῃ καί μετὰ πολλῆς τῆς λαμπρότητος».

Χαρά πολλή καί ἀνεκλάλητος ἐπλημμύρισεν τότε τὰς καρδίας τῶν Μαθητῶν καί ἡμῶν νῦν τῶν πιστευόντων, οἱ δὲ Ἅγιοι Ἀπόστολοι προσκυνήσα-

τες Αὐτόν ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ μεγάλης χαρᾶς διαπαντός ἐν τῷ ἱερῷ αἰνοῦντες καί εὐλογοῦντες τὸν Θεόν καθὼς λέγει ὁ Ἀπόστολος καί Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς. Προσδοκῶντες τὴν χάριν τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἵνα γίνουν φοβεροί καί δυνατοί κατὰ τῆς ἁμαρτίας, τῆς εἰδωλολατρείας, τῆς ἀθείας καί κήρυκες τῶν ὁσων εἶδον καί ἤκουσαν, σάλπιγγες δὲ τοῦ Ἀναληφθέντος Ἰησοῦ Χριστοῦ αἵτινες θά καθαίρωσι τὰ πανύψηλα τεῖχη τῆς εἰδωλολατρείας καί ἀντ' αὐτῶν ὑψώσωσι Ἱεροὺς Ναοὺς καί τό σύμβολον τοῦ Γλυκυτάτου μας Ἀναληφθέντος Ἰησοῦ Χριστοῦ τὸν Τίμιον καί Ζωοποιόν Σταυρόν πανταχοῦ δεσπόζοντα.

Σήμερον ἐπληρώθη ἡ μεγάλη βουλή τοῦ Θεοῦ Λόγου εἰς τό νά ἀνυψώσῃ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν ἡμῶν τὴν παρήκοον γενομένην καί παραβάσαν τὴν θείαν ἐντολήν. Σήμερον διὰ τὴν πολλήν Του ἀγαθότητα καί φιλανθρωπίαν ἀνύψωσεν ταύτην ἕως τοὺς οὐρανοὺς καί ἐκάθισεν αὐτὴν ἐκ δεξιῶν τοῦ Οὐρανίου καί Παναγάρχου Πατρός καί ὡς μεσίτης πρὸς τὸν Οὐράνιον Πατέρα θά στέλλῃ τὰς Θείας Του εὐλογίας εἰς ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς καί ἁμαρτωλοὺς τοὺς λατρεύοντας, προσκυνοῦντας καί δοξολογοῦντας τὴν Σεβασμίαν καί Θείαν Του Ἀνάληψιν.

Οὕτω ὁλοκληρώθη ὁ μέγας σκοπὸς τῆς θυσίας τοῦ Κυρίου μας, ἡ σωτηρία καί ἡ συνένωσις τῶν ἀνθρώπων. Εἰς δὲ τὴν περίφημον Ἀρχιερατικὴν Του προσευχὴν παρακαλεῖ τὸν Ἐπουράνιον Του Πατέρα διὰ τὴν ἐνῶσιν τῶν ἀνθρώπων ἐν τῷ Ὄνόματί Του. Δέεται ἵνα εἰς μὲν τὴν γῆν, «πάντες ἐν ὣσιν», εἰς δὲ τὴν μέλλουσαν αἰώνιαν ζωὴν, «ἵνα ὅπου εἰμί ἐγὼ κάκεινοι ὡς μετ' ἐμοῦ», καί πάλιν «Πάτερ, οὓς δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα ὅπου εἰμί ἐγὼ κάκεινοι ὡς μετ' ἐμοῦ, ἵνα θεωρῶσι τὴν δόξαν τὴν ἐμήν ἣν δέδωκάς μοι, ὅτι ἡγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου» (Ἰωάν. ιη' 24) καί «ἴδωσι τὰ ἀγαθὰ ἃ ὀφθαλμός οὐκ εἶδεν καί οὓς οὐκ ἤκουσεν καί ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἃ ἡτοίμασεν τοῖς ἀγαπῶσιν Αὐτόν». (Α' Κορινθίους β' 9). Ναί τοσοῦτον ἀδελφοί μου ὁ Κύριος ἡγάπησεν τὸν κόσμον.

Ἀναλαμβάνόμενος δὲ εἰς οὐρανοὺς μέ τὰς δύο Παναγίας Του χεῖρας εὐλόγησεν τοὺς Ἁγίους Μαθητὰς Του καί ἔμεινεν εὐλογῶν αὐτοὺς ἕως οὗ ἐπῆρθη ἀπ' αὐτῶν.

Ἄς Τόν παρακαλέσωμεν, νά εὐλογήσῃ καί ἡμᾶς καί νά ἐνδυναμώσῃ καί ἐνισχύσῃ, ὅπως δυνηθῶμεν φυλάξαι τὰς ἀγίας Αὐτοῦ ἐντολάς καί ἐλκύσωμεν τὴν Χάριν τοῦ Παναγίου Πνεύματος καί ἀξιώθωμεν τοῦ μεγάλου προορισμοῦ μας γενέσθαι υἱοὶ Θεοῦ καί ἀπολαύσωμεν τῆς χαρᾶς τῆς ἀνεκκλήτου δηλαδὴ τό νά εἴμεθα πάντοτε συγκάτοικοι τῷ Ἀναληφθέντι Χριστῷ καί συγκληρονόμοι τῆς Βασιλείας Του. Ἀμήν.

Ἀγαπητοί μου ἐν Χριστῷ ἀδελφοί ὅλοι ἀντιλαμβάνομεθα λίγο πολύ ὅτι εὐρισκόμεθα εἰς πονηράς ἡμέρας ὁ Ἀντίχριστος ἐτοιμάζει τὸ ἔδαφος ἵνα οἱ πάντες ἀρνηθῶσι τὸν Γλυκύτατον Ἰησοῦν καὶ ἀκολουθήσουν αὐτόν.

Ἦδη τοὺς πάντας παρακινεῖ διαφοροτρόπως νὰ συντείνουν εἰς τοῦτο δηλαδὴ εἰς τὸ νὰ ἀσπασθῶσι τὰ πανοῦργα σχέδια τῆς Διεθνοῦς Σιωνισμοῦ καὶ ἐν συνεχείᾳ διὰ τῆς συγχρόνου παραινέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ νὰ ἰσοπεδωθῶν τὰ πάντα εἰς μίαν Πανθησκεϊαν ὅλων τῶν αἱρέσεων καὶ ὅλων τῶν θρησκευμάτων μακρὰν τῆς Ἀληθείας καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας μας. Μακρὰν τοῦ Προτεινοτάτου καὶ Πανευσιπλάγχχνου Ἰησοῦ μας τοῦ Ἀληθινοῦ Θεοῦ τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεώς μας καὶ ἀντικαταστήσουν ὡς ἀρχηγόν των τὸν ἄρχοντα τοῦ σκότους. «Ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, λέγουν, θὰ εἶναι ὁ ἀληθὴς πάπας τῆς Οἰκουμένης, ὁ Πατριάρχης τῆς Διεθνοῦς Ἐκκλησίας». (Πρωτόκολλα τῶν Σοφῶν τῆς Σιών Κεφ. ΙΖ').

Οἱ Σιωνισταὶ ὁμῶς, περιμένουν ἀκόμη νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν γῆν ἓνας Χριστὸς, ὅπως τὸν θέλουν αὐτοί, ὅπως τὸν ἔχουν πλάσει οἱ ἴδιοι εἰς τὴν νοσηρὰν τὴν φαντασίαν, καὶ εἰς τὰ ἰδιοτελῆ των συμφέροντα. Θέλουν καὶ περιμένουν ἓναν Μεσσίαν, οὐχὶ ταπεινὸν ὡς τὸν Θεάνθρωπον, ἀλλὰ ὑψηλόφρονα καὶ ὑποκριτὴν.

Ἦδη ἑκατοντάδες καὶ χιλιάδες μαγνητοταινίες κυκλοφοροῦν ἀνά τὸν κόσμον μὲ ὕμνους ὑπὲρ τοῦ Σατανᾶ καὶ ἐπικαλοῦνται αὐτόν συνεχῶς μὲ φράσεις ἱκετευτικὰς ἀρνούμενοι τὸν Λυτρωτὴν καὶ Σωτῆρα μας.

Στῶμεν καλῶς ἀδελφοί μου, στῶμεν μετὰ φόβου, τὸ τέλος ἐγγύς καὶ ὡς κράζει ὁ Κύριος γίνεσθε ἐτοιμοὶ ἐν ἡ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε, ὁ Κύριος ἔρχεται, φυλάξωμεν ὡς «κόρην ὀφθαλμοῦ» τὴν Ὁρθοδοξίαν μας, μὴ κλίνωμεν γόνυ τῷ Οἰκουμενισμῷ καὶ Πανθεϊσμῷ.

Τέλος εὐχαριστοῦμεν πάντας τοὺς Πανδσιωτάτους καὶ Ὀσιωτάτους Γέροντας καὶ Μοναχοὺς καθὼς ἐπίσης καὶ ὅλους τοὺς ἐν Χριστῷ ἀδελφούς οἱ ὅποιοι ἦλθαν εἰς τὴν ἱερὰν ἡμῶν Μονὴν διὰ νὰ συνεορτάσωμεν τὴν Πανένδοξον Ἑορτὴν τῆς Θείας Ἀναλήψεως. Παρακαλῶ τοὺς μὲν ὅπως διαβιάσετε εἰς τὰς συνοδείας σας, τοὺς δὲ εἰς τὰς εὐλαβεῖς οἰκογενεῖας καὶ οἰκείους σας ἐκτός ἀπὸ τὰς ταπεινάς μου εὐχὰς καὶ τὴν χάριν καὶ Εὐλογίαν τοῦ Ἐνδόξως Ἀναληφθέντος Κυρίου Ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τὸ μήνυμα ὅτι τὸ Ἅγιος Ὅρος θὰ παραμείνῃ πιστὸν εἰς πατρῶαν εὐσέβειαν καὶ δὲν θὰ παύσῃ νὰ διακηρύττῃ τὴν πίστιν του ἐπὶ πλέον εἰς τὴν Μίαν, Ἀγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν καὶ ὅτι ἀκόμη θέλει μείνῃ πιστὸν καὶ συνεπὲς εἰς τοὺς ἀγῶνας τῶν ἐπὶ Λατιφρόνων Πατριάρχου Ἰωάννου Βέκκου καὶ Αὐτοκράτορος Μιχαήλ

τοῦ Παλαιολόγου τοῦ Ἀζυμίτου, μαρτυρησάντων Ὀσιομαρτύρων Ἀγιορειτῶν Πατέρων καὶ κρατησάντων ἀπαραχάρακτον τὴν Ὁρθοδοξίαν καὶ ἀρνούμενων τὴν κοινωνίαν ἔστω καὶ δ' ἀπλῆς μνημονεύσεως τοῦ ὀνόματος τοῦ Λατινόφρονος Πατριάρχου ἐπ' Ἐκκλησίας. Δὲν θὰ ἀφήσωμεν καὶ ἡμεῖς οἱ ταπεινοὶ συνεχισταὶ τοῦ Θεαρέστου ἔργου των εἰς τοὺς σημερινούς Οἰκουμενιστὰς κληρικούς καὶ Λαϊκοὺς νὰ βεβηλώσουν τὴν Ὁρθόδοξίαν μας ἔστω καὶ ἐὰν παραστῇ ἀνάγκη νὰ ὑποστῶμεν καὶ αὐτὸν τὸν θάνατον βροντοφωνοῦντες τὸ «ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ἢ ΘΑΝΑΤΟΣ».

Ἐν Ἀγίῳ Ὁρει Ἀθῶ Ἱερᾷ καὶ Σεβασμίᾳ Μονῇ τοῦ Ἑσφιγμένου τῇ 3ῃ Μαΐου 1991 (πάτριον ἑορτολόγιον).

Ο ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΕΣΦΙΓΜΕΝΟΥ.

† Ἀρχιμανδρίτης Εὐθύμιος κ' οἱ ἄν' Ἐμοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί.

ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΚΟΥ

ΙΕΡΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΑΓ. ΤΡΙΑΔΟΣ - ΜΕΝΔΕΝΙΤΣΑ
ΛΟΚΡΙΔΟΣ

Κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Πεντηκοστῆς ἱεουργοῦντος τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Καλλινίκου ἔλαβεν χώραν ἡ πανήγυρις συνεπικουρουμένου ὑπὸ τοῦ Ἑσφιγμομένου ἱερομ. π. Ἀθανασίου Κατσουνωτοῦ ἐν μέσῳ πολυπληθοῦς ἐκκλησιάσματος. Τὰς εὐχὰς τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς ἀγ. Τριάδος ἀνέγνωσεν ὁ οἰκείος ἱεράρχης μετὰ τοῦ ἀγιορεῖτου πατρός.

Τὴν κυριώνυμον ἡμέραν δύο μεγάλα ποῦλμαν ὁρμώμενα ἐκ Θηβῶν καὶ Λαμίας συνεπλήρωναν τὸ ἐκκλησίασμα περὶ τὸν περικαλλῆ Ἱ. Ναόν, ὁ ὁποῖος **κόποις καὶ μόχθοις** ἀνηγέρθη παρὰ τῆς ἀδελφότητος εἰς τὴν Μενδενίτσα ἐν μέσῳ ἀφθόνου βλαστήσεως καὶ ἐλάτων, μὲ καθηγουμένην τὴν Μητέρα Εἰρήνην. Ἐκλεκτὸν ἱερατεῖον μὲ ἰδιαιτέρον μικρὸν ποῦλμαν κατέφθασεν κατὰ τὸν Ὁρθρον καὶ συνεπλήρωσε τὸν ἄρτιον τῆς διεξαγωγῆς τῆς Θείας Λειτουργίας μὲ δεξιὸν ἱεροψάλτην τὸν κ. Ἰωάννην Συμεωνίδην καὶ ἀρκετοὺς βοηθοὺς.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θ. Λειτουργίας ἐγένετο ἡ λιτάνευσις τῆς ἱερᾶς εἰκόνος περὶ τὴν Ἱ. Μονὴν ὁ δὲ Σεβασμιώτατος κ. Καλλνίκος σάν «ἄλλη ὄρνις περὶ τῆς ἑαυτῆς νοστίαν» (Λουκ. ΙΓ' 34) ὠμίλησε πατρικῶς πρὸς τὸ πλήρωμα μὲ ἐνδιαφέρον καὶ ἀγάπην. Ἐπηκολούθησε ἐκλεκτὴ τράπεζα ἀγάπης εἰς ἣν παρεκάθησαν ὅλοι οἱ παρευρεθέντες πιστοὶ ἐν μέσῳ εὐθυμίας καὶ θείων ἀσμάτων.

ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΚΑΙ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ

Πανήγυρις Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγ. Γεωργίου Πειραιῶς

Τὴν 23ην Ἀπριλίου 1991 ἐωρτάσθη ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου εἰς τὸν ὁμόνυμον Ἱ. Ναὸν Πειραιῶς. Τό ἐσπέρας ἐψάλη μέγας κατανυκτικός Ἑσπερινὸς χοροστατοῦντος τοῦ ἐπιχωρίου Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς κ. Γεροντίου, συμπαραστατομένου ὑπὸ τοῦ ἀρχ/του π. Γεροντίου Λουδάρου καὶ τοῦ πρωθ. π. Ἀναστασίου Μπέση, ὁ ὁποῖος τυγχάνει ἐφημέριος καὶ κτήτωρ τοῦ Ἱ. Ναοῦ.

Τὴν Κυριώνυμον ἡμέραν τῆς πανηγύρεως ἐψάλη ὁ Ὅρθος καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐτελέσθη ἡ Θεία Λειτουργία ὑπὸ τοῦ ποιμενάρχου μας συμπαραστατομένου ὑπὸ τοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱ. Ναοῦ.

Μετά τὸ πέρασ τῆς Θ. Λειτουργίας ἔλαβε χώραν ἡ Λιτάνευσις τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνης, προπορευομένης τῆς φιλαρμονικῆς «μπάντας» τοῦ Λιμ. Σώματος καὶ προεξάρχοντος τοῦ Ἀρχ/του π. Γεροντίου Λουδάρου, συμπαραστατομένου ὑπὸ τῶν ἱερομον. π. Παχωμίου Χείλαρη, π. Μακαρίου Πικίου καὶ τοῦ πρωθ. π. Ἀναστασίου Μπέση.

Τὴν ἑορτὴν ἐτίμησεν διὰ τῆς παρουσίας του καὶ ὁ Βουλευτὴς Β' Πειραιῶς κ. Ἡλίας Βουγιουκλάκης.

Μνημόσυνον Ἀοιδίου π. Νικολάου Καλοσκάμη - Ἱ. Ν. Εὐαγγελιστρίας Καραβά

Τὸ Σάββατον 11ην Μαΐου ἐ.ε. ἐγένετο παρά τοῦ Πλοιάρχου Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ Δημητρίου Καλοσκάμη, υἱοῦ τοῦ μακαριστοῦ ἱερέως Νικολάου Καλοσκάμη προσωπικὸν μνημόσυνον διὰ τὸν αοιμνηστον πατέρα του μέ λειτουργὸν τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην κ. Γερόντιον συλλειτουργοῦντος τοῦ Μητροπολίτου Πενταπόλεως κ. Καλλιπίου καὶ ἐφημερεύοντος τοῦ π. Ἰωάννου Μουρίκη.

Κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν ἠκούσθησαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὅλα τὰ Ἀναστάσιμα τροπάρια ἐν μέσω πολυπληθοῦς ἐκκλησιάσματος. Κατὰ τὸ κοινωνικὸν ἐντολὴ τῶν ἀρχιερέων ὠμίλησεν ὁ Πρωτονοτάριος κ. Χρ. Χαλβατζῆς πλέξας τὸ ἐγκώμιον τοῦ ἐκλειπόντος ἀνδρός καθότι υπῆρξε καὶ πνευματικὸν του τέκνον ἐπὶ πολλὰ συναπτά ἔτη. Ἀφορμὴν λαβὼν ἀπὸ τὸ Εὐαγγελικὸν ὅτι «οἱ λίθοι κεκράξονται» εἶπε ὅτι ὁ μακαριστὸς Νικόλαος ἦτο «ἐξόχως πνευματικῶς κατηρητημένος» ὅχι μόνον ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ ἀλλὰ ἐπίσης καὶ εἰς τὸ κοινωνικὸν τομέα τῆς φιλανθρωπίας καὶ μεγάλης ἀγάπης.

Μετά τὸ πέρασ τοῦ μνημοσύνου δύο ὑπερπλήρη ποῦλμαν, κατηυθύνθησαν εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Τιμίου

Προδρόμου ἐν Λουτρακίῳ, ὅπου ἐγένετο καὶ τρισάγιον ἐν τῷ τάφῳ. Ὁ Ἱεράρχης κ. Καλλιόπιος ὠμίλησε ὀλίγα ἐπὶ τοῦ τάφου καὶ «κατεσυγκίνησε» ὅλον τὸ ἐκκλησίασμα διότι ἐνεθυμήθη γεγονότα σχέσιν ἔχοντα μέ τὴν προσωπικὴν θυσίαν τοῦ μακαρίτου, φυλακίσεις καὶ ἀποσχηματισμοὶ του.

Μετά τὸ πέρασ τοῦ τρισαγίου ἡ οἰκογένεια τοῦ Πλοιάρχου κ. Δ. Καλοσκάμη παρέθεσε γεῦμα ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ μέ ἐπικεφαλῆς τὴν Γερόντισαν Χριστοδούλην καὶ τὰς ἀδελφάς. Τὴν 3ην ἀπογευματινὴν ἐγένετο ὁ Ἑσπερινὸς τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ ὁλοκλήρου τοῦ ἐκκλησιάσματος ἐπευλογούντος τοῦ ἱεράρχου κ. Καλλιπίου. Εἶθε αἱ εὐχαὶ τοῦ π. Νικολάου Καλοσκάμη τοῦ προσεδρεύοντος ἐν τῷ νοερῷ θυσιαστηρίῳ νὰ εἶναι πάντα μεθ' ἡμῶν.

Πανήγυρις Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου Τροπαιοφόρου, Καραβά

Τὴν 23ην Ἀπριλίου (π.ἡ.μ.) ἐόρτασε πανηγυρικῶς τὸ παρεκκλήσιον τοῦ Ἱ. Ναοῦ Εὐαγγελιστρίας Καραβά ἐν μέσω πολλοῦ ἐκκλησιάσματος. Παρακλήσει τοῦ οἰκεῖου ἱεράρχου ἐλλειτούργησε ὁ ἅγιος Πενταπόλεως κ. Καλλιόπιος ὅστις καὶ ἐξεφώνησε ἐμπεριστατωμένον λόγον διὰ τὸν ἅγιον Γεώργιον τὸν Τροπαιοφόρον. Ἐπίσης ἐπευλογήθησαν καὶ οἱ ἄρτοι τῆς Θείας ἀρτοκλασίας μετὰ δὲ τὸ πέρασ τῆς λειτουργίας ἐγένετο καὶ λιτάνευσις τῆς ἱερᾶς εἰκόνης. Οἱ ἱεροψάλται κ.κ. Χρυσόστομος Γεωργιάδης καὶ Μιχαὴλ Φαμέλης μέ βυζαντινὴν μολπὴν προσέδωσαν ἰδιαίτερον μεγαλεῖον εἰς τὴν πανήγυριν. Προσεφέρθησαν ἄφθονα γλυκὰ καὶ ἀναψυκτικά εἰς ὅλον τὸ πλήρωμα τῆς ἐκκλησίας ἐν τῇ παρακειμένη αἰθούσῃ εἰς κρῖμα εὐφορίας καὶ χαρᾶς.

Ἐτήσιον Μνημόσυνον Ἀλεξίου Μαντᾶ Ἀγ. Σπυριδῶν Σαλαμῖς

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν (ἡ ψηλάφισις τοῦ Ἀγ. Θωμᾶ) ἔλαβεν χώραν καὶ τὸ ἐτήσιον μνημόσυνον τοῦ ὡς ἄνω ἐκλεκτοῦ τέκνου τῆς Ἐκκλησίας συζύγου κας Μαριάνθης, ἐπιτρόπου τοῦ φιλοπτώχου τοῦ Ἀγ. Σπυριδῶνος Σαλαμίνος μέ χοροστατοῦντα τὸν οἰκεῖον ἱεράρχην Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερόντιον, συνεπηγορευμένου ἀπὸ τὸν ἐφημέριον τῆς Ἐκκλησίας ἀρχ/την π. Πολύκαρπον Μπεγγῆν.

Ὁ Ἱ. Ναὸς ἦτο πλήρης χριστιανικοῦ κόσμου Γ.Ο.Χ. καὶ ἄλλων φίλων καὶ συγγενῶν τῆς Σαλαμῖνος καὶ ἀλλαχοῦ. Κατὰ τὸ κοινωνικὸν ὠμίλησεν ὁ οἰκεῖος Ἱεράρχης κ. Γερόντιος εἰς τὸ ἀσφυκτικὸν πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ 20λεπτον σχετικῶς μέ

τήν θείαν προσωπικότητα τοῦ Ἀγ. Θωμᾶ, ὡς καὶ ἄλλων συναφῶν θεμάτων ἀπασχολούντων τὴν Μητρόπολιν του.

Μετά τὸ πέρας τῆς Θ. Λειτουργίας καὶ τοῦ ἐπακολουθοῦντος μνημοσύνου, ἐδόθησαν τὰ σχετικὰ τὰ τοῦ μνημοσύνου εἰς τὴν εὐρεῖαν αἴθουσαν ποῦ διαθέτει ἡ Ἐκκλησία. Ἡ Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας ἐκφράζει εἰς τὴν σύζυγον καὶ τοὺς οἰκείους του θερμὰ συλληπητήρια, διότι ὁ μακαριστὸς Ἀλέξιος ἦτο ἄνθρωπος μέ ἰδιάζοντα χριστιανικά ἐνδιαφέροντα, καὶ φίλος τοῦ γράφοντος τὴν στήλην ταύτην.

★ ★ ★

Πανηγυρὶς Ὁσίου Πατρός Λαυρεντίου ἐν Σαλαμίνι

Τὴν 10ην Μαΐου ἡμέραν Πέμπτην, ἑορτὴ τοῦ ὁσίου πατρός Λαυρεντίου, κτήτορος τῆς Ἱ. Μονῆς Φανερωμένης Σαλαμίνας, ἐώρτασε τὸ ὁμόνυμον παρεκκλήσιον τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Αἰκατερίνης, ἰδιοκτησίας π. Πολυκάρπου Μπεγνῆ.

Κατὰ τὴν κυριώνυμον ἡμέραν ἐτελέσθη ἡ Θεία λειτουργία χοροστατοῦντος τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου Σεβ. κ. Γερόντιου, περιστοιχουμένου ὑπὸ τῶν ἀρχ/των π. Πολυκάρπου Μπεγνῆ, π. Γεροντίου Λουδάρου, ἱερομον. π. Θεολόγου Ἀποστολοπούλου, Μακαρίου Πικίου καὶ τοῦ διακόνου Ἀθανασίου Γενοβέζου. Τὸν θεῖον λόγον τῆς ἡμέρας ἐξεφώνισε ὁ Πρωτονοτάριος κ. Χρ. Χαλβατζῆς ὅστις ἐξῆρε τὰ τῆς ζωῆς τοῦ Ὁσίου καὶ ὅτι χάρις εἰς τὴν θαυμαστήν χριστιανικὴν ζωὴν του τὸν ἀξίωσε ἡ Κυρία Θεοτόκος νὰ «ἀνεύρῃ» τὴν σεβασμίαν Της εἰκόνα. Τὸν ἁγ. Λαυρέντιον πρέπει νὰ μιμηθούμε διὰ νὰ σωθούμε.

Κατὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν ἔλαβεν χώραν ἡ ἀνάδειξις εἰς διάκονον τοῦ π. Ἰωάννου ἐναρέτου χριστιανοῦ καὶ οἰκογενειάρχου.

Μετά τὸ πέρας τῆς Μυσταγωγίας παρετέθη τράπεζα εἰς τὴν ὁποίαν παρεκάθησεν τὸ πανηγυρίζον ἐκκλησίασμα καὶ μέ τὴν ἀδελφὴν Πελαγίαν καὶ ἄλλας βοηθοὺς εἰς τὸ ἔργον τῆς διακονίας.

★ ★ ★

Θάνατος Μοναχῆς Φιλοθέης

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ ἡ μον. Φιλοθέη κατὰ κόσμον Γεωργία συζύγου Κοφινᾶ καὶ ἐκηδεύθη εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Ὑπαπαντῆς τοῦ Χριστοῦ εἰς Μούλκι Σαλαμίνας ἱεροπρακτοῦντος τοῦ οἰκείου ἱεράρχου κ. Γεροντίου καὶ βοηθουμένου ἀπὸ τὸν ἀρχιμ. Πολύκαρπον Μπεγνῆ καὶ τὸν π. Γερόντιον Λουδάρων. Ὁκτὼ μόλις ἡμέρας πρό τοῦ θανάτου τῆς ἡξιώθη νὰ λάβῃ τὸ ἀγγελ-

λικόν σχῆμα ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου κ. Γεροντίου, ταύτην δὲ «ἀνέλαβε» ἡ γερόντισσα Συγκλητικὴ τῆς ὡς ἄνω Μονῆς. Ἡ μεταστᾶσα μοναχὴ σύζυγος ἐκλεκτὴ καὶ συνειδητὴ ἀκόλουθος τοῦ πατρίου Ἑορτολογίου, πάντοτε «εὕρισκομένη» ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Ἀγ. Σπυρίδωνος Σαλαμίνας. Ὁ γράφων ἐξετίμα ἰδιαιτέρως τὸ πρόσωπον τῆς μεταστάσης διότι ἦτο ἡ σιωπηρὰ ἐργάτις τῶν θείων παραγγελμάτων.

★ ★ ★

Ἡ ἐφημερίδα «Καθημερινή» 20ης Ἀπριλίου 1991 ἐδημοσίευσεν μικράν γνωμάτευσιν τοῦ κ. Ἰωάννου Ν. Καλοσκάμη, πρωτοτόκου υἱοῦ τοῦ μακαριστοῦ Λευίτου Νικολάου Καλοσκάμη, τοῦ καὶ ἱεροκήρυκος, ἥνπερ εὐχαρίστως ἀναδημοσιεύομεν, διότι εἶναι ἐξόχως διαφωτιστικὴ.

«Σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός»

Ἀπὸ τὸν κ. Ἰωάν. Καλοσκάμη

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Μ. Ἑβδομάδος πολλὰ ἐγράφησαν καὶ ἐλέχθησαν, μάλιστα δὲ ἀπὸ ἀμβωνος, μέ θέμα τὰ Πάθη καὶ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Ἰησοῦ, ἀλλὰ καὶ γενικότερα περὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἀπὸ πολλοὺς δὲ οἱ Χριστιανοὶ ἐχαρακτηρίσθησαν ὡς ὁπαδοὶ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐπειδὴ ὁ ἀνωτέρω χαρακτηρισμὸς συχνά - πυκνά ἐπαναλαμβάνεται καὶ μάλιστα ἀπὸ ἐκκλησιαστικούς ρήτορας, θὰ ἤθελα νὰ διατυπώσω τίς ἐπιφυλάξεις μου ἀπὸ τῶν σπηλῶν τῆς «Καθημερινῆς».

Τόσον εἰς τὴν Παλαιάν ὅσον καὶ εἰς τὴν Καινὴν Διαθήκην ἡ λέξις ὁπαδός εἶναι ἀνύπαρκτος. Ὑπάρχει πλῆθος χαρακτηρισμῶν διὰ τοὺς εἰς Χριστὸν πιστεύοντας καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ πουθενὰ δὲν χαρακτηρίζονται ὡς ὁπαδοί. Ἀπὸ τὰ κλασσικά κείμενα προκύπτει ὅτι «ὁπαδός» εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐμπιστεύεται, συμπαρίσταται καὶ συμπορεύεται μέ κάποιον ἀρχηγόν ἢ ἰδεολογίαν. Οἱ Χριστιανοὶ ὅμως δὲν ἐμπίπτουν στίς ἀνωτέρω ἐννοιες.

Σύμφωνα μέ τὴν δογματικὴν, ἀλλὰ καὶ τὴν καθόλου διδασκαλίαν τῆς χριστιανικῆς πίστεως, ὁ Χριστιανὸς εἶναι μέλος ὀργανικόν καὶ ἀναπόσπαστον τοῦ μυστικοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας. Εἶναι δημιουργήμα, εἰκὼν καὶ ὁμοίωσις τοῦ Θεοῦ, Θεὸς καὶ ὁ ἴδιος, κατὰ χάριν. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ ἡ Ἐκκλησία δὲν εἶναι καταστάσεις ἢ πεποιθήσεις ἢ ἀρχές μέ τίς ὁποῖες συντάσσεται καὶ συμπορεύεται ὁ Χριστιανός. Ὁ ἴδιος δὲν εἶναι ἡ συνειδήσις, ἢ ὁποῖα κάποτε εἰσχωρεῖ ἐκ τῶν ἔξω, ἀλλ' εἶναι τὸ ἴδιο τὸ δημιουργήμα. Σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός. «Ἐν Αὐτῷ γὰρ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμέν», τονίζει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος.

Το 40ήμερον Μνημόσυνον τοῦ Παναγιώτου Χρονᾶ καί τό 9μηνον τοῦ πατρός Νικολάου Καλοσκάμη. Λόγος τοῦ κ. Νικήτα Ἀναγνωστοπούλου.

Τό Σάββατον τῆς 27.4.1991, ἐτελέσθη εἰς τόν Ἱ. Ναόν «Ὁ Ευαγγελισμός τῆς Θεοτόκου» (Καραβᾶ) τό 40ήμερον μνημόσυνον τοῦ ἀειμνήστου λίαν ἀγαπητοῦ καί σεβαστοῦ ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ Παναγιώτου Χρονᾶ, μετά ψυχικῆς συντριβῆς καί εὐλαβείας.

Προεξήρχεν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Γ.Ο.Χ. Πειραιῶς καί Σαλαμίνας κ. Γερόντιος, συμπαραστατούμενος ὑπό τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Εὐρίπου καί Εὐβοίας κ. Ἰουστίνου, τοῦ πανοσ. ἀρχ/του π. Βασιλείου Λιάτσου, τοῦ αἰδεσιμολ. πρωτοπρεσβυτέρου π. Ἰωάννου Μουρίκη καί τοῦ ιερολογ. διακόνου π. Ἀθανασίου Γενοβέζου.

Παρέστησαν ἡ βαρυαλοῦσα σύζυγός του Παναγιώτα καί τά πεφιλημένα τέκνα του Κων/νος, Δήμητρα, Ἀναστάσιος καί Γεώργιος, οἱ ἐγγονοί του καί λοιποὶ συγγενεῖς του, φίλοι καί γνώριμοί του. Ἐτελέσθη καί τό 9μηνον μνημόσυνον τοῦ ἀοιδίμου πολυσεβάστου αἰδεσιμολ. πρωτοπρεσβυτέρου π. Νικολάου Καλοσκάμη.

Βαθεῖα συγκίνησις κατεῖχε ἅπαν τό εὐσεβές ἐκκλησίασμα, διότι ἀμφότεροι διεκρίνοντο διὰ τόν πλοῦτον τῶν χριστιανικῶν ἀρετῶν τῶν καί τήν αγωνιστικότητά τῶν ὑπέρ τῆς Πατρῶας Εὐσεβείας καί εἶχον διακονήσει εἰς τόν Ἱερὸν τοῦτον Ναόν εὐδοκίμως ἐπὶ μακρόν, ὁ μὲν ὡς Ἐπίτροπος, ὁ δέ ὡς Ἐφημέριος.

Συναρπαστικὸν ἐπιμνημόσυνον λόγον ἐξφώνησε μέ τήν διακρίνουσαν αὐτόν εὐγλωττίαν, ὁ ἐπίτ. δικηγόρος κ. Νικήτας Ἀναγνωστόπουλος, εἰπὼν, μεταξύ ἄλλων: «ὁ ἀείμνηστος ἐν Χριστῷ ἀδελφός Παναγιώτης, ἔχων ἀγάπην καί πίστιν ἀκλόνητον εἰς τήν Ἁγίαν Ὁρθόδοξον τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τήν ἀκαινοτόμητον καί ἀπαραχάρακτον, μετά τοῦ αἰωνοβίου Ἑορτολογίου τῆς τοῦ καί νομίμου ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου τῆς Ἑλλάδος, τό ὁποῖον μᾶς παρέδωσαν οἱ 318 θεοφόροι Πατέρες τῆς Ἀ' Ἀγίας Οἰκουμ. Συνόδου, ὅταν ἡ Νεοσημρολογιακὴ Ἐκκλησία τό ἀντικατέστησε, ὅπως ἀντικανονικῶς καί παρανόμως, μέ τό νέον, τό Παπικόν, νέος τότε, ἐφοδιασμένος μέ τό ἀκαταμάχητον πνευματικόν ὄπλον τοῦ καταπαγίου ὀρθοδόξου

φρονήματος, εὐρέθη εἰς τήν πρώτην γραμμὴν τοῦ ἱεροῦ ὑπέρ τῆς ἀκραιφνοῦς Ὁρθοδοξίας ἀγώνος».

«Καί ὑπέστη χάριν ταύτης, εὐχαρίστως καί ὑπερηφάνως, μετά τῶν ἄλλων γενναίων αγωνιστῶν, πολλές δοκιμασίας, κατὰ τόν ἐξαπολυθέντα ἐπάραιτον, ἀλήστου μνήμης, διωγμόν, τόν ἀντιγράψαντα τοὺς διωγμούς τῶν πρώτων χριστιανικῶν αἰώνων, κατὰ τόν ὁποῖον πολλοὶ ἐφυλακίσθησαν, ἱερεῖς ἀπεσχηματίσθησαν καί ἱεράρχαι ἐξωρίσθησαν καί πρῶτος ὁ ἀοιδίμος γεραρός καί σοφός Ἡγέτης πρώην Φλωρίνης κυρός Χρυσόστομος. Καί μεταξύ τῶν διωχθέντων καί δεινῶς δοκιμασθέντων καί ὁ πατήρ Νικόλαος Καλοσκάμης, διὰ τήν θαυμαστήν αγωνιστικὴν δραστηριότητα τοῦ ὁποίου εἶχον τήν τιμὴν νά ὁμιλήσω ἐκτενῶς εἰς τό 40ήμερον μνημόσυνον αὐτοῦ».

Καί ἀφοῦ ἐξήρην ὁ ρήτωρ τὰς ἐξόχους ἀρετάς τοῦ μεταστάντος Χρονᾶ ὡς πατριώτου, πολίτου ἐπαγγελματίου καί οἰκογενειάρχου, καί τό σεμνόν καί ἀπέριττον ἦθος του, κατέληξεν ἀναφωνήσας:

«Ἀγῆρως καί αἰνετὴ ἡ μνήμη τῶν πεφιλημένων ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ Παναγιώτου Χρονᾶ καί πατρός Νικολάου Καλοσκάμη κατενώπιον τῶν Γ.Ο.Χ. τῆς Ἑλλάδος, εὐγνωμονούντων».

Εἶναι πράγματι οὗτοι ἄξιοι πάσης τιμῆς καί εὐγνωμοσύνης, διότι συγκαταλέγονται μεταξύ ὧν ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἔθεσαν διὰ τῶν ἀγώνων τῶν καί τῶν δεινοπαθημάτων τῶν, τὰ ἀρραγῆ θεμέλια τοῦ περιλάμπρου Οἰκοδομήματος τῆς γνησίας καί ἀνοθεύτου Ἀγιωτάτης Ὁρθοδοξίας!

ΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

1. Η ΔΥΣΤΥΧΗΣ ΦΥΛΗ ΤΩΝ ΚΟΥΡΔΩΝ

Ο κάθε λογικά σκεπτόμενος άνθρωπος καί μάλιστα βεβαπτισμένος χριστιανός εύρίσκεται πρό μιᾶς καταστάσεως όμολογουμένως ἐξόχως λυπηράν, διότι βλέπει έναν όλόκληρον λαόν εύρισκόμενον εἰς τό Ἰράκ να χαροπαλεύη κάτω από τήν ἀδυσώπητον Δαμόκλειον σπάθην τοῦ Σαντάμ Χουσεῖν. Ἐπληροφόρηθημεν σήμερον ἀπό τά μέσα μαζικῆς ἐνημερώσεως ὅτι ὁ ἐν λόγω ἀδίστακτος δικτάτωρ θά προσαχθῇ εἰς δίκην ὡς ἐγκληματίας πολέμου. Καί διερωτᾶται πᾶς τις ἐν τῇ καρδίᾳ του. Πῶς οἱ πρό 80 ἔτη φοβεροί γενοκτόνοι οἱ Τούρκοι, ἔμειναν ἀτιμώρητοι μέ τήν ἐγκληματικήν σφαγὴν τῶν Ἀρμενίων ποῦ κατά τὰς ἐκτιμήσεις τῶν ἰδίων ἀνέρχονται εἰς 1.500.000. Ἐπίσης πῶς οἱ ἐν λόγω «κύριοι» ὁ ἐπικληθεὶς Ἀττίλας κατέσφαξαν τό 1922 όλόκληρους πληθυσμούς Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Μ. Ἀσίας καί δέν ἔτυχον τιμωρίας παρά τῶν συμμάχων; Κάθε Ἕλληνας γνωρίζει τί θά πῇ Μικρασιατική καταστροφή καί πόσα ἑκατομμύρια Ὁρθοδόξων χριστιανῶν ὑπολογίζονται κατ' αὐτήν! Δυστυχῶς τά ἐγκλήματα αὐτά εἶναι μέσα στά πόδια μας διότι εύρισκόμεθα εἰς τόν 20όν αἰῶνα καί βλέπομεν τόν ἀδίστακτον Χίτλερ καθὼς ἐπίσης καί τοὺς περί τόν Κομμουνισμόν νά σφαγιάζουν λαούς καί ἀπό τήν ἄλλη μεριά νά ὀμιλοῦν περί πολιτισμοῦ τοῦ αἰῶνος μας. Εἶναι τῶ ὄντι ντροπή τό ὅτι ἡ ἀνθρωπότης εύρίσκεται εἰς αὐτόν τόν παλιμβαβαρισμόν καί ἐμεῖς οἱ εύρισκόμενοι εἰς τήν ἐφήμερον «καταναλωτικήν κοινωνίαν» πρέπει νά ντρεπόμαστε διὰ τόν συνάνθρωπόν μας.

2. ΕΜΠΡΗΣΜΟΣ ΛΕΩΦΟΡΕΙΟΥ ΕΙΣ ΚΩΝ/ΠΟΛΙΝ

Ὅλη ἡ Ἑλλάς ἐθρήνησεν διὰ τόν ἐμπρησμόν παρά Τούρκου, τοῦ λεωφορείου τό ὅποιον εύρίσκετο εἰς Κων/πολιν μέ νεκρούς ποῦ ὑπερβαίνουν τοὺς 34. Παρ' ὅλον τό γεγονός ποῦ δέν θέλομεν νά δημιουργήσουμε αἰσθήματα μίσους κατά τῶν Ὁθωμανῶν, ἀλλά αὕτη ἡ πράξις ὑπερβαίνει κάθε φοβερόν ἐγκλημα διότι ἐν ψυχρῶς φαίνεται, ὁ Ὁθωμανός κινούμενος, ἀπό ἀσπονδον μίσος πρός ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας προέβη εἰς τό ἐγκλημα τοῦ ἐμπρησμοῦ ἐν σατανικῇ μέθῃ εύρισκόμενος, αὐτοπυρποληθεὶς. Ὑπ' αὐτάς τὰς τραγικὰς συνθήκας εἶναι δυνατόν νά ὀμιλοῦμεν περί φιλίας μετά τῶν Τούρκων ἐφ' ὅσον ἀσυναισθήτως καί οἱ δύο λαοί εύρίσκονται εἰς σχέσεις ἐχθρότητος. Ὁ Ὁζάλ εύρισκόμενος μακράν τῆς Τουρκίας εἰς Αὐστραλίαν καί Ν. Ζηλανδίαν τρίζει τοὺς ὁδόντας του καί ὀρέγεται Δωδεκάνησα τά ὅποια εἶπε ὅτι πρό τῆς Ἰταλικῆς κατοχῆς ἦσαν Τουρκικά! Κύριε Ὁζάλ ξεχνᾷς

πῶς σ' αὐτά τά νησιά ποῦ ζοῦν διὰ μέσου τῶν αἰῶνων καί χιλιετηρίδων Ἕλληνες μέ θρησκευτικόν αἶσθημα; Ποῦ εύρίσκεται ὁ Τούρκος πρό χιλιάδες χρόνια ὅταν ὁ Κῶος Ἱπποκράτης εύρίσκετο εἰς τήν Κῶ καί ἱδρυε τό Ἀσκληπιεῖον; Ποῦ εύρίσκετο ὁ Τούρκος ὅταν πρό 2.500 ἔτη οἱ Ρόδιοι συμπατριῶται ἱδρυαν τόν Κολοσσόν τῆς Ρόδου; Δέν θά εἰπωμεν περισσότερα διότι όλόκληρον τό κείμενον θά σπεύσῃ νά γεμίσῃ τόν χώρον ἀπό ποιητὰς, σοφοὺς, καλλιτέχνας οἱ ὅποιοι κοσμοῦν τό εἰδωλολατρικόν πάνθεον. Λοιπὸν τόσον ἀνιστόριτος εἶσαι καί θέλεις νά φᾶς τά Δωδεκάνησα, ἴσως αὔριον καί τό Αἰγαῖον; Ἄς φοβηθῶμεν λοιπὸν διότι ὁ Ἀττίλας βρίσκεται πάνοπλος καί ἂν δέν σπεύσωμεν νά μετανοήσωμεν ἐν Κυρίῳ εἶναι δυνατόν νά θελήσῃ νά μᾶς ἐξολοθρεύσῃ ἀπὸ τῆς Γῆς τό πρόσωπον.

3. ΣΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ

Παρ' ὅλον τό γεγονός ποῦ δέν εἴμεθα μεταξύ ἐκείνων ποῦ πιστεύουν ὅτι ἐγεννήθη ὁ Ἀντίχριστος καί ὅτι εἶναι προάγγελος τῶν τελευταίων χρόνων καί ὅτι τά σημεῖα τῶν καιρῶν εἶναι ἐκδηλὰ διὰ τὰς ἐσχατίας τῶν αἰῶνων, ἐν τούτοις «βλέποντες» τον πανσεξουαλισμόν τῆς ἀνθρωπότητος ὁ ὁποῖος ἐγίνε παγκόσμιος ἀρχίζομεν νά πιστεύομεν πῶς αὕτη ἡ ἐκκλισις τῶν ἡθῶν, ἀνδρῶν τε καί γυναικῶν, εἶναι καθαρὸν σημάδι τοῦ τελευταίου καιροῦ ἀσχέτως ἂν οἱ περί ἡμᾶς μπορεῖ νά εύρίσκονται σ' αὐτόν τόν συνειρμόν τῆς ἡθικῆς ἐξαθλιώσεως, ἐν τούτοις ἡ φωνή τῆς Ὁρθοδοξίας πρέπει νά ἴσταιται ὡς φωνή διαμαρτυρίας γιὰ τά διαδραματούμενα. Θα πρέπη ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ νά ἐνθυμηθῶμεν τόν Αἰσώπειον μῦθον ποῦ λέγει:

«Τῶν οἰκῶν ὑμῶν ἐμπιπραμένων ὑμεῖς ἄδετε «Ναί σωστά, διότι ἤδη ὅλο μας το σπῖτι ἡ μέρος αὐτοῦ φλέγεται» ἀπὸ ἀνομίαν. Ποῦ λοιπὸν θά σταθῶμεν πρό τοιαύτης οἰκτρᾶς καταστάσεως;

4. ΜΠΡΑΒΟ ΣΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ

Εἶναι ἄξιον θαυμασμοῦ ἡ ἐνυπάρχουσα φυλὴ μας εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ρωσίας ὑπολογιζομένη τις 150 - 200.000, να ζητοῦν ἀπὸ τό ἐπίσημον κράτος (Ε.Σ.Σ.Δ.) τήν αὐτονομίαν των καί τήν κήρυξιν ξεχωριστοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους διὰ τήν διατήρησιν τοῦ ἐθνισμοῦ των, τῆς γλώσσης των καί πρό παντός τῆς ὀρθοδόξου χριστιανικῆς πίστεως.

Μέ τόν διαμελισμόν ἴσως αὔριον εἰς πολλὰ κρατίδια ἐν Ρωσίᾳ νά τύχῃ καί αὐτό τό αἶτημα τῶν Ἑλλήνων ἀποδεκτόν, καί τότε θά ἰδῶμεν μία ἑλληνική «Θρυαλίδα» ἀκμάζουσαν ἐν Ρωσίᾳ. Ἐχετε ἀκούσει πῶς ὁ δήμαρχος τῆς Μόσχας εἶναι Ἑλληνικῆς καταγωγῆς καί ὀμιλεῖ τήν Ἑλληνικήν; Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς «ἐργοῖς» Αὐτοῦ.

ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΧΙΟΥ ΨΑΡΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΥΣΩΝ

Ἐνδοξος Πανήγυρις Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Μάρκου
τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἐν Κορωπίῳ

Τὴν 25ην Ἀπριλίου 1991 ἡμέραν Τετάρτην ἐορτήν τοῦ Ἀγ. Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου ἐπανηγύρισε ὁ ὁμώνυμος Ἱ. Μονὴ ἐν Κορωπίῳ τῆς ὁποίας πνευματικός Γέροντας τυγχάνει ὁ σεβαστός μας Μητροπολίτης Χίου κ. Στέφανος. Πλήθος κόσμου εἶχεν μεταβεῖ εἰς τὴν πανηγυρίζουσαν Ἱ. Μονὴν μ' ὅλα τὰ συγκοινωνιακά μέσα ἐξ Ἀθηνῶν - Πειραιῶς καὶ περιχώρων καὶ ἰδιαίτερως ἐκ Πειραιῶς μέ δύο ὑπερπλήρη λεωφορεῖα ἐκκλησιάσματος.

Τὴν κυριῶνυμον ἡμέραν ὁ Σεβ. Χίου κ. Στέφανος πλαισιούμενος ἀπὸ τοὺς Σεβ. Φθιώτιδος κ. Καλλίνικον, Σεβ. Θεσ/νίκης κ. Εὐθύμιον, Σεβ. Εὐρίπου κ. Ἰουστίνον, συνεπικουρούμενοι ἀπὸ τοὺς Γέροντας ἀρχ/την π. Μακάριον Καβακίδην, πρωτοσύγγεγον Ἱ. Μητροπόλεως Θεσ/νίκης, ἀρχ/την π. Γερόντιον Λουδάρον, πρωτοπρ. π. Ἰωάννην Μουρίκην, ἱερο-

μον. π. Μακάριον Πίκιον καὶ ἄλλους τελέσαντες τὰ τῆς Θείας Μυσταγωγίας μετ' ἐξαιρετικῆς τάξεως καὶ εὐλαβείας.

Κατὰ τὴν εὐλογηθεῖσαν ἀρτοκλασίαν παρὰ τοῦ σεβαστοῦ ἱερατείου οἱ χοροὶ τῶν ἱεροψαλτῶν μέ ἐπικεφαλῆς τὸν Μ. Μίμαρον ἔδωσαν ἰδιαίτεραν Βυζαντινὴν συγκίνησιν. Τὸν πανηγυρικὸν δὲ τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησε ὁ ταχθεὶς παρὰ τῶν ἱεραρχῶν ἀρχ/της π. Μακάριος Καβακίδης μέ ἐμπεριστατωμένον λόγον. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας ἐτίμησεν διὰ τῆς παρουσίας του ὁ Σεβ. Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κ. Γερόντιος μετὰ τῆς μοναστικῆς τοῦ ἀκολουθίας. Ὑπενθυμίζεται ὅτι ὁ Σεβ. κ. Γερόντιος τυγχάνει καὶ Πρόεδρος τοῦ Γεν. Ταμ. Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος τοῦ ὁποίου τὴν θέσιν τοῦ Ταμίου κατέχει ὁ Σεβ. Χίου Ψαρῶν καὶ Οἰνούσων κ. Στέφανος.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας ἐλιτανεύθη ἡ ἱερὰ εἰκὼν περὶ τῶν χώρων τῆς Ἱ. Μονῆς, πλαισιουμένη ἀπὸ τὸ ἱερατεῖον καὶ τῶν παρευρισκομένων πιστῶν, μετὰ το πέρας τῆς ὁποίας ἐπηκολούθησε νηστίασμος τράπεζα ἀγάπης, ἐν μέσῳ πνευματικῆς εὐφημίας καὶ χαρᾶς.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΦΙΛΑΚΟΛΟΥΘΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΗΣ ΕΠΙ ΤΗ ΑΝΑΣΤΑΣΕΙ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Χαίρετε. Ματθ. κη 1-10, Ἰωάν. κ. 19-21

Τὸ θαῦμα τῶν θαυμάτων ὅπως ὠνόμασαν τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου μας, τὸ γεγονὸς τῶν γεγονότων εἶναι ἡ **θεμελιακὴ ἀλήθεια τῆς πίστεώς μας** καὶ αὐτὲς τίς μέρες δεσπόζει στήν ὑμνολογία, στή σκέψη, στὸ χαιρετισμό, στή ζωὴ ὁλῶν τῶν πιστῶν.

Δέκα φορές μέσα σέ σαράντα ἡμέρες καὶ ὡς τὴν Ἀνάληψή Του, ἐμφανίστηκε ὁ Κύριος, καὶ κάθε φορά μέ διαφορετικὴ μορφή. Τὸν εἶδαν, Τὸν ἄκουσαν, Τὸν ἐψιλάφησαν, Ματθ. κη 1-10 καὶ Ἰωάν. κ. 19-21.

1) **Ἡ Ἀνάστασις μεταδίδει τὴν χαρά:** Βαθεῖα θλιμμένες καὶ μέ πολλά ερωτηματικά οἱ Μυροφόρες προχωροῦν **λίαν πρωὶ** πρὸς τὸ μνημεῖο καὶ καθὼς προχωροῦν ἓνα ἐρώτημα τίς βασανίζει **Τίς ἀποκυλίσσει ἡμῖν τὸν λίθον** Μαρκ. ιστ. 3. Ἀλλὰ σέ λίγο ἡ βαθεῖα θλίψις καὶ ὁδὺν μετατρέπεται σέ χαρά διότι τὸ μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως ποῦ ἄκουσαν ἀπὸ τὸν Ἄγγελο ἀλλὰ κυρίως καὶ ἀπὸ τὸν Ἀναστάντα ποῦ τίς συναντᾷ καὶ τοὺς ἀπευθύνει τὸ **χαίρετε** τότε ἀμέσως ἀλλάζουν ὁλοκληρωτικά καὶ πλημμυρίζουν τὴν καρδιά τους ἀπὸ χαρά. Ρωμαλαῖες τώρα, χαρούμενες, σίγουρες γιὰ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Διδασκάλου τρέχουν νά μεταδώσουν καὶ στοὺς Μαθητάς τὸ χαρούμενο μήνυμα καὶ νά γίνουν πρώτες

αὐτὲς τῶν Εὐαγγελιστῶν Εὐαγγελίστριες καὶ τῶν Ἀποστόλων Ἀπόστολοι.

Τὸ ἴδιο συνέβη καὶ μέ τοὺς μαθητάς ποῦ πορεύονται πρὸς Ἑμμαούς καὶ αὐτὴ σκυθρωποί, μελαγχολικοί, γεμάτοι σκοτεινὲς σκέψεις ἀπελπισμένοι καὶ ὁμως κοντὰ τους ἐπορεύετο ὁ Ἀναστάς Κύριος. **Ὅταν ὁμως ἐν τῇ κλάσει** τοῦ ἄρτου ἐγνώρισαν Αὐτόν τότε τοὺς πλημμυρίζει χαρά. Οὔτε κούρασι ὑπολογίζουν, ἀλλὰ πλημμυρισμένοι ἀπὸ χαρά ἐπιστρέφουν στὰ Ἱεροσόλυμα γιὰ νά μεταδώσουν καὶ στοὺς ἄλλους μαθητάς τὸ τρισχαρμόσυνο μήνυμα **ὅτι ἡγέρθη ὁ Κύριος ὄντως.**

Ἡ σκηνὴ ἐπαναλαμβάνεται μέ τοὺς κλεισμένους στὸ Ὑπερών τῆς Ἱερουσαλήμ μαθητάς. Λυπημένοι δὲν τολμοῦν νά ξεμυτίσουν ἀπὸ τὸ κρησφύγετό τους **διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων.** Μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ Κυρίου ὁμως ἡ εἰρήνη, ἡ χαρά, τὸ θάρρος ἀποτελοῦν τὰ πνευματικὰ στοιχεῖα. **Τὸ ἴδιο καὶ μέ τὸν Θωμᾶ.** Ὁ Πέτρος στήν Τιβεριάδα πέφτει στή θάλασσα ἀπὸ τὴν χαρά του, διὰ νά φθάσει ἐστῶ καὶ λίγα λεπτά γρηγορότερα ἀπὸ τοὺς ἄλλους κοντὰ Του καὶ γενικά ὅλοι οἱ μαθηταὶ μόλις βεβαιώνονται ὅτι Ἐκεῖνος ποῦ τὸν εἶδαν στὸ Σταυρὸ νά

πεθαίνει, νά ένταφιάζεται είναι μπροστά τους όχι σάν «φάντασμα» ούτε σάν μνήμη ζωντανή καί αγαπημένη, άλλα ό Ίδιος σωματικά πραγματικά μέ **τούς τύπους τών ήλων καί τής λόγχης**. Τούς μιλάει καί Του μιλάνε, τούς αφήνει ύποθηκες καί τούς καθοδηγεϊ. Τότε έφυγεν ό φόβος, ή άγωνία, ή λύπη, ή δειλία καί μπαίνουν στο κλίμα τής Άναστάσιμης χαράς.

2) Γιατί ή Άνάστασις γίνεται πηγή χαράς; Διότι μέ τήν Άνάστασή Του ό Κύριος άπεδείχθη Νικητής του θανάτου, τής άμαρτίας καί του πόνου. Αύτες είναι οι τρεις μεγάλες αίτιες που συνήθως άφαιρούν τήν χαρά από τόν άνθρωπο. Πάντοτε ό άνθρωπος φοβόταν τόν θάνατο. Είναι μία βασική αίτια που άφαιρεί από τόν άνθρωπο τήν χαρά καί τόν βυθίζει στο πένθος καί τήν λύπη. **Ο Κύριος καί πριν τήν δική Του Άνάστασις, έδειξε τήν κυριαρχία Του πάνω στο θάνατο**, μέ τίς τρεις γνωστές μας νεκραναστάσεις, του υιού τής χήρας, τής κόρης του Ίαείρου καί στον φίλο Του Λάζαρο άλλα καί κάθε φορά που ό Κύριος μιλάει γιά τό θάνατο τόν συνδέει μέ τήν Άνάστασις. Καί όταν προλέγει τά παθήματά Του συγχρόνως προαναγγέλει καί τήν τριήμερον έκ νεκρών Άνάστασή Του. **Θανάτου εορτάζομεν νεκρώνιν** ψάλλει ή Εκκλησία μας. Ό θάνατος ό Άδης νικήθηκε μέ τήν Άνάστασις του Κυρίου καί από τό κενόν μνημείον προήλθε ή Ζωή ή άθάνατη καί αιώνια. **Που σου θάνατε τό κέντρον; Που σου Άδη τό νίκος;** μάς κατηχεί μέ τόν Άπόστολο καί ό ιερός Χρυσόστομος. Αυτή ή βεβαιότης πώς νά μήν άποτελή πηγή χαράς γιά κάθε πιστό;

3) Ένίκησε τήν άμαρτία. Η άμαρτία είναι θάνατος, είναι ή ρίζα καί ή αίτια του θανάτου. Ό Κύριος μέ τήν Άνάστασή Του, πιστοποίησε τόν θρίαμβον τής δικαιοσύνης κατά τής άδικίας. Μέ τήν Άνάστασή Του, παρέχεται ή έγγύησις από τόν θεϊον Πατέρα ότι τό κακό θά νικηθῇ καί ή δικαιοσύνη θά θριαμβεύσῃ. Ό Νικητής τής άμαρτίας μέ τόν Τίμιο Αϊμα Του είναι έτοιμος νά ξεπλύνῃ κάθε ρύπο τής καρδιάς μας νά μάς κλείσῃ όλους στή θεϊκή Του άγκαλιά. Ό πιστός - αγωνιστής κατά τής άμαρτίας έχει «δεδομένη» τήν νίκη καί συνεπώς πώς νά μήν χάρη πάντοτε; **Η Άνάστασις του Κυρίου ένίκησε τόν πόνο.** Η ζωή του ανθρώπου καί ειδικώς του πιστού είναι δύσκολη, πόνοι θλίψεις, οικονομικές δυσχέρειες, διάφορες άναποδιές, άλλα όμως ή **Άνάστασις του Κυρίου** βροντοφωνεί ότι τίποτα δέν τελειώνει στο Σταυρό. Όπως τόν χειμώνα τόν διαδέχεται ή άνοιξις καί τή μπόρα τή λιακάδα καί τό σκοτάδι τό φώς έτσι καί ό Νικητής του πόνου **είναι μεθ' ήμων μέ τήν Άνάστασή Του**. Συνοδοιπόρος μας πάσας τās ήμέρας τής ζωής ήμων. **Σέ κάποιον κήπον** όπως οι Μυροφόρες, σέ κάποιο υπερώον

όπως οι Άπόστολοι στους Έμμαούς, ή έστω τήν Τιβεριάδα κι έμεις, μπορεί νά συναντήσωμε ή νά συναντηθούμε μέ τόν **Άναστάντα Κύριο**. Ό κήπος ή τό υπερώον, γιά μάς ό ιερός χώρος του Ναού ή τό Ταμείον μας **όπου ένώπιος ένωπίω** έρχόμαστε σέ μία άμεση έπαφή καί επικοινωνία μαζί Του, ψηλαφούμε τήν παρουσία Του.

Μπορεί ακόμα νά είναι ή ιερή στιγμή τής συμμετοχής μας στο μυστήριο τής Εκκλησίας μας καί ιδιαίτερα στή θεία κοινωνία όποτε ό Ίδιος ό Άναστάς είναι μαζί μας. **Πάντως κάπου καί έμεις συναντόμεθα μέ τόν Άναστάντα, ζούμε όμως μέ τήν Άναστάσιμη άτμόσφαιρα;** Νοιώθουμε τήν Άναστάσιμη χαρά που νά δίνῃ τόν τόνο καί τό χρώμα στην ψυχολογία μας καί στή ζωή μας; **Χαίρετε** είναι ή πρώτη λέξις που άπευθύνει ό Κύριος μέ τήν Άνάστασις. Δέν είναι αυτός ένας τυπικός χαιρετισμός άλλα θεία εύλογία, γεμάτη ζωή, δωρεά χαρά καί **άποκτημα** κάθε πιστού.

Χαίρετε, μή σταματάτε από τό νά αισθάνεσθε καί νά σκορπάτε τό ωραίο τό ευχάριστο συναίσθημα τής έν Κυρίω χαράς, **χαίρετε καί άγγαλιόσθε χαρά άνεκκλαλήτω καί δεδοξασμένη.**

Η Μ. Έβδομάδα πέρασε, τόν Σταυρό διαδέχθηκε ή Άνάστασις, πολλές καρδιές όμως νοιώθουν λύπη από διάφορες αίτιες ένω δίπλα τους «στέκει» ό Άναστάς καί άπευθύνει τό Χαίρετε. **Όχι δέν έπιτρέπεται** νά μένωμε στήν θλίψη, νά νοιώθουμε άπογοητευμένοι όταν ό Νικητής σ' όλα τά μέτωπα είναι μαζί μας, άς Του έχουμε έμπιστοσύνη στις δυσκολίες καί στά μονοπάτια του πόνου.

Μέ τό βλέμμα τής ψυχής μας άς παρακολουθήσουμε εύλαβικά τίς φάλαγγες τών μαρτύρων, που μέ τό χαμόγελο στά χείλη βροντοφωνούν θριαμβευτικά τό Χριστός Άνέστη, άς γίνωμε καί έμεις μιμηταί τους.

A.A.X.

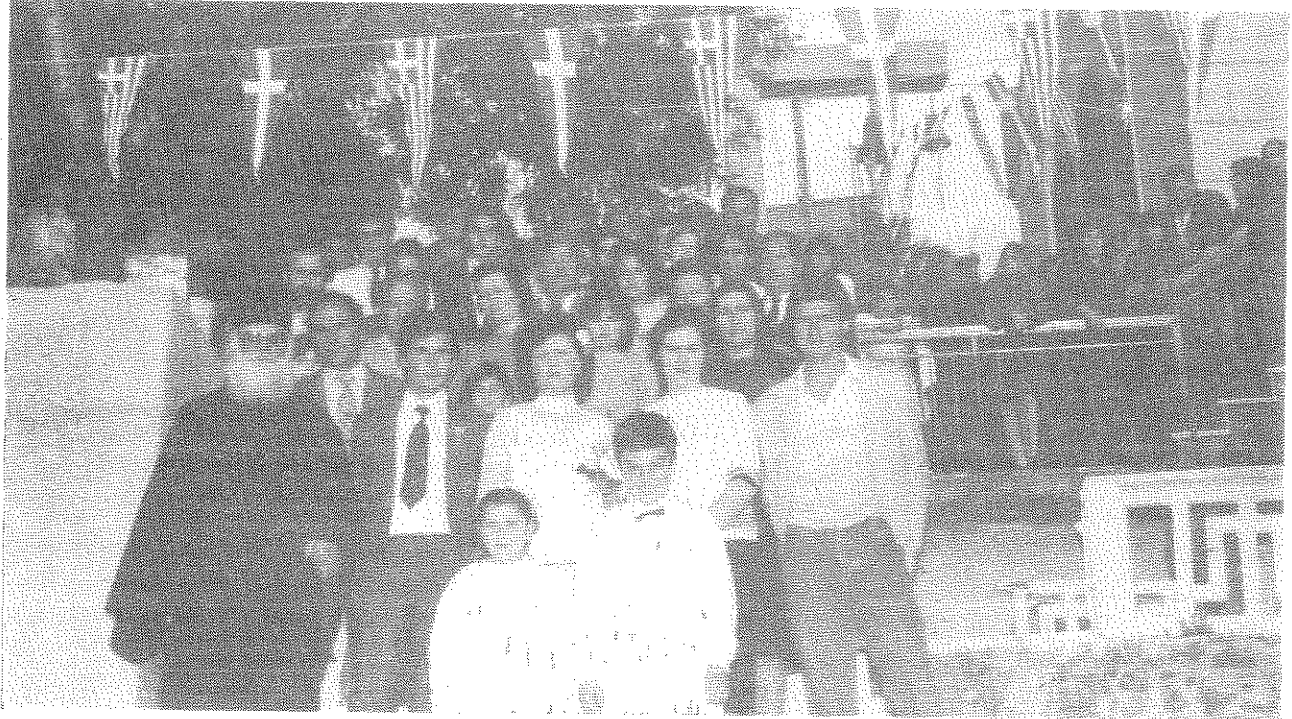
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ Γ.Ο.Χ. ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ

Μεταξύ των δραστηριοτήτων του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας Δωδεκανήσου κ. Καλλινίκου συγκαταριθμούνται και αι τελευταίαι φιλόανθρωποι παροχαί βοήθειας και πνευματικής αναγέννησεως Βορειοηπειρωτών προσφύγων, τούς οποίους μετέφερε έξ 'Αθηνών και συντηρεί εις τό ίδρυμα της Μητροπόλεως του «ή 'Αγία Φωτεινή».

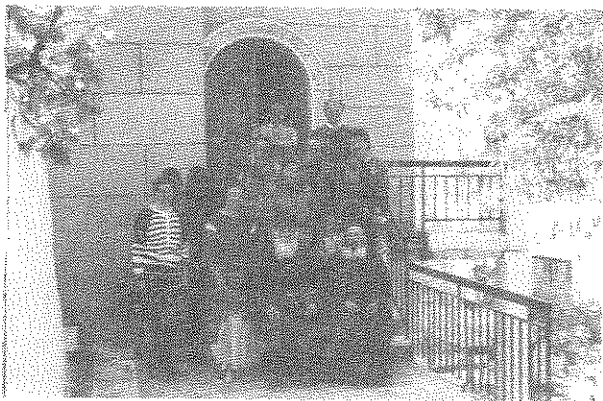
Πέντε οικόγένειαι εύρον την θαλπωρήν εις την φιλόξενον Μητρόπολιν Δωδεκανήσου και ιδιαιτέρως απολαμβάνουν τό πνευματικόν ένδιαφέρον

του κ. Καλλινίκου, ό όποιος έβάπτισε και ηύλόγησε τούς γάμους των, καταστήσας αυτούς μέλη της 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας.

Είναι όντως άξιον έπαίνου τό έργον του πού προβάλλει την 'Εκκλησία μας, και τό όποιον εύχόμεθα νά μιμηθούν και άλλαι Μητροπόλεις μας. Παραθέτομεν δημοσίευμα της τοπικής έφημερίδος «'Ο Ταχυδρόμος της Δωδεκανήσου» και φωτογραφίας των λαβόντων χώραν γεγονότων.

Στιγμιότυπον από τόν γάμον των βορειοηπειρωτών, οι όποιοι είχαν κάνει πολιτικό γάμο λόγω ελλείψεως ιερέων 'Ορθοδόξων.

Οι φιλοξενούμενοι βορειοηπειρώται στο ίδρυμα της 'Ι. Μητροπόλεως Γ.Ο.Χ. Δωδεκανήσου «'Η 'Αγία Φωτεινή». Όλοι είναι Έλληνες στην καταγωγή. Καί άλλες βαπτίσεις και γάμοι θά ακολουθήσουν.

Βαπτίσεις βορειοηπειρωτών στον Μητροπολιτικόν Ναόν Αγίας Φωτεινής της 'Επισκοπής Γ.Ο.Χ. Δωδεκανήσου.

ΓΑΜΟΣ ΚΑΙ ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΩΝ

Κατόπιν παρακλήσεως του κ. Δρόσου Καμπούρη νά αποστείλω δημοσίευμα σχετικό μέ τούς φιλοξενούμενους Βορειοηπειρώτες αδελφούς μας, αναφέρομαι εἰς τά κάτωθι:

Εἰς τό ἴδρυμα τῆς Μητροπόλεώς μας εἰς τήν Ἀγ. Φωτεινή φιλοξενοῦνται 5 οἰκογένειες: 1) Βασίλειος Μπούας (5μελής), 2) Ἰωάννης Μπούας (5 μέλης), 3) Νικόλαος Μπλάνος (5μελής), 4) Δημήτριος Μενίκος (4μελής), 5) Νικόλαος Πάνος (5μελής).

Εἰς τήν ἐρώτηση τοῦ Δρόσου Καμπούρη - ὁ ὁποῖος ἐκάλυψε τίς βαπτίσεις καί τόν γάμο τῶν Βορειοηπειρωτῶν χωρίς βέβαια τήν πρόσκληση τῆς Μητροπόλεώς μας - διατί δέν προβάλλομε τό ἔργο μας, ἀπαντοῦμε ὅτι τοῦτο τό κάνομε διά νά μήν προκαλοῦμε τήν νεοημερολογιακή ἐκκλησία ἡ ὁποία δέν παύει συνεχῶς νά μάς διαβάλλει ὡς μή κοινωνικούς, ὡς μή ἔχοντας ἐσωτερική ἀγάπη. Μέσα εἰς τήν καρδιά τῶν νεοημερολογιτῶν ὅλοι χωροῦν καί καθολικοί καί προτεστάντες καί μασῶνοι. Μόνον οἱ παλαιοημερολογίτες μένουν ἐκτός καί ἡ θύρα τῆς ἀγάπης κλείνει μπροστά τους.

Εἰς τήν ἐρώτηση τοῦ Δρόσου Καμπούρη - ὁ ὁποῖος ἐκάλυψε τίς βαπτίσεις καί τόν γάμο τῶν Βορειοηπειρωτῶν χωρίς βέβαια τήν πρόσκληση τῆς Μητροπόλεώς μας - διατί δέν προβάλλομε τό ἔργο μας, ἀπαντοῦμε ὅτι τοῦτο τό κάνομε διά νά μήν προκαλοῦμε τήν νεοημερολογιακή ἐκκλησία ἡ ὁποία δέν παύει συνεχῶς νά μάς διαβάλλει ὡς μή κοινωνικούς, ὡς μή ἔχοντας ἐσωτερική ἀγάπη. Μέσα εἰς τήν καρδιά τῶν νεοημερολογιτῶν ὅλοι χωροῦν καί καθολικοί καί προτεστάντες καί μασῶνοι. Μόνον οἱ παλαιοημερολογίτες μένουν ἐκτός καί ἡ θύρα τῆς ἀγάπης κλείνει μπροστά τους.

Εἰς τήν ἐρώτηση τοῦ Δρόσου Καμπούρη - ὁ ὁποῖος ἐκάλυψε τίς βαπτίσεις καί τόν γάμο τῶν Βορειοηπειρωτῶν χωρίς βέβαια τήν πρόσκληση τῆς Μητροπόλεώς μας - διατί δέν προβάλλομε τό ἔργο μας, ἀπαντοῦμε ὅτι τοῦτο τό κάνομε διά νά μήν προκαλοῦμε τήν νεοημερολογιακή ἐκκλησία ἡ ὁποία δέν παύει συνεχῶς νά μάς διαβάλλει ὡς μή κοινωνικούς, ὡς μή ἔχοντας ἐσωτερική ἀγάπη. Μέσα εἰς τήν καρδιά τῶν νεοημερολογιτῶν ὅλοι χωροῦν καί καθολικοί καί προτεστάντες καί μασῶνοι. Μόνον οἱ παλαιοημερολογίτες μένουν ἐκτός καί ἡ θύρα τῆς ἀγάπης κλείνει μπροστά τους.

βέβαια δέν παύουν νά ὑφίστανται μέχρις ὅτου τακτοποιηθεῖ καί τό θέμα τῆς εργασίας των. Συνάμα μέ τήν ὕλική βοήθεια ἡ Μητρόπολις μας παρέχει καί πνευματική, βαπτίζει τούς ἀβάπτιστους καί παντρεύει τοῦ ἔχοντας μόνο πολιτικό γάμο. Ἄν κανεῖς ἐπιθυμεῖ νά προσφέρει κάτι, μπορεῖ νά τό προσφέρει μέσω τῆς Μητροπόλεώς μας διά νά διατίθεται ἀναλόγως μέ τίς ἀνάγκες τῶν οἰκογενειῶν.

Τέλος δίδω εἰς ὅλους τόν ἀναστάσιμο χαιρετισμό «Χριστός Ἀνέστη».

Εὐχέτης πρὸς τόν Κύριον ὁ Γ.Ο.Χ. Δωδεκανήσου ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ.

ΣΗΜ.: Ἡ ἐφημερίδα μας θέλωντας νά δώσει ζωντανό τό δημοσίευμα πῆγε καί παρακολούθησε καί τά δύο Μυστήρια Βαπτίσεων καί Γάμου. Μέ συγκίνηση εἶδαμε 4 παιδιὰ ἀπό 4 ἐτῶν μέχρι 11 νά βαπτίζονται τό πρωῒ καί τό ἀπόγευμα νά παντρεύονται οἱ γονεῖς τῶν παιδιῶν.

Ἄξιζε νά δει καί νά ἀκούσει κανεῖς πῶς ζοῦσαν οἱ οἰκογένειες αὐτές μέ τί στερήσεις ζωῆς καί θρησκείας. Λόγω χώρου ὅμως θά ἐπανέλθουμε λεπτομερῶς στό ἐπόμενο φύλλο μας. Αὐτός πού τώρα προέχει εἶναι νά βροῦν ἐργασία οἱ 5 ἄνδρες τῶν οἰκογενειῶν. Νά βοηθήσουμε ὅλοι μας, ὅσο μπορεῖ ὁ καθένας, καί νά ἀγκαλιάσουμε τούς ἀνθρώπους αὐτούς. Αὐτοῖ πού μιλοῦν Ἑλληνικά μποροῦν νά ἐργαστοῦν ὡς Τεχνίτες, Μηχανικοὶ αὐτοκινήτων, κηπουροὶ κ.λπ. Ἐμεῖς μέ τή σειρά μας πρέπει νά συγχαροῦμε τήν Μητρόπολιν Γ.Ο.Χ. πού πῆρε τήν πρωτοβουλία καί ἔδωσε τήν εὐκαιρία σε 5 οἰκογένειες νά γνωρίσουν τήν θρησκεία μας, τήν πατρίδα μας, τά ἔθιμά μας καί νά ζήσουν ἀνθρώπινα πιά, μαζί μας. Καλῶς ἦλθατε καί καλή διαμονή κοντά μας.

ΔΡΟΣΟΣ ΚΑΜΠΟΥΡΗΣ

Διαβάστε τό. Ἄξιζει τόν κόπο. Εἶναι ἀπό τά σπάνια ἄρθρα τά δημοσιευθέντα εἰς θρησκευτικόν περιοδικόν.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ ΜΑΣ Τό Ἑλληνικό Ἔθνος

Ἡ ἀναγκαιότητα τῆς παρουσίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους. Τό ἐρώτημα πού ἔμμεσα τίθεται εἶναι τραχύ, ἐρώτημα ζωῆς ἢ θανάτου, καί μάς κόβει τήν ἀνάσα. Χρειάζεται νά φανταστοῦμε, γιά λίγο, πῶς δέν εἴμαστε Ἕλληνες κι ἔπειτα, νά φανταστοῦμε πῶς σέ μιά δεδομένη ἱστορική στιγμή ἡ Ἑλλάδα ἐξαφανίζεται ὡς Ἔθνος.

Μας φαίνεται πῶς ὁ κόσμος ἀδειάζει αἰφνίδια. Γιατί αισθανόμαστε τίς ρίζες μας καταποτισμένες ἀπό τά νάματα τῆς ἑλληνικῆς πνευματικότητος, αισθανόμαστε τήν κρίση μας ν' ἀρμόζεται καί νά ἐξοπλίζεται μέ τά ἑλληνικά μέτρα, αισθανόμαστε χωρίς τήν παρουσία τῆς Ἑλλάδας ὡς Ἔθνος, τήν ἀγωγή μας νά γίνεται μουσειακή, ἀφοῦ θά

διδασκόμαστε ἑλληνικά καί ἡ Ἑλλάδα πιά θάναι ἀνύπαρκτη.

Χρειάζεται, λοιπόν, νά ὑπάρχει ἡ Ἑλλάδα ὡς ἀπλός πιστοποιός καί θεματοφύλακας τοῦ παρελθόντος τῆς; Ἴσως θά μάς εἰποῦν πῶς μονάχα αὐτός ὁ σκοπός εἶναι ἀρκετά σημαντικός, γιά νά ζήσει τό Ἑλληνικό Ἔθνος. Ἀλλά γιά μάς, τούς νέους Ἕλληνες, δέν εἶναι ἀρκετός. Δέν μπορεῖ νά μάς δικαιώσει ἡ ἀποστολή τοῦ φύλακα ἐνός μοναδικοῦ μουσείου.

Τό Ἑλληνικό Ἔθνος ὀφείλει νά ζήσει γιά τρεῖς κυρίως λόγους:

1. Γιά νά δικαιώσει καί ἀδιάκοπα νά δικαιώνει τήν

Ιστορία. Τό πνεῦμα καί ἡ πρακτική τῆς Ἱστορίας θά μᾶς φαίνονταν παράλογα, ἀνακόλουθα κι ἀνήθικα, ἂν μετά μιά διεργασία αἰώνων ἔφερε στό ἀποκορύφωμα ἕνα Ἔθνος κι ὕστερα τό ἄφηνε νά ἐξανιστεῖ. Θά ἀντιτείνουν πώς αὐτό ἔχει συμβεῖ ἀρκετές φορές μέσα στήν κίνηση τῶν ἱστορικῶν αἰώνων, λ.χ. μέ τήν Βαβυλώνα. Ναί, ἀλλά ἡ Βαβυλών ἦταν μιά πολιτιστική «περίπτωση». Ἐδῶ ἔχουμε ἕνα Ἔθνος πού ἐκφράζει μοναδικά, μέ τή ζωή του καί τά ἐπιτεύγματά του, τήν οἰκουμενικότητα. Ἡ Ἑλλάδα δέν εἶναι, δέν μπορεῖ νά ναι μιά «περίπτωση». Εἶναι τό μέτρο τοῦ οἰκουμενικοῦ ἀνθρώπου, τά ἐπιτεύγματά της, ἐπιτεύγματα πού ἀντιστοιχοῦν σ' ὁλόκληρο τόν κόσμο. Ἡ ἠθική, λοιπόν, τῆς Ἱστορίας, ἡ συνέπειά της ἀναγκάζει τό Ἑλληνικό Ἔθνος νά ζεῖ. Τό γεγονός αὐτό ἀποτελεῖ τήν δικαίωσή της καί πιστοποιεῖ πώς ἡ ποιότητα τοῦ πνεύματος ἑνός λαοῦ ἐπισύρει καί συντηρεῖ ζωηρή τήν ἐκτίμησή της. Ἡ ἱστορία, νομίζουμε, μέσα ἀπό ἕναν ὠκεανό τοῦ παραλόγου, κατορθώνει νά τηρεῖ τόν κανόνα τῆς λογικῆς καί τήν ἰσορροπία της.

2. Τό Ἑλληνικό Ἔθνος πρέπει νά ζήσει γιατί μιλεῖ μιά γλώσσα μοναδική μέσα στόν κόσμο, πλούσια, σπάνια, πού κατόρθωσε νά φέρει ὡς τήν

συνειδηση τήν ἀλήθεια, νά τήν διαιωνίσει, ἀλήθεια φιλοσοφική, ποιητική, πολιτειακή, τραγική. Χρειάζεται κάθε τόσο νά ξαναμπαίνουμε μέσα στά σπλάχνα αὐτῆς τῆς γλώσσας ἂν θέλουμε, ὄχι ἐξωτερικά ἀλλά ἐσωτερικά, νά νιώσουμε καί τ' ἀκείμενά της καί τήν περιπέτεια τοῦ ἀνθρώπου νά καθυποτάξει τά βιώματά του καί νά διαιωνιστεῖ.

3. Τό Ἑλληνικό Ἔθνος πρέπει νά ζήσει γιατί ἔχει ἀκόμη τή δυνατότητα, μέ τή συνεργασία τῆς Ἱστορίας του, τοῦ χώρου ὅπου ζεῖ καί τοῦ ψυχισμοῦ του, νά προσφέρει στόν κόσμο, ἔστω καί σάν «πρόταση», μίαν ἰδιαίτερη, ἑλληνική γεύση ζωῆς, ὡς λύση τῆς ἠθικῆς του κρίσης. Εἶναι μικρό πιά, ἀλλά ἔτσι μεγαλώνει ἡ πνευματική σημασία τῶν ἔργων του, ἔτσι ἡ ἀποστολή του, ἀποχωρισμένη ἀπό τήν ἐγκόσμια ἰσχύ, γίνεται, ἀναγκαστικά, ἀμιγῆς πνευματική ἀποστολή. Ἄν τά γεγονότα στόν κόσμο αὐτό ἔχουν κι ἕνα νόημα μυστικά πνευματικό, τό γεγονός πώς σήμερα ἡ Ἑλλάδα εἶναι μικρή ἀποχτή τήν ἀξία του, γιατί ἔτσι τό πνευματικό της δυναμικό, ἀποχωρισμένο ἀπό τή στρατιωτική καί οἰκονομική ἰσχύ, αὐξάνεται καί σημασιολογεῖται ὀρθά. Κάθε ἐπιτυχία τοῦ Ἑθνους μας σήμερα εἶναι ἐπιτυχία ἀμιγῆς τοῦ πνεύματος. Θέσει γίναμε ἕνα Ἔθνος πνευματικό.

ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΠΙΖΩΝΤΩΝ

Ἡ ΜΗ ΗΡΩΙΚΩΝ ΜΟΡΦΩΝ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ ΜΑΣ

Ἀφήνομεν τήν σύνταξιν ὡς ἔχει καί παρ' ὅλον τό «σκληρόν» τῆς γραφίδος τοῦ π. Σπυρίδωνος Μπαχταλιᾶ, τό δημοσιεύομεν γιατί εἰς ὅλην του τήν μορφήν εἶναι πράξις ἡρωική.

«Κάποτε εἶχαν μεγάλην ἐπείγουσα ἐργασία εἰς τό Κέρτεζι Καλαβρύτων καί καθ' ὁδόν εἶδα νά ἔρχεται πρὸς τά ἐμένα μιά κοῦρσα χωρὶς νά ἔξρω ὅτι μέσα σ' αὐτὴν ἦτο ὁ Δεσπότης Πατρῶν, καί χωρὶς νά ἔξερι αὐτός ὅτι ἐγὼ ἤμουν Παλ/της (ἀφοῦ ἔτσι μᾶς ὀρίζουν) - καί αὐτὸς ἐνόησε ὅτι οἱ Παλ/ται ἔχουν γεῦσιν τοῦ πικροῦ καί τοῦ γλυκοῦ, δέν εἶναι ὁμοιοι. Μέ ἐρώτησε ποῖος μέ χειροτόνησε καί τοῦ εἶπα ὁ πρῶν Φλωρίνης καί εἶπε ὅτι εἶμαι καλός, ἐμεῖς οἱ Νεοημ/τες ἔχουμε κάνει νόμον νά σᾶς παίρνομε ἀχειροτόνητους καί νά σᾶς δίδουμε καθυστερούμενα καί ἐνορίας κ.λ.π. Ναί 2 φορές ἢ τρεῖς φορές τὸν στελατε τὸν πρῶν Φλωρίνης σέ ἐξορία ἀλλὰ καί αὐτοὺς τοὺς ὁποῖους ἐπήρατε μέ τὸν Ν. Ἡμερολόγιο ἢ μερίδα αὐτῶν εἶναι μετὰ τοῦ προδότου Ἰούδα». Ἀρχισα τὴν ὀρθοδοξίαν μέ τὴν δύναμιν τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ ἡμῶν, ἐφροντίσανε μ' ὅλην τὴν μέθοδον τοῦ διαβόλου νά σβήσετε τὴν γερὰν καί ἀθάνατον Ἐκκλησίαν πού πρῶτος μέ τὸν ἴδιον τοῦ αἵμα ἀλλὰ μέ τὸ ἴδιον τοῦ αἵμα ἀλλὰ καί μέ τὸ αἷμα τῶν Μαρτύρων καί Ἀποστόλων καί τῶν κατακομβῶν καί δισεκατομμυρίων ἀνδρῶν καί γυναικῶν γιά νά ξεριζώσετε τὴν Ἐκκλησίαν ὡς ἄλλοι δαίμονες ἐπήρατε τοὺς ὁποῖους σᾶς ἐνεύριζον ἐπὶ στευν εἰς τὸ Παλαιὸν ἐορτολόγιον ἀρνηθήκατε τοὺς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας πού σᾶς ἐβάπτισαν τοὺς γονεῖς σας καί τοὺς κληρονομήσατε τό ἐπιθετον ἀλλὰ καί τὴν κληρονομίαν, νά βγάλετε τά ὁστά τῶν γονιῶν σας νά ξαναβαπτίσετε διὰ νά ἔχετε τό ἐπιθετόν των. Ἀλλὰ διὰ τὸν «Ἄγιον» Ἀμφίσης τί ἔχετε νά τὸν δικαιολογήσετε ὁ ὁποῖος πῆγε εἰς τὸν λειτουργούντα ἱερέα Παλ/τη μέ τοὺς χωροφυλάκους τὸν ἔπιασαν ἀπὸ τὰ γένια καί ἀρπάξε τὸ Ἅγιον ποτήριον πού τὸ σέβονται καί τὸ φοβοῦνται οἱ βάρβαροι καί οἱ ἄθεοι καί αὐτοὺς πού τὸν μεγαλοῦργησεν τὸ αἷμα καί τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τὸ ποδο-

πάτησεν ὑπὸ τῶν δεσποτικῶν τοῦ ποδῶν; Σᾶς ἐρωτῶ Δεσπότη τῶν Πατρῶν ποῖα ἡ δικαιολογία σας, καί τί ἀπάντησαν τὰ Δεσποτικά χεῖλη καί ἡ Δεσποτική γλώσσα; νά σας ἀφήσουμε ἀσύδοτους; κανένα δικαίωμα δέν ἐγένετο εἰς ἡμᾶς κατὰ τὴν Σύνοδον τὴν ἐν Τρούλλῳ ἡ ὁποία σᾶς λέγει: «Ἐπίσκοπος ἢ πρεσβύτερος μὴ κατὰ τὴν τάξιν τῶν Ἀγ. Ἀποστόλων ποιεῖ» Καν. ΟΔ' 74 ... «καθαίρεσθ' ὡς καινίζων τὰ παραδιδόμενα». Ἡ ἰδία Σύνοδος κανὼν Γ' -3 «Οἱ διγάμοι οὐχ ἱερούνται» καί αὐτὴν ἡ κακόδοξος ἀναγνωρίζει εἰς τοὺς ἱερεῖς τὸν πολιτικὸν γάμον.

Διὰ τὸν λόγον αὐτόν οἱ Γ.Ο.Χ. δέν σᾶς ἀναγνωρίζουν ὡς Ἐκκλησία Ὁρθόδοξη. Ὅταν ἐφθάσαμε εἰς τὸν προορισμὸν μου τὸν ὑπερευχαρίστησα διὰ τὴν φιλοξενίαν τοῦ εἰς τὸ αὐτοκίνητον καί τοῦ συνέστησαν νά ἐπιστρέψῃ ὡς ὁ ἄσωτος υἱὸς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ.

Τὸ 1950 - 1951 μᾶς εἶχαν σφραγίσῃ τὴν Ἐκκλησίαν μας τὸν Εὐαγγελισμόν τῆς Θεοτόκου ἡ Ἐκκλησία ἢ «Δικτατορική» καί εἶχε διαδοθῇ ὅτι θὰ πηγαίναμε εἰς τὴν πλησίον περιφέρειαν Μπολατίου ἐξωκλήσιον Ἀγ. Δώδεκα Ἀπόστολοι, τὸ ἔμαθε ὁ ψευδοιερέας Ἀπόστολος Ζιοῦβας, ὁ Κύριος νά τὸν συγχωρέσει καί δέν χάνει οὔτε λεπτό, πηγαίνει εἰς τὸν Μοίραρχον τοῦ Βραχатиῦ καί τὸ ἀναφέρει, ὁ δὲ Μοίραρχος στέλνει τὴν χωροφυλακὴν μέ τὸ τζιπ σ' ἐμένα τὸν ἱερέα στέλνει τὸν χωροφύλακα καί μοῦ λέγει νά μὴν πάω ἐκεῖ γιατί ἔστειλε τοὺς χωροφυλάκους καί θά μέ συλλάβουν. (Ὁ δὲ παπα-Ζιοῦβας ἐπερίμενε νά μέ κρεμάσουν). Ὅμως ἐμεῖς ἐπήγαμε καί ἐκάναμε Ἀνάστασιν εἰς τὸν Ἀγ. Προφήτην Ἠλίαν ἐξωκλήσιον τοῦ χωριοῦ μας Ζευγολατιῦ.

Σωτήριον ἔτος 1988 - 1989 Ζευγολατιῦ Κορινθίας
Ὁ Πρωθιερεὺς Σπυρίδων Δ. Μπαχταλιᾶς

ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ ΝΙΚΗ ΕΝΩΠΙΩΝ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

1. Το Συμβούλιον της Επικρατείας, δικάζον εν Όλομελεία, λόγω της μείζονος σημασίας του κρινομένου θέματος, έδεδετο διά προσφάτου απόφασεώς του, φερούσης αριθμόν 1444 του 1991, ότι οί Γνήσιοι Όρθόδοξοι Χριστιανοί δύνανται έλευθέως καί άκωλύτως νά άνεγείρουν Ναούς μετά τήρησιν τών πολεοδομικών διατάξεων, χωρίς νά χρειάζεται νά πάρουν επί καί τήν «άδειαν» τών νεοημερολογιτών «μητροπολιτών», όπως ούτοι άβασίμως ισχυρίζοντο.

2. Η δικαστική αύτη νίκη είναι τεραστίας σημασίας και πιστεύομεν άκραδάντως, ότι θά αξιολογηθή από όλους διά τον θρίαμβον της Όρθοδοξίας καί του Έθνους μας. Ευχόμεθα δέ κατόπιν καί τής αποφάσεως ταύτης νά συνετισθούν επί τέλους οί αντικείμενοι καί νά συνειδητοποιήσουν απολύτως ότι «σκληρόν πρός κέντρα λακτίζειν». Ο πολυετής, όξύτατος καί σκληρότατος δικαστικός άγών απέδωκεν, έκτός τών άλλων, καί τό πολύτιμον δίδαγμα του ποίαν ισχύν δίδει ή ένότης τών Γνησίων Όρθόδοξων Χριστιανών, διότι καί εις τόν άγώνα τούτον, ως καί εις πάντας τούς διεξαχθέντας κατά τά τελευταία έτη δικαστικούς άγώνας, οί Γνήσιοι Όρθόδοξοι Χριστιανοί, άνεξαρτήτως τών εκκλησιολογικών καί διοικητικών διαφοροποιήσεων των συμπαρετάχθησαν εις άρραγές καί πανίσχυρον μέτωπον, κινηθέν μέ σοβαρότητα, μέ επίγνωσιν, μέ μαχητικότητα καί εις ύψηλότατον, από πάσης πλευράς, επίπεδον.

3. Καί τήν ύπόθεσιν αύτήν έχειρίσθη καί ύπεστήριξεν αποτελεσματικώς καί νικηφόρως, ό Δικηγόρος παρά τῷ Αρείῳ Πάγῳ κύριος Θεόδωρος Σαρ. Θεοδωρόπουλος, γνωστός καί ένθερμος φίλος καί συμπαραστάτης όλων μας εις τά δυσκόλους στιγμάς μας.

Αίσθανόμεθα κατά τά άνωτέρω τήν ύποχρέωσιν, άφ' ενός νά εύχαριστήσωμεν μεγάλως άμφοτέρους τούς άξιότιμους άδελφούς κ.κ. Θεοδωροπούλοι διά τήν αξιόλογον ύπεράσπισιν καί τήν έκ ταύτης νικηφόρον έκβασιν αλλά καί διά προηγούμενους έπιπόνους δικαστικούς άγώνας καί άρίστας έπιτυχίας των διά τά άναφαίρετα δίκαιά μας καί, άφ' έτέρου νά συγχαρώμεν τούτους ως έξαιρέτους προσωπικότητας διακρινόμενας διά τά προσόντα των εις πολλούς κοινωνικούς τομείς, έντίμου επαγγελματικής σταδιοδρομίας, ειλικρινείας, φρονημάτων καί έξόχως έθνικοθρησκευτικών πεποιθήσεων, έξικνουμένων μέχρις άνιδιοτελοϋς προσφορής εργασίας των.

Γνωρίζομεν ότι προσκρούομεν εις τήν μετριοφροσύνην των γράφοντες ταύτα, όμως θεωρούμεν τούτο ως παραμικράν προσφοράν όφειλῆς· καί επιλέγομεν έν διαπύρῳ εύχῇ. Κύριος ό Θεός χαρίζεται αύτοῖς πλουσίαν τήν άντιμισθίαν καί έκπλήρῳσιν παντός έφετου.